

Muita aiheita tässä numerossa

NUORILLE AIKUISILLE

Kotiin suunniteltua aiemmin

s. 44

Jos olet palannut lähetystyöstäsi odotettua aiemmin, tässä on kahdeksan tapaa, joilla voit jatkaa palvelemista ja edistymistä.

NUORILLE

VUODEN 2018 TOIMINTAILTOJEN JOHTOAIHE

Voit aina saada rauhan Kristuksessa. Tutki tämän vuoden toimintailtojen johtoaihetta, niin saat selville, kuinka se tapahtuu.

RAUHA
KRISTUKSESSA

s. 50

LAPSILLE

Anna valosi loistaa

Kerro meille tänä vuonna, kuinka annat valosi loistaa!

s. 70

Liahona

Temppeli: Herra
odottaa saavansa
siunata sinua siellä, s. 12, 18, 20

Vuoden 2018 toimintailtojen johtoaie, s. 24, 50

Neuvostojen voima uudessa opetusohjelmassa, s. 28

Miksi perinteistä perhettä kannattaa puolustaa, s. 32

YKSI JUMALAN
SUURIMMISTA LAHJOISTA
MEILLE ON SE, ETTÄ MEILLÄ ON
UUELLEEN YRITTÄMISEN
ILO, SILLÄ **MINKÄÄN**
EPÄONNISTUMISEN
EI TARVITSE OLLA LOPULLINEN.

PRESIDENTTI THOMAS S. MONSON,

Ensimmäisen presidenttikunnan sanomasta, s. 4.

**KALLISARVOINEN RAKKAUS,
KEITH MALLETT**

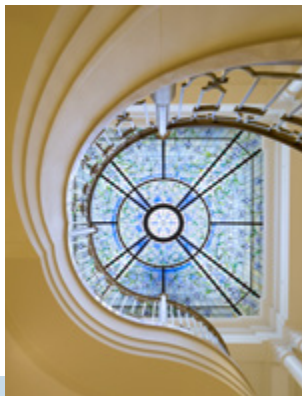
Jumalan suuri onnensuunnitelma sisältää meille jokaiselle mahdollisuuden Hänen henkilapsinaan tulla maan päälle saamaan kuolevainen ruumis ja elämään perheyksikössä, jossa keskinäiset suhteet voivat kukoistaa ykseydessä ja rakkaudessa. Kodissamme maan päällä me voimme valmistautua itse ja valmistaa lapsiamme palaamaan taivaallisen Isämme luo. (Ks. 1. Moos. 1–2; Moosia 18:21; Alma 42.)

7

SANOMAT

- 4** **Ensimmäisen presidenttikunnan sanoma: Parannuksen lahja**
Presidentti Thomas S. Monson
- 7** **Kotikäyntiopetuksen periaatteita: Pitäkää häneen yhteyttä milloin, missä ja millä tavalla tahansa**
Kuukausittaisen sanoman sijaan keskitymme tänä vuonna kotikäyntiopetuksen periaatteisiin, mikä auttaa teitä palvelemaan paremmin sisarianne rakkaudessa.

KANNESSA

Valokuva Pariisin temppelin kattoikkunasta
Christina Smith.

ERIKOISARTIKKELIT

- 8** **Katsokaa, niin saatte elää**
Vanhin W. Mark Bassett
Autoni akun tavoin henkemme tarvitsee jatkuvaa lataamista päästäksemme takaisin taivaalliseen kotiimme.
- 12** **Temppeli antaa meille ylevemmän näkemyksen**
Jean B. Bingham
Ota selville, kuinka temppelissä käyminen voi auttaa sinua saamaan rauhaa ja iankaikkisen näkökulman.
- 20** **Temppelissä käymisestä luvattu siunaus**
Cheri Evans
Meidän vanhempien oli ryhdyttävä käyttämään luovuutta voidaksemme pitää sitouksemme – mutta siunaukset tekivät siitä uhrausten arvoista.

24 **Sinä, nuoret ja toimintailtojen johtoaihe**

Jessica Griffith

Tutustu näihin vanhemmille ja johtohenkilöille tarkoitettuihin vinkkeihin siitä, kuinka voit käyttää vuoden 2018 toimintailtojen johtoaihetta opettamisessa ja toiminnoissa.

28 **Istumme neuvostossa**

Michael Magleby

Kuinka voimme saada käyttöömmme neuvostojen voiman, kun alamme käyttää niitä sunnuntaisissa Melkisedekin pappouden ja Apuyhdistyksen kokouksissamme.

32 **Perheen iankaikkinen tärkeys**

Vanhin M. Russell Ballard

Kun ymmärrämme, kuinka tärkeä perinteinen perhe on taivaallisen Isän suunnitelmassa, me liitymme yhteen tukemaan sitä.

OSASTOT

- 18** **Laulu: Temppeleihin suo kiiruhtaa**
Jan Pinborough ja Michael F. Moody
- 38** **Henkilökuvia uskosta: Amanda Jiri**
- 40** **Myöhempien aikojen pyhien kertomaa**
- 80** **Kunnes taas kohdataan: Luomisen tarkoitus**
Presidentti N. Eldon Tanner

44

44 Kotiin suunniteltua aiemmin

Destiny Yarbro

Minun oli vaikea löytää tarkoitusta päivittäisiin toimiini palatua lähetyksentältä etuajassa – mutta sitten oivalsin, että on muita tapoja, joilla voisin jatkaa palvelemista!

48 Kuinka instituutti auttaa sinua evankeliumin oppimisessa

Po Nien (Felipe) Chou

Kolme uutta opiskeluvaihtoehtoa keskittyvät kykyjen, päiväkirjan ja innoitettujen kysymysten hyödyntämiseen, jotta evankeliumin oppimisesi syvenisi.

Katsopa, löydätkö tähän numeroon piilotetun Liahonan. Vihje: Keiden puoleen voit kääntyä saadaksesi vastauksia?

56

50 Vuoden 2018 toimintailtojen johtoaihe: Oppi ja liitot 19:23
Nuorten Miesten ja Nuorten Naisten ylimmät johtokunnat

52 Juliste: Rauha Kristuksessa

53 Rivi rivin päälle: Oppi ja liitot 19:23

54 Vuoden 2018 toimintailtojen teemalaulu: Rauhan antaa Hän
Nik Day

56 Tutkikaa Vapahtajan sanoja
Presidentti Russell M. Nelson
Kun olet tutkinut kaikki Kristusta koskevat pyhien kirjoitusten viitteet, saatat yllättyä siitä, kuinka todistukseksi voi vahvistua.

60 Jalkapallo, sunnuntait ja hengellisiä hyppyjä mahalleen
Charlotte Larcabal
Menettäisikö Will paikkansa joukkueessa, jos hän ei pelaisi sunnuntaisin?

63 Outo naapurimme
Samantha Best
Tätini ja enoni yrittivät pelotella minua olemaan puhumatta naapurille – mutta hän saattoi pelastaa henkeni.

64 Meidän palstamme

76

66 Anna valosi loistaa: Välipaloja ja hymyjä muille

68 Vastaus Lucialle
Murlene Watkins

Lucia oli hämmentynyt siitä, mitä hänen opettajansa oli opettanut, mutta hän tiesi, ketkä voisivat auttaa häntä ymmärtämään.

70 Anna valosi loistaa
Presidentti Thomas S. Monson
Kuinka voit esimerkilläsi olla valona muille?

72 Lucas ja kiusaaja
Eric B. Murdock
Lucas ei voinut sietää kiusaamista, mutta tekikö hän oikein?

74 Moroni ja mekaanikko
Claudio R. M. Costa
Kun automme sammui, poikamme Moroni rukoili, että oikeanlainen ihminen tulisi auttamaan meitä.

75 Minä voin lukea pyhiä kirjoituksia: Jumalan suunnitelma minua varten

76 Kertomuksia Jeesuksesta: Luominen
Kim Webb Reid

79 Väriyssivu: Minä olen osa kaunista maailmaa

TAMMIKUU 2018, 70. VUOSIKERTA, NUMERO 1
LIAHONA 14747 130

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon kansainvälinen julkaisu

Ensimmäinen presidenttikunta: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Kahdentoista apostolin koorumi: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund

Vastaava päätoimittaja: Hugo E. Martinez
Vastaavat apulaispäätoimittajat: Randall K. Bennett, Carol F. McConkie

Neuvojat: Brian K. Ashton, Bonnie H. Cordon, LeGrand R. Curtis jr., Edward Dube, Sharon Eubank, Donald L. Hallstrom, Douglas D. Holmes, Erich W. Kopischke

Toiminnanjohtaja: Richard I. Heaton
Kirkon lehtien johtaja: Allan R. Loyborg
Liiketoiminnan johtaja: Garff Cannon

Päätoimittaja: Adam C. Olson

Apulaispäätoimittaja: Ryan Carr

Julkaisuavustaja: Cremilda Amaral

Toimittajat: Maryssa Dennis, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaRene Porter Gaunt, Jon Ryan Jensen, Charlotte Larcabal, Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Sally Johnson Odekirk, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy Anne Selu, Marissa Widdison

Vastaava taiteellinen johtaja: J. Scott Knudsen

Taiteellinen johtaja: Tadd R. Peterson

Suunnittelu: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, C. Kimball Bott, Thomas Child, David Green, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Emily Chieko Remington, Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Aineettoman omaisuuden koordinaattori:
Collette Nebeker Aune

Tuotantopäällikkö: Jane Ann Peters

Tuotanto: Ira Glen Adair, Julie Burdett, Thomas G. Cronin,

Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson, Derek Richardson

Painatuksen valmistelu: Joshua Dennis, Ammon Harris

Painatusjohtaja: Steven T. Lewis

Levikkijohtaja: Troy K. Vellinga

Kotimaansivut: Timo Lehto
Sähköposti: timppa.lehto@gmail.com

Jakelu:

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga
MSR Filialen
Sveagatan 8 A, 44132 Alingsås, Sverige

Tilastiedot:

Tilaukset ja osoitteenmuutokset tehdään asiakaspalveluun:

Puhelinnumero: +46 (0) 8500 655 20

Sähköposti: rstockholm@ldschurch.org

Verkkotilaukset: store.lds.org

Vuosittilauhinta: 9,20 €

Toimittakaa käsikirjoitukset ja tiedustelut verkossa osoitteessa liahona.lds.org tai postitse osoitteella *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA tai sähköpostitse osoitteeseen liahona@ldschurch.org.

Liahona (Mormonin kirjan sana, joka tarkoittaa "kompassia" tai "suunnannäyttäjää") ilmestyy albanian, armenian, bulgarian, cebun, englannin, espanjan, fidžin, hollannin, indonesian, islannin, italian, japanin, khmerin, kiinan (sekä tavallisin että yksinkertaistetuin kirjoitusmerkein), kiribatn, korean, kreikan, kroaatin, latvian, liettuan, malagasin, marshallin, mongolin, norjan, portugaln, puolan, ranskan, romanian, ruotsin, saksan, samoan, sloveenin, suomen, suahilin, tagalogin, tahitin, tanskan, thain, tongan, tsekin, ukrainan, unkarin, urdun, venäjän, vietnamin ja viron kielellä. (Ilmestymiskerrat vaihtelevat kielittäin.)

© 2018 Intellectual Reserve, Inc. Kaikki oikeudet pidätetään.
Printed in the United States of America.

Tekijänoikeustiedot: Ellei toisin ole mainittu, voit kopioida aineistoa *Liahonasta* henkilökohtaiseen ei-kaupalliseen käyttöön (kuten kirkon tehtäviin). Tämä oikeus voidaan kumota milloin tahansa. Kuva-aineistoa ei kuitenkaan saa kopioida, mikäli se kielletään kuvituksen lähdemerkinnässä. Tekijänoikeutta koskevat kysymykset tulee lähettää osoitteeseen: Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., FL 13, Salt Lake City, UT 84150, USA, tai sähköpostiosoitteeseen cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

January 2018 Vol. 70 No. 1. LIAHONA (USPS 311-480) Finnish (ISSN 1522-9181) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

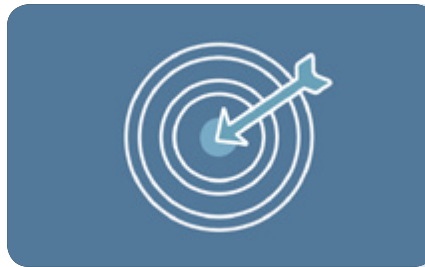
LISÄÄ INTERNETISSÄ

Lue artikkeleita ja lähetä omiasi sivustolla liahona.lds.org.

Sivustolla facebook.com/liahona on innoittavia sanomia (englanniksi, espanjaksi ja portugaliaksi), joita voi jakaa.

Lähetä palautetta osoitteeseen liahona@ldschurch.org.

Tilaa lehti osoitteessa store.lds.org.
Tai käy jakelukeskuksessa, kysy apua seurakunnan johtohenkilöiltä tai soita numeroon 1 800 537 5971 (Yhdysvallat ja Kanada).

KUVAKKEET GETTY IMAGES

Aiheita tässä numerossa

Numerot tarkoittavat sivua, jolta artikkeli alkaa.

Esimerkki, 65, 70, 72

lankaikkinen näkökulma, 12

Instituutti, 48

Jeesus Kristus, 24, 56, 66, 68, 75

Kiitollisuus, 8, 20

Kirkon kokoukset, 28

Kirkon tehtävät, 41

Kotikäntiöpetus, 7

Koulutus, 44, 48

Kuuliaisuus, 8, 60

Lepopäivä, 60

Luominen, 76, 79, 80

Lähetystyo, 12, 40, 44, 63, 64

Media, 65

Neuvostot, 28

Nuoret Naiset, 38, 41, 65

Nöyryys, 24

Palveleminen, 7, 20, 44, 66

Parannus, 4, 38, 72

Pelastussuunnitelma, 32

Perhe, 20, 32

Pyhien kirjoitusten tutkiminen, 8, 24, 48, 56, 68, 70

Rakkaus, 7, 32, 40, 63

Rauha, 12, 24, 41, 50, 52, 53, 54

Rukous, 8, 40, 42, 43, 68, 70, 74

Tempelit, 12, 18, 20

Todistus, 48, 56, 63, 70, 74

Toimintailtojen johtoa, 24, 50, 52, 53, 54, 61

Uskonnonvapaus, 32
Ystävällisyys, 72

Presidentti
Thomas S. Monson

PARANNUKSEN LAHJA

”Vastuumme on nousta keskinkertaisuudesta erinomaisuuteen, epäonnistumisesta saavutukseen”, presidentti Thomas S. Monson on opettanut.

”Tehtävämme on tulla parhaaksi omaksi itseksemme. Yksi Jumalan suurimmista lahjoista meille on se, että meillä on uudelleen yrittämisen ilo, sillä minkään epäonnistumisen ei tarvitse olla lopullinen.”¹

Liitämme uuden vuoden alkamiseen usein päätöksiä ja tavoitteita. Päätämme kehittyä, muuttua, yrittää uudelleen. Ehkäpä tärkein tapa, millä voimme yrittää uudelleen, on ottaa vastaan se, mitä presidentti Monson on nimittänyt ”parannuksen lahjaksi”².

Seuraavissa poiminnoissa hänen opetuksistaan kirkon presidenttinä hän neuvoo meitä käyttämään hyväksemme Kristuksen sovitusverta, ”niin että me saisimme syntimme anteeksi ja sydämemme voisi puhdistua”³.

Anteeksiannon ihme

”Me kaikki olemme tehneet vääriä valintoja. Ellemme ole jo korjanneet niitä valintoja, vakuutan teille, että siihen on keino. Sitä prosessia kutsutaan parannukseksi. Pyydän teitä korjaamaan virheenne. Meidän Vapahtajamme kuoli antaakseen teille ja minulle tuon siunatun lahjan. Vaikka tie ei ole helppo, lupaus on todellinen: ’Vaikka teidän syntinne ovat verenpunaiset, ne tulevat valkeiksi kuin lumi’ [Jes. 1:18]. ’Enkä minä, Herra, muista niitä enää’ [OL 58:42]. Älkää asettako iankaikkista elämäänne vaaralle alttiiksi. Mikäli olette tehneet syntiä, niin mitä pikemmin

alatte pyrkiä tulemaan takaisin, sitä pikemmin löydätte sen suloisen rauhan ja ilon, joka tulee anteeksiannon ihmeen mukana.”⁴

Palatkaa polulle

”Vaikka on erittäin tärkeää, että valitsemme viisaasti, on aikoja, jolloin teemme typeriä valintoja. Parannuksen lahja, jonka Vapahtajamme on antanut, sallii meidän oikaista kurssimme, jotta voisimme palata polulle, joka johtaa meidät tuohon tavoittelemamme selestiseen kirkkauteen.”⁵

Tie takaisin

”Jos joku teistä on kompastunut matkallaan, vakuutan teille, että on olemassa tie takaisin. Sitä prosessia kutsutaan parannukseksi. Vaikka polku on vaikea, teidän iankaikkinen pelastuksenne riippuu siitä. Mikä voisi olla enemmän ponnistelujenne arvoista? Vetoan teihin, että päätätte tässä ja nyt ottaa askeleet, jotka ovat välttämättömiä täydellisen parannuksen tekemiseksi. Mitä pikemmin sen teette, sitä pikemmin pystytte kokemaan sitä rauhaa, luottamusta ja turvallisuutta, joista Jesaja puhui [ks. Jes. 1:18].”⁶

Ihmiset voivat muuttua

”Meidän täytyy pitää mielessä, että ihmiset voivat muuttua. He voivat jättää taakseen huonot tavat. He voivat tehdä parannuksen rikkomuksista. He voivat olla kellovillisia pappisuudenhaltijoita. Ja he voivat palvella Herraa utterasti.”⁷

TÄMÄN SANOMAN OPETTAMINEN

Me kaikki olemme epätäydellisiä – vain parannuksen lahjan avulla, jonka Jeesuksen Kristuksen uhri on tehnyt mahdolliseksi, me voimme puhdistua synnistä ja parantaa elämäämme. Voisit keskustella opettaviesi kanssa siitä, kuinka me parannusta tekemällä ”oikaisemme kurssimme”. Kuinka he ovat tunteneet olevansa lähempänä taivaallista Isää ja Jeesusta Kristusta, kun he ovat tehneet myönteisiä muutoksia elämässään? Voisit kehottaa opettaviasi kirjoittamaan uudelle vuodelle hengellisiä päätöksiä ja tekemään edistymisestään tiliä ystävälle, puolisolle tai jollekulle muulle perheenjäsenelle.

Tulkaa jälleen puhtaksi

”Jos jotakin elämässänne on vialla, ulospääsy on teille avoinna. Lakatkaa tekemästä kaikkea sellaista, mikä on epävanhurskasta. Puhukaa piispanne kanssa. Olipa ongelma mikä tahansa, se voidaan ratkaista asianmukaisella parannuksenteolla. Te voitte tulla jälleen puhtaksi.”⁸

Vapahtajan keskeinen rooli

”Keskeistä [pelastus]suunnitelmassa on meidän Vapahtajamme Jeesus Kristus. Ilman Hänen sovitusuhriaan kaikki olisivat hukassa. Ei kuitenkaan riittä, että pelkästään uskoo Häneen ja Hänen palvelutyöhönsä. Meidän täytyy tehdä työtä ja oppia, tutkia ja rukoilla, tehdä parannusta ja kehittyä. Meidän täytyy tuntea Jumalan lait ja elää niiden mukaan. Meidän täytyy saada Hänen pelastavat toimituksensa. Vain niin tekemällä me saavutamme todellisen, iankaikkisen onnen.”⁹ ■

VIITTEET

1. Ks. ”Sisäinen tahto”, *Valkeus*, heinäkuu 1987, s. 61.
2. Ks. ”Valinnat”, *Liahona*, toukokuu 2016, s. 86.
3. Moosia 4:2.
4. ”Valintojen kolme V:tä”, *Liahona*, marraskuu 2010, s. 69.
5. ”Valinnat”, s. 86.
6. ”Pitäkää käskyt”, *Liahona*, marraskuu 2015, s. 85.
7. ”Nähdä muut sellaisina, mitä heistä voi tulla”, *Liahona*, marraskuu 2012, s. 68.
8. ”Pappeuden voima”, *Liahona*, toukokuu 2011, s. 67.
9. ”Täydellinen polku onneen”, *Liahona*, marraskuu 2016, s. 80–81.

Päätä tehdä parannus

Uuden vuoden tavoitteet voivat toki auttaa meitä kehittymään, mutta paras tapa muuttua on se, että teemme parannusta.

Ks. myös "Kahdeksan myyttiä parannuksesta" osoitteessa lds.org/go/1186.

Presidentti Monson selittää, että "vastuumme on nousta keskinkertaisuudesta erinomaisuuteen, epäonnistumisesta saavutukseen. Tehtävämme on tulla parhaaksi omaksi itseksemme." Monet ihmiset omistavat tammikuun kehitystavoitteiden ja -päätösten tekemiselle: hymyillä enemmän, syödä terveellisemmin tai oppia jokin uusi taito. Nämä tavoitteet voivat toki auttaa sinua muuttumaan parempaan

suuntaan, mutta paras tapa muuttua on se, että teet parannusta.

Vaikka parannuksen tekeminen voi olla vaikeaa, se on lahja! Kun turvaamme Jeesukseen Kristukseen tekemällä parannuksen synneistämme, me pystymme kehittymään ja edistymään. Presidentti Monson on sanonut: "Keskeistä [pelastus]suunnitelmassa on meidän Vapahtajamme Jeesus Kristus. Ilman Hänen sovitusuhriaan kaikki

olisivat hukassa." Kun teet parannusta, sinut voidaan pestä puhtaaksi synnestsäsi ja voit edistyä niin, että sinusta tulee enemmän Hänen kaltaisensa.

Mieti jotakin sellaista, mikä saattaa estää sinua tulemasta Vapahtajan kaltaiseksi. Onko se kielenkäyttösi? Kuinka kohtelet ystäviäsi tai perhettäsi? Kun olet miettinyt, missä voisit kehittyä, rukoile taivaallista Isää ja ilmaise halusi muuttua. Muista, että sovituksensa voiman avulla Jeesus Kristus voi auttaa sinua voittamaan heikkoutesi. Onhan presidentti Monson opettanut: "Parannuksen lahja, jonka Vapahtajamme on antanut, sallii meidän oikeista kurssimme."

LAPSILLE

Parannus on lahja

Parannuksen lahja ei ole sellainen lahja, jonka voi nähdä tai jota voi koskettaa. Sen sijaan se on lahja, jonka voi tuntea. Se tarkoittaa sitä, että kun teemme väärän valinnan, me voimme tehdä parannuksen ja tuntea jälleen rauhaa ja iloa.

Taivaallinen Isä ja Jeesus auttavat meitä aina tekemään parannuksen. Yhdistä kukin kuva parannuksen tekemisen eri vaiheeseen.

Me olemme pahoillamme.

Me rukoilemme taivaallista Isää, kerromme Hänelle, mitä tapahtui, ja pyydämme Hänen apuaan, jotta voimme seuraavalla kerralla tehdä paremman valinnan.

Me pyydämme anteeksi ja yritämme korjata tilanteen.

Me tunnemme rauhaa ja tiedämme, että olemme saaneet anteeksi.

Usko, perhe, auttaminen

Pitäkää häneen yhteyttä milloin, missä ja millä tavalla tahansa

Kotikäyntiopetus on palvelemista. Jeesus palveli aina ja kaikkialla. Me voimme tehdä samoin.

Palveleminen on sellaista huolenpitoa ja auttamista, joka lisää toisen ihmisen mukavuutta tai onnellisuutta. Kotikäyntiopetuksessa on tarkoitus löytää tapoja palvella niitä, joiden luona käymme. Jeesus Kristus palveli kaikkia – aina ja kaikkialla. Hän ruokki 5 000 ihmistä, lohdutti Mariaa ja Marttaa heidän veljensä kuoltua ja opetti evankeliumiaan naiselle kaivolla. Hän teki niin vilpittömästä rakkaudestaan.

Noudattamalla Hänen esimerkkiään me kotikäyntiopettajat voimme oppia tuntemaan jokaisen sisaren, jonka luona käymme, ja oppia rakastamaan häntä muistaen, että rakkaus on perusta kaikelle, mitä teemme. Kun rukoilemme innoitusta tietääksemme, kuinka palvella häntä ja auttaa häntä vahvistamaan uskoaan, ”mikään ei

voi estää enkeleitä olemasta [seuranamme]”¹.

Apuyhdistyksen perustamisesta vuonna 1842 tähän päivään naisten palvelutyö on siunannut ihmisten elämää. Esimerkiksi Joan Johnson, 82-vuotias leski, ja hänen kotikäyntiopetustoverinsa ovat heidän naapurinsa, 89-vuotiaan keuhkokuumeesta sairastavan sisaren, kotikäyntiopettajia. He huomasivat, että heidän naapurinsa tarvitsi heitä useammin kuin kerran kuukaudessa, joten he alkoivat ottaa häneen yhteyttä viikoittain joko käymällä hänen luonaan tai soittamalla hänelle.

Muiden kotikäyntiopettajien kohdalla kannustavan teksti- tai sähköpostiviestin lähettäminen saattaa olla parasta, mitä jonkun sisaren hyväksi voi sen kuukauden aikana tehdä. Keskeistä

kotikäyntiopetuksessa on se, että luo henkilökohtaisia yhteyksiä ja kuuntelee rakkautta osoittaen. Nykyajan tekniikka ja perinteiset henkilökohtaiset käynnit auttavat meitä tekemään sitä milloin tahansa, missä tahansa ja monin tavoin.² Juuri niin Jeesuskin palveli.

VIITTEET

1. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith, 2007, s. 474.*
2. *Ks. Käsikirja 2: Johtaminen ja palveleminen kirkossa, 2010, 9.5.1.*

Miettikää tätä

Kuinka lakkaamme kantamasta huolta siitä, ”mitä luetaan” kotikäyntiopetuksesi, ja keskitymme sen sijaan siihen, mitä kukin sisar tarvitsee kotikäyntiopettajiltaan?

Palveleminen

E erityisen sanoman sijaan tällä sivulla esitellään joka kuukausi uudenlainen periaate, joka auttaa meitä palvelemaan toisiamme tehokkaammin. Kun rukoilette ja etsitte innoitusta, niin tiedätte, minkä hengellisen sanoman ja palveluksen kukin sisar tarvitsee.

Vaihtovirtalaturi kiinnittyy moottoriin. Se on välttämätön, jotta auto pysyy käynnissä.

Vaihtovirtalaturi on generaattori, joka muuttaa mekaanisen energian sähköenergiaksi.

Ellei vaihtovirtalaturiani korjattaisi tai korvattaisi uudella, en voisi jatkaa matkaani.

Katsokaa, niin saatte elää

*Kun käännyimme kohti Jumalaa,
luomme pysyvän lähteen
hengelliselle uudistumiselle.*

Vanhin W. Mark Bassett
seitsemänkymmenen koorumista

Kasvuvuosinani Yhdysvalloissa perheemme ajoi säännöllisesti Pohjois-Kalifornian ja Utahin väliä. Emme nauttineet matkasta autiomaan halki mutta kylläkin saapumisesta määränpäähän ja ilosta käydä siellä asuvien sukulaisten luona.

Kokoaikaista lähetystyötäni edeltävänä kesänä matkustin jälleen kerran sukulaisten luo Utahiin. Mutta tällä kertaa olimme pikkuveljeni Davidin kanssa matkalla kahden. Olimme silloin 18- ja 16-vuotiaita. Olimme tehneet tuon kymmenen tuntia kestävä matkan perheemme kanssa niin usein, että luotimme täysin kykyymme suoriutua matkasta hyvin.

Olimme käymässä Kay-sedän, Dianne-tädin ja Michelle-serkun luona. David jäi heille pidemmäksi aikaa, mutta minun oli palattava yksin Kaliforniaan hammaslääkärikäyntiä varten.

Ilta oli jo hämärtyvässä, kun lähdin Spanish Forkista Utahista aloittaakseni yöllisen ajomatkan. Alussa kaikki sujui hyvin. Jätin pian pohjois-etelä-suuntaisen valtatie ja käännyin itä-länsi-suuntaiselle valtatielle. Sytytin ajovalot ja ajoin nopeaa vauhtia halki läntisen Utahin. Kun kilometrit karttuivat ja autiomaan ilta pimeni pimenemistään, huomasin, että minun oli yhä vaikeampaa nähdä tietä. Viimein tajusin, että auton ajovalot himmenivät koko ajan. Lopulta niiden valo hävisi kokonaan, moottori sammui ja auto pysähtyi tien sivuun.

Akku oli tyhjä. Autolla ei pystynyt jatkamaan matkaa. Vaikka olin tarkoin varmistanut, että minulla oli riittävästi polttoainetta, ja olin jopa tarkistanut, missä voisin pysähtyä tankkaamaan, en ollut valmistautunut siihen, että autosta menisivät sähkötkokonaan.

Mikä on vaihtovirtalaturi?

Minut kasvatti isä, joka ylpeili sillä, että osasi huoltaa itse perheemme autot. Hän opetti meille auton mekaniikkaa, joten tiesin, että hyvä akku ei lakkaisi toimimasta, kun auto oli käynnissä, ellei vaihtovirtalaturissa ollut vikaa. Vaihtovirtalaturi on sähköinen generaattori, joka muuttaa mekaanisen energian sähköenergiaksi. Se käyttää käynnissä olevan moottorin liike-energiaa tuottaakseen magneettista energiaa, joka muuttuu akkua koko ajan lataavaksi sähkövirraksi. Sen ansiosta ajovalot, radio, ilmastointi ja muut sähkölaitteet toimivat keskeytyksettä. Se myös pitää moottorin käynnissä.

Nyt autoni vaihtovirtalaturissa oli jotakin vialla. Se piti korjata tai korvata uudella, ennen kuin matkani voisi jatkua.

Tuolloin, aikana ennen matkapuhelimia, ainoa vaihtoehtoni oli alkaa kävellä. Viimein eräs mies otti minut kyytiin ja vei minut seuraavaan kaupunkiin. Soitin puhelinkioskista ja tilasin paikalle hinausauton. Istuin ohjaamossa kuljettajan kanssa, kun teimme tunnin matkan takaisin autolle. Sitten istuin jälleen hänen kanssaan, kun ajoimme takaisin siihen

pikkukaupunkiin autoani hinaten. Viimein, neljä tuntia siitä kun olin alun perin jättänyt autoni, olin jälleen sen sisällä ja nukuin huoltoaseman edessä sen aukenemiseen asti.

Kun huoltoaseman hoitaja saapui, hän nauroi ajatukselle, että hänen pikkukaupungissaan olisi tarvitsemani osa. Hän voisi tehdä tilauksen, mutta osan saapuminen kestäisi kahdesta kolmeen päivää. Sitten hänen kävi minua sääli. Hän sanoi, että voisi panna akkuni lataukseen noin kolmeksi tunniksi. Sillä tavoin auto saisi kenties riittävästi virtaa, jotta voisin ajaa sillä seuraavaan kaupunkiin. Ehkäpä siellä olisi tarvitsemani osa.

Kun akku oli ladattu, lähdin matkaan käyttämättä mitään sellaista laitetta, joka kuluttaisi kallisarvoista sähköä. Selviydyin seuraavaan kaupunkiin, mutta sieläläkään ei ollut tarvitsemaani osaa. Tämä tapahtumasarja jatkui – kolmen tunnin lataus kahden tunnin ajomatkaan kaupungista toiseen. Olin löytänyt ystävällisiä ihmisiä kaupungeista koko matkan varrelta ja käännyin viimein vanhempieni ajotielle 30 tuntia kestäneen matkan jälkeen uupuneena mutta turvallisesti kotona.

Hengellistä mannaa

Omaa matkaani voi verrata israelilaisten matkaan erämaassa Vanhan testamentin aikoina. Israelilaisille annettiin jatkuvasti 40 vuoden ajan taivaasta ruokaa, jota kutsuttiin *mannaksi*. (Ks. 2. Moos. 16 ja 4. Moos. 11.)

Meillä on omana aikanamme samankaltainen tarve saada ruokaa taivaasta, hengellistä ruokaa. Onneksi voimme luoda ”hengellisen vaihtovirtalaturin”, joka synnyttää tarvitsemaamme ”hengellistä mannaa”. Koska hengellisiin tarpeisiimme vastataan, kun pidämme yllä suhdettamme taivaalliseen Isäämme ja Hänen Poikaansa Jeesukseen Kristukseen, niin aivan kuten israelilaiset käyttivät joka päivä aikaa kokoamalla fyysistä mannaa, meidän täytyy nykyään koota hengellistä mannaa rukoilemalla, tutkimalla evankeliumia ja pyrkimällä pitämään Pyhän Hengen jatkuvana kumppaninamme.

Israelilaiset väsyivät lopulta fyysisen mannan kokoamiseen ja heissä heräsi himo siihen, mitä he olivat jättäneet taakseen (ks. 4. Moos. 11:4). Jos annamme itsemme väsyä hengellisen mannan kokoamiseen, saatamme havaita kaipaavamme sellaista, mikä ei hyödytä meitä

hengellisesti. Turhautuneiden israelilaisten lailla olemme vaarassa menettää näkyvistämme alkuperäisen tarkoituksemme – saapumisen luvattuun maahan. Saatamme jopa toivoa, ettemme olisi koskaan lähteneet ”Egyptistämme” (ks. 4. Moos. 11:5–6). Lopulta hengellinen vaihtovirtalaturimme lakkaa toimimasta emmekä me pysty edistymään. Huomaamme olevamme yksin ja nälissämme ja kaipaamme pelastamista.

Ihmeen näkeminen

Presidentti Spencer W. Kimball (1895–1985) on opettanut: ”Toisinaan näyttää siltä, että pidämme pyhiä kirjoituksia liian itsestään selvinä, koska emme täysin arvosta sitä, kuinka ainutlaatuista on, että meillä on ne, ja kuinka suuri siunaus ne meille ovat. Näytämme mukautuneen niin hyvin kokemuksiimme tässä maailmassa ja tottuneen siihen, että meille opetetaan evankeliumia, että meidän on vaikea kuvitella, että toisin voisi koskaan ollakaan.”¹

Meidän ei pitäisi koskaan pitää itsestäänselvyytensä tarvettamme jatkuvaan pyhien kirjoitusten tutkimiseen, rukoukseen ja kuuliaisuuteen, koska ne auttavat meitä säilyttämään Pyhän Hengen kumppanuuden. Jos laiminlyömme hengellisyyttä lataavat toimet elämässämme, kylästyimme niihin tai suoritamme ne pelkästään rutiininomaisesti, niin hengellinen vaihtovirtalaturimme ei toimi täysillä. Hengellinen akkumme voi hitaasti purkautua, ehkäpä niin

vähitellen, että tuskin huomaamme sitä. Sellaisessa tilanteessa ainoa tapa toipua on kääntyä Jeesuksen Kristuksen puoleen ja tehdä parannus. Jeesuksen Kristuksen sovituksen ja vilpittömän parannuksen ansiosta kaiken voi palauttaa ennalleen.

Katsokaa, niin saatte elää

Kun israelilaiset valittivat, he eivät olleet enää kiitollisia ravinnon siunauksesta. Rangaistuksena ”Herra lähetti kansan kimppuun myrkkykäärmeitä, ja niiden puremiin kuoli suuri joukko israelilaisia” (4. Moos. 21:6).

Lopulta ”kansaa tuli Mooseksen luo sanomaan: ’Me teimme synnin, kun puhuimme Herraa ja sinua vastaan. Rukoile Herraa, että hän ottaisi nämä käärmeet pois meitä ahdistamasta.’ Mooses rukoili kansan puolesta,

ja Herra sanoi Moosekselle: ”Tee käärmeen kuva ja pane se tangon päähän. Jokainen pureman saanut, joka katsoo siihen, jää eloon.’

Mooses teki pronssista käärmeen ja pani sen tangon päähän. Kun ne, joita käärmeet olivat pureet, katsoivat pronssikäärmettä, he jäivät eloon.” (4. Moos. 21:7–9.)

Nykyajan pronssikäärmeet

Pronssikäärme on vertauskuva Kristuksesta, joka nostettiin ristille (ks. Joh. 3:14–15). Kun turvaudumme nykyajan profettojen neuvoihin, me katsomme kohti Kristusta, koska he ohjaavat meitä keskittymään Isämme suunnitelmaan ja Jeesuksen Kristuksen keskeiseen tehtävään. Kuten ne hyväsydämiset ihmiset, jotka antoivat minun ladata autoni akun, elävät profetat, näkijät ja ilmoituksensaajat lataavat meitä hengellisesti muistuttamalla meille, että me olemme taivaallisen Isämme lapsia ja että Hänen työnään ja kirkkautenaan on ”ihmisen kuolemattomuuden ja iankaikisen elämän toteuttaminen” (Moos. 1:39). He ovat erityisesti antaneet meille neuvon, että kun pyhitämme lepopäivän paremmin, me vahvistamme uskoamme taivaalliseen Isään ja Hänen onnensuunnitelmaansa sekä Jeesukseen Kristukseen ja Hänen sovitukseensa.

Kertomukseen Mooseksesta ja pronssikäärmeestä viitataan myös Mormonin kirjassa, jossa meille sanotaan, että ”monet katsoivat ja jäivät eloon” (Alma 33:19; ks. myös jakeet 20–22). Toiset kuitenkin kieltäytyivät katsomasta.

”Heidän [ei] tarvinnut tehdä muuta kuin katsoa; ja keinon yksinkertaisuuden tai sen helppouden tähden oli monia, jotka menehtyivät” (1. Nefi 17:41). Voitaaisiinko meistä jonakin päivänä sanoa, että me kieltäydyimme turvautumasta profettoihin ja heidän neuvoihinsa sen helppouden tähden?

”Jos te voisitte parantua vain luomalla katseen ympärille, jotta parantuisitte, ettekö katsoisi nopeasti – –?

– – Luokaa [siis] katse ympärillenne ja alkakaa uskoa Jumalan Poikaan.” (Alma 33:21–22.)

Olen kiitollinen siunauksista, joita saamme jatkaessamme ”tiellämme taivaaseen” ja kannustaessamme muita tekemään samoin. Olen yhtä lailla kiitollinen siitä, että kun hairahdumme, meillä on mahdollisuus tehdä parannus, jättää taakse huonot tavat ja palata oikealle polulle. Siunaukset ovat mittaamattomat.

Eräässä toisessa Mormonin kirjan kohdassa, jossa puhutaan israelilaisten kokemuksesta, sanotaan lopuksi: ”Ja samoin kuin kaikki, jotka katsoivat tuohon käärmeeseen, saivat elää, samoin kaikki, jotka katsovat Jumalan Poikaan uskoen, murtunein mielin, saavat elää ja saavat sen elämän, joka on iankaikkinen” (Hel. 8:15).

Nykyajan profettojen neuvojen varteen ottaminen kouluttaa sydäntämme uskossa. Se vahvistaa meitä voittamaan esteitä matkamme varrella aivan kuten minun oli ponnisteltava eteenpäin sinä kesäyönä autiomaassa. Todistan, että kun katsomme taivaalliseen Isäämme ja Hänen Poikaansa Jeesukseen Kristukseen, me löydämme merkityksen ja tarkoituksen matkallemme. ■

Tätä artikkelia koskevia perheiltäideoita on osoitteessa lds.org/go/11811.

VIITE

1. Ks. *Kirkon presidenttien opetuksia: Spencer W. Kimball*, 2006, s. 66.

Jean B. Bingham
Apuyhdistyksen
ylijohtaja

Temppeli antaa MEILLE

ylevämmän näkemys

Jotkin elävimmistä ja merkittävimmistä muistoistamme asues-
samme nuoren perheemme kanssa Yhdysvaltain keskilännessä
liittyvät vuosittaisiin käynteihin Washington D.C:n temppelissä.
Tuohon aikaan se oli ainoa toiminnassa oleva temppeli Mississippiojen
itäpuolella Yhdysvalloissa. Tieto siitä, että temppelitoimitukset ovat
välttämättömiä kaikille taivaallisen Isän lapsille, sai ponnistelumme
tuntumaan tähdellisiltä.

Kuten monet teistä, mekin järjestimme niin, että ystävät hoitivat pieniä
lapsiamme, ja matkustimme muiden jäsenten kanssa bussissa koko yön,
vietimme pari kallisarvoista päivää tekemällä mahdollisimman paljon
temppelityötä ja sitten matkustimme taas bussissa koko yön kotiin, jotta
voisimme osallistua kirkon kokouksiimme sunnuntaina. Nuo matkat
eivät tuntuneet uhrauksilta, sillä arvostimme niitä sen hengellisen koho-
tuksen ansiosta, joka ruokki sieluamme kuukausia jälkikäteen.

Muutama vuosi myöhemmin otimme innoissamme vastaan Chicagon
temppelin Illinoisiin. Se oli ensimmäinen temppeli, joka rakennettiin
Pohjois-Amerikan keskiselle vyöhykkeelle sen jälkeen kun Cardstonin
temppeli oli rakennettu 62 vuotta aiemmin Albertan provinssiin
Kanadaan. Koska temppeli oli nyt vain 45 minuutin ajomatkan päässä
kotoamme, meille oli ilo käydä siellä useammin kuin kerran vuodessa
ja saada hengellistä ravintoa säännöllisesti.

Vielä nykyäänkin, vaikka jotkut meistä asuvat entistä
lähempänä temppeliä, meidän saattaa silti olla vaikea käydä
siellä säännöllisesti. Voi olla, että kun temppeliin meneminen
on helpompaa, se tuodittaa meidät ajattelemaan: ”Menen
huomenna, kun minulla on enemmän aikaa.” On helppoa
joutua välittömien paineiden pauloihin ja antaa tärkeämpien
tilaisuuksien lipua tavoittamattomiin. Vanhin Richard G. Scott
(1928–2015) kahdentoista apostolin koorumista on sanonut:

Vasemmalla: seles-
tinen huone Hart-
fordin temppelissä
Connecticutissa
Yhdysvalloissa

Washington D.C:n temppeli
Yhdysvalloissa on korkein
temppeli, 88 metriä.

*Aivan kuten teleskooppi,
joka on kohdistettu näkö-
piirimme ulottumattomissa
oleviin tähtiin, temppeli
avaa mielemme yleväm-
pään ja laajempaan
näkemykseen.*

Yllä: lasimaalausikkuna
Gilbertin temppelissä
Arizonassa Yhdysvalloissa;
ovia ja ikkunoita Provon
keskustan temppelissä
Utahissa Yhdysvalloissa;
oven kädensija Suola-
järven temppelissä

Tausta: selestinen
huone Kiovan
temppelissä Ukrainassa

Lasimaalausikkunoita
Freibergin temppelissä
Saksassa

Kansas Cityn
temppele Missouriissa
Yhdysvalloissa

”Kehotan teitä ottamaan itsellenne tavoitteen siinä, kuinka usein käytätte hyväksenne toimituksia, joita käytössä olevissa temppeleissämme tarjotaan.”¹

Jos laiminlyömme tilaisuuden käydä temppeleissä niin usein kuin olosuhteemme sallivat, jos suhtaudumme

kevyesti tilaisuuteemme mennä temppeleihin, kun se on niin sanotusti aivan takapihallamme, me saatamme menettää tulevia siunauksia ja tilaisuuksia, joita Isällämme ja Hänen Pojallaan on meille varattuna. ”Minä, Herra, olen sidottu, kun te teette, mitä minä sanon; mutta kun te ette tee, mitä minä sanon, teillä ei ole mitään lupausta” (OL 82:10).

Kun näyttää siltä, että tapahtuu kaikenlaista, mikä estää meitä menemästä temppeleihin, me voimme muistaa Jeesuksen Kristuksen vakuutuksen: ”Maailmassa te olette ahtaalla, mutta pysykää rohkeina: minä olen voittanut maailman” (Joh. 16:33). Kun olemme sinnikkäitä ja käymme temppeleissä kompastuskivistä huolimatta, me saamme Vapahtajalta apua voittaaksemme maailman, jossa *me* elämme. Kerran kun mieheni ja minä valmistauduimme lähtemään temppeleihin, putkahti esiin ongelma toisensa jälkeen. Viimein, ollessamme jo lähes menossa ovesta ulos, koimme kireän ”aviollisen hetken”. Kun me kaksi kävelimme vaitonaisina autolle, kuulimme vanhimman tyttäreemme vakuuttavan siskolleen: ”Älä ole huolissasi. He tulevat aina temppeleistä kotiin onnellisina.” Ja hän oli oikeassa!

Temppelet muistuttavat meitä iankaikkisuuden ulottuvuudesta

Menemme temppeleihin sydän täynnä iloa tai surusta raskaana, temppele on paikka, jossa *jokainen* kelvollinen jäsen, jolla on avoin sydän, voi kohottua ja vahvistua.

Olen mennyt temppeleihin lähes leijuen syvästi kiitollisena siunauksesta, joka on suotu jollekulle vaikeuksissa

Vasemmalta: portaikko Illinoisissa Yhdysvalloissa sijaitsevassa Nauvoon temppelissä, joka vihittiin käyttöön Joseph ja Hyrum Smithin marttyyrikuoleman 158. vuosipäivänä; puutarhuone Idaho Fallsin temppelissä Idahossa Yhdysvalloissa; oven kädensija Calgaryn temppelissä Albertassa Kanadassa; sisätiloja Hartfordin temppelissä Connecticutissa Yhdysvalloissa (taustalla)

Vasemmalla: presidentti David O. McKay, sisar Emma McKay ja muita kirkon johtajia osallistumassa Bernin temppelin, ensimmäisen Eurooppaan rakennetun temppelin, vihkimiseen Sveitsissä vuonna 1955.

Alla: lasimaalausikkuna Star Valleyn temppelissä Wyomingissa Yhdysvalloissa

kamppailevalle rakkaalle ihmiselle. Olen myös vuodattanut suuren murheen äänettämiä kyyneliä omien epäonnistumisteni vuoksi. Olen saanut Hengeltä kehotuksia ja ohjeita ja jopa nuhteita palvellessani sijaisena jonkun puolesta, joka vastaanottaa toimituksia, joiden ansiosta hän voi edistyä iankaikkisuudessa. Kaikki nuo kokemukset ovat kohottaneet ja vahvistaneet minua. Ja olenhan minä istunut temppelissä myös monta tuntia ”velvollisuudesta”, yksinkertaisesti täyttäen velvoitteeni, ja huomannut jopa torkahtelevani temppeli-istunnoissa niinä vuosina, kun olin aamuseminaarin opettaja! Mutta joka ainoa kerta kun olen mennyt temppeliin, minua on siunattu. Suotiinpa meille välitön siunaus tai kerryttivätpä pyrki-
myksemme tulevia siunauksia, niin jokainen temppelissä viettämämme hetki johtaa jonkinlaiseen henkilökohtaiseen kasvuun.

Kun olemme temppelissä, meitä muistutetaan iankaikkisuuden ulottuvuudesta – sekä katsoessamme taaksepäin esivanhempimme että eteenpäin lapsiimme. Myös lastemme iankaikkinen näkemys vahvistuu, kun he keskittyvät temppeliin. Kuinka voimme parhaiten valmistaa heitä temppeliin – välttämättömään vaiheeseen heidän iankaikkisessa edistymisessään? Presidentti Russell M. Nelson, kahdentoista apostolin koorumin presidentti, on neuvonut: ”Vanhempien tulee opettaa temppelin tärkeyttä lapsen varhaisimmista päivistä lähtien.”² Presidentti Spencer W. Kimball (1895–1985) on neuvonut vanhempia sijoittamaan temppelin kuvan lastensa makuuhuoneeseen, jotta he voivat katsoa tuota pyhää muistuttajaa joka päivä, kunnes siitä tulee osa heitä.³ Voitte myös kertoa lapsillenne

siunauksista, joita saatte käymällä temppelissä, sekä todistaa ilosta, jota odotatte iankaikkisesta perhe-

suhteesta heidän kanssaan. Ja voitte tukea teinejänne heidän halussaan mennä kasteille kuolleiden puolesta. Muistakaa perheillan oppiaiheissanne ja opetushetkissänne, että ”kirkon jokainen toiminta, jokainen oppiaihe, jokainen edistysaskel tähtää temppeliin”⁴.

Laulaessanne yhdessä lastenne kanssa: ”Kun kasvan, käydä tahdon Mä pyhään temppeliin Ja sinetöidyks tulla Siellä omiin rakkaisiin”⁵ te autatte heitä tuntemaan halua mennä Herran pyhään huoneeseen. Ja oma sydämenne paisuu kiitollisuudesta taivaallista Isää, Hänen pelastussuunnitelmaansa, Vapahtajaa ja Hänen sovitustaan kohtaan, joiden ansiosta teidän on mahdollista olla rakkaittenne kanssa ikuisesti. Vapahtajan tie ”on se polku, joka johtaa onneen tässä elämässä ja iankaikkiseen elämään tulevassa maailmassa”⁶. Tuo polku johtaa temppeliin ja saamaan kaikki sen toimitukset!

Temppelit ovat turvapaikka maailmasta

Maailmalliset vaikutukset voivat vetää meitä pois temppelistä. Erästä rakasta nuorta ystävää ovat vaivanneet hänen internetistä lukemansa mielipiteet ja pohdinnat, jotka koskevat kirkkoa. Hän päätti, ettei menisi temppeliin, ennen kuin hänen kysymyksensä on ratkaistu. Koko sydämeistäni pyydän teitä, joilla on kenties todistukseenne vaikuttavia kysymyksiä, edelleen pitämään henkilökohtaiset rukoukset ja tutkimaan pyhiä kirjoituksia ja käymään temppelissä samalla kun pyritte löytämään vastaukset, jotka tuovat teille rauhaa. Pysykää keskittyneinä evankeliumiin välttääksenne

Pariisin temppeli, joka on 156. toiminnassa oleva temppeli, vihittiin 21. toukokuuta 2017 Ranskassa. Alla: lasimaalausikkuna Star Valleyn temppelissä Wyomingissa Yhdysvalloissa

Oikealla: puuleikkaus Papeeten temppelissä Tahitissa; Fort Lauderdale'n temppeli Floridassa Yhdysvalloissa; sisätiloja Hartfordin temppelissä Connecticutissa Yhdysvalloissa

Alla vasemmalla: Pienin temppeli on Colonia Juárezin temppeli Chihuahuaussa Meksikossa.

sen, että nokkelat mutta väärät ideologiat kääntävät ajatuksenne muualle. Kukaan ei pyrkisi parantamaan fyysisestä sairaudesta pyytämällä lääketieteellisiä neuvoja jalkapallotähdeltä yhtään enempiä kuin merkittäviä hengellisiä kysymyksiä voisi ratkaista oikein joku, jolla on rajallinen ymmärrys Jeesuksen Kristuksen palautetusta evankeliumista. Pyhä Henki, joka todistaa ”totuuden kaikesta” (Moroni 10:5), puhuu mielessänne ja sydämessänne (ks. OL 8:2) sen, mikä on iankaikkista totuutta.

Yksi niistä paikoista, joissa tuota Henkeä voi tuntea mitä runsaimmin, on temppeli. Jos olette kelvollisia astumaan Herran huoneeseen (ja sen ratkaisette te itse ja piispanne), tulkaa temppeliin kysymyksinenne ja ottakaa vastaan vakuutus, että vaikka ette ymmärräkään kaikkea nyt, niin Herra ymmärtää. Muistakaa kaikki se, minkä te *tiedätte ja ymmärrätte*. Ne asiat, jotka te *tiedätte* ja joista olette saaneet hengellisen todistuksen, johtavat teidät Jumalan rauhaan, ”joka ylittää kaiken ymmärryksen, [ja] varjelee teidän sydämenne ja ajatuksenne, niin että pysytte Kristuksessa Jeesuksessa” (Fil. 4:7). Todistan, että saatte tavoittelemanne ymmärryksen ja rauhan, kun uskotte edelleen, että taivaallinen Isänne johtaa teitä ja ohjaa teidät totuuteen.

Jesaja muistuttaa meille, että temppeli on turvapaikka, joka varjelee ja suojaa myrskyltä (ks. Jes. 4:6). Presidentti Thomas S. Monsonin sanat rauhoittavat yhtä lailla: ”Kun astumme temppelin ovista sisään, me jätämme taaksemme maailman häiriötekijät ja hämmennyksen. Tämän pyhän pyhäkön sisällä saamme kokea kauuneutta ja järjestystä. Siellä sielumme saa lepoa ja hengähdystauon elämämme huolista.”⁷

Kun vaikeudet maailmassa lisääntyvät ja arkielämän paineet voimistuvat, meidän täytyy pysyä

keskittyneinä asioihin, joilla on todella merkitystä. On helppoa keskittyä kielteisiin asioihin ja maailmallisiin huoliin, aivan kuin katsoisimme epäonnistumisiamme ja ongelmiamme mikroskoopin läpi. Temppelissä oleminen muistuttaa meitä säilyttämään iankaikkisen näkökulman. Aivan kuten suuri teleskooppi, joka on kohdistettu välittömän näköpiirimme ulottumattomissa oleviin tähtiin, temppeli avaa mielemme ylevämpään ja laajempaan näkemykseen. Sen ansiosta voimme nähdä kaiken sen, mitä taivaallinen Isä on suunnitellut meidän olevan, toivoa sitä ja tehdä työtä tullaksemme juuri sellaisiksi. Se auttaa meitä keskittymään iankaikkisiin totuuksiin – taivaallisiin vanhempiin, jotka rakastavat meitä ja haluavat auttaa meitä, todelliseen arvoomme Heidän lapsinaan ja siihen, että olemme kykeneviä tulemaan Jumalan perillisiksi ”yhdessä Kristuksen kanssa” (Room. 8:17). Temppelissä opetetaan Jumalan pelastussuunnitelmaa ja solmitaan iankaikkisia liittoja. Temppelissä meille annetaan välineitä, joilla voimme saavuttaa korkeimman ja parhaimman iankaikkisen minämme.

”Kun käymme temppelissä”, presidentti Monson on neuvonut, ”me voimme kokea sellaista hengellisyyden ulottuvuutta ja rauhan tunnetta, joka kohooa kaikkien muiden tuntemusten yläpuolelle, joita ihmissydän voi tuntea. Käsitämme Vapahtajan sanojen todellisen merkityksen, kun Hän sanoi: ’Minä jätän teille rauhan. Oman rauhani minä annan teille. – Olkaa rohkeat, älkää vaipuko epätoivoon.’ [Joh. 14:27.]”⁸

Temppelipalvelunne koskettaa muita

Henki, jonka tuotte mukanaan palveluunne tempelissä, koskettaa monia vaikutuspiirissänne – niitäkin, joita ette ehkä ole edes tulleet ajatelleeksi. Yhden käyntimme päätteeksi Washington D.C:n temppelissä joukko jäseniä lausui todistuksensa bussin matkatessa kilometri kilometriltä kotia kohti. Yksi toisensa jälkeen mukana olleet kertoivat, millaista iloa ja kiitollisuutta he tunsivat temppelin välittömistä ja iankaikkisista siunauksista. Kirkkoon kuulumaton bussinkuljettajamme ei pystynyt lopulta enää pidättelemään tunteitaan. Hän tarttui mikrofoniin ja ilmaisi kiitollisuutensa siitä, että oli kanssamme. Sitten hän sanoi: ”En tiedä, mitä teillä ihmisillä on, mutta tunnen täällä jotakin erilaista.” Tietenkin bussissa ollut seurakunnan lähetystyönjohtaja otti miehen yhteystiedot ja antoi ne myöhemmin lähetysaarnajille.

Saamen kehottaa teitä käyttämään hyväksenne niin usein kuin olosuhteenne sallivat sitä lahjaa, että lähellänne on temppeli. Teitä vahvistetaan ja te koette rauhaa Herran Jeesuksen Kristuksen huoneessa, sillä Hän on maailman valo, elämä ja toivo. Kun nämä myöhemmät ajat etenevät kohti Hänen luvuttua paluutaan, toivon teidän vastaanottavan Hänen valoan ja tuntevan sen toivon, joka on tarjolla Hänen pyhissä tempeleissään. ■

VIITTEET

1. Richard G. Scott, ”Tempelipalvelus – voiman lähde avuntarpeen aikoina”, *Liahona*, toukokuu 2009, s. 43.
2. Russell M. Nelson, ”Prepare for Blessings of the Temple”, *Ensign*, maaliskuu 2002, s. 17.
3. Ks. *The Teachings of Spencer W. Kimball*, 1982, s. 301.
4. Russell M. Nelson, ”Prepare for Blessings of the Temple”, s. 17.
5. ”Saan käydä temppeliin”, *Lasten laulukirja*, s. 99.
6. ”Elävä Kristus – apostolien todistus”, *Liahona*, huhtikuu 2000, s. 3.
7. Thomas S. Monson, ”Tempelin siunauksia”, *Liahona*, toukokuu 2015, s. 91–92.
8. ”Tempelin siunauksia”, s. 92.
9. Thomas S. Monson, ”Tempelin siunauksia”, *Liahona*, lokakuu 2010, s. 15, kursivointi lisätty.
10. ”Excerpts from Recent Addresses of President Gordon B. Hinckley”, *Ensign*, heinäkuu 1997, s. 73, kursivointi lisätty.
11. Richard G. Scott, ”Tempelisiunausten vastaanottaminen”, *Liahona*, heinäkuu 1999, s. 30, kursivointi lisätty.

ERITYISIÄ LUPAUKSIA

Profeetat ja apostolit ovat antaneet erityisiä lupauksia niille, jotka käyvät tempelissä. Muistakaa, että Jumala on sidottu, kun teemme, mitä Hän sanoo, mutta kun emme tee, mitä Hän sanoo, meillä ei ole mitään lupausta (ks. OL 82:10).

- Presidentti Thomas S. Monson on luvannut: ”Kun menemme pyhään huoneeseen, kun muistamme siellä solmimamme liitot, me kykenemme *kestämään jokaisen koettelemuksen ja voittamaan jokaisen kiusauksen*.”⁹
- Presidentti Gordon B. Hinckley (1910–2008) on luvannut: ”Jos menette Herran huoneeseen, teitä siunataan ja *elämänne on parempaa*. – Käyttäkää hyväksenne suurta tilaisuutta mennä Herran huoneeseen ja päästä siten osallisiksi kaikista ihmeellisistä siunauksista, jotka voitte siellä saada.”¹⁰
- Vanhin Richard G. Scott on luvannut: ”Säännöllinen temppelissä käyminen rikastaa elämäsi antamalla sille *suuremman tarkoituksen*.”¹¹

Viisi temppeliä, joissa on kultalevyjä pitelevä enkeli Moronin patsas: Los Angelesin temppeli Kaliforniassa Yhdysvalloissa (vasemmalla), Washington D.C:n temppeli Yhdysvalloissa, Seattlen temppeli Washingtonissa Yhdysvalloissa, Jordan Riverin temppeli Utahissa Yhdysvalloissa ja Méxicon temppeli Meksikossa. Lisätietoja on sivustolla temples.lds.org.

Temppeliin suo kiiruhtaa

Arvokkaasti ♩ = 63–69

Sanat Jan Pinborough
Sävel Michael F. Moody

Vocal line and piano accompaniment for the first verse. The vocal line is on a single staff, and the piano accompaniment is on two staves. The lyrics are: 1. Saa - vu, jo saa - vu! 2. Saa - vu, jo saa - vu!

1. Saa - vu, jo saa - vu!
2. Saa - vu, jo saa - vu!

Vocal line and piano accompaniment for the second verse. The vocal line is on a single staff, and the piano accompaniment is on two staves. The lyrics are: Temp - pe-liin nyt rien - nä. Tun - te - a voit siel - lä voi - man tai - vai - sen, Un - hoit-taa voit mur - heet. Temp - pe - lis - sä per - heet Her - ra si - ne - töi.

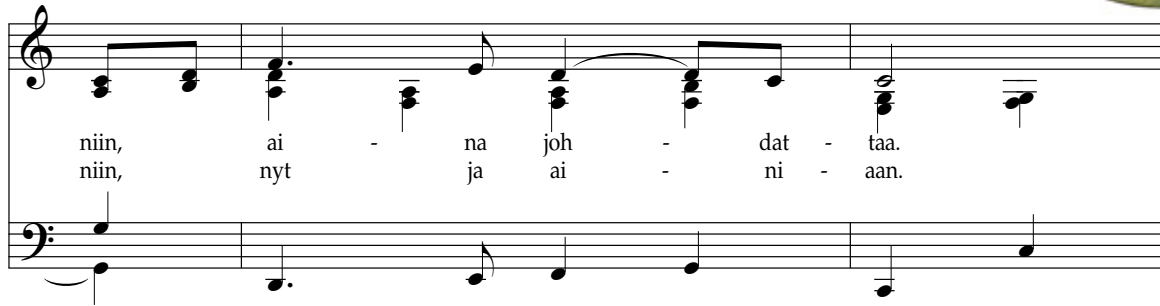
Temp - pe-liin nyt rien - nä. Tun - te - a voit siel - lä voi - man tai - vai - sen,
Un - hoit-taa voit mur - heet. Temp - pe - lis - sä per - heet Her - ra si - ne - töi.

Vocal line and piano accompaniment for the third verse. The vocal line is on a single staff, and the piano accompaniment is on two staves. The lyrics are: tuon voi - man tai - vai - sen. Saa - vu, jo saa - vu! Niin, yh - teen si - ne - töi. Saa - vu, jo saa - vu!

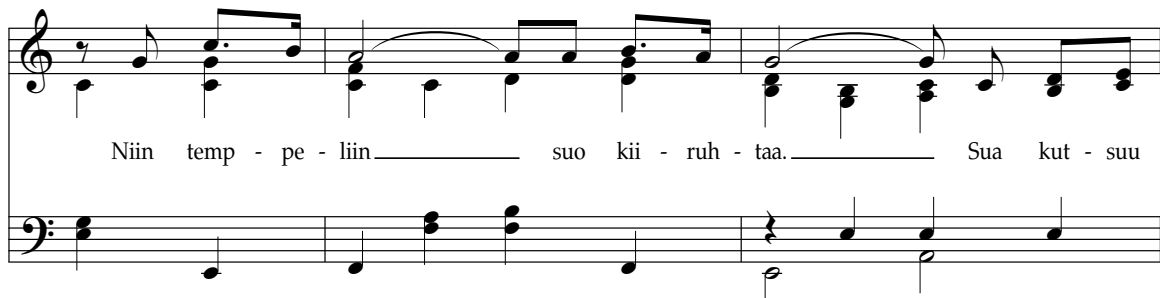
tuon voi - man tai - vai - sen. Saa - vu, jo saa - vu!
Niin, yh - teen si - ne - töi. Saa - vu, jo saa - vu!

Vocal line and piano accompaniment for the fourth verse. The vocal line is on a single staff, and the piano accompaniment is on two staves. The lyrics are: Tun - ne rak - kau - ten - sa. An - na liit - to - jen - sa ai - na joh - dat - taa, Mai - set miet - teet hei - tä. Kul - je Her - ran tei - tä nyt ja ai - ni - aan,

Tun - ne rak - kau - ten - sa. An - na liit - to - jen - sa ai - na joh - dat - taa,
Mai - set miet - teet hei - tä. Kul - je Her - ran tei - tä nyt ja ai - ni - aan,

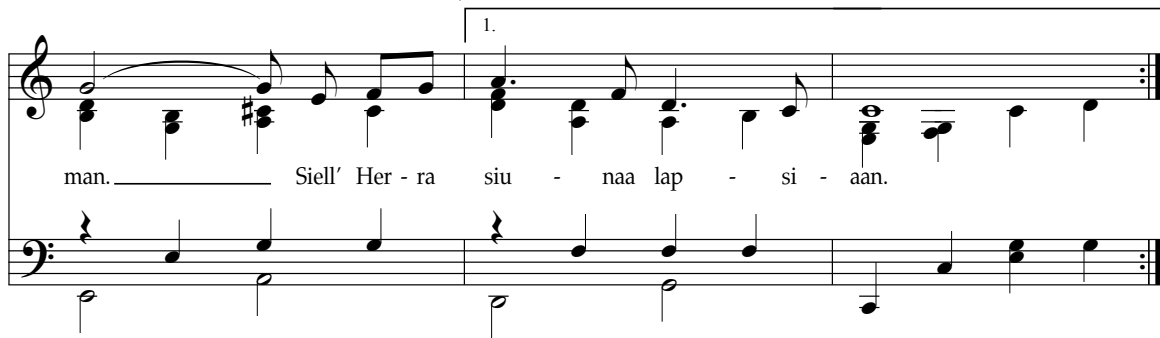
niin, ai - na joh - dat - taa.
niin, nyt ja ai - ni - aan.

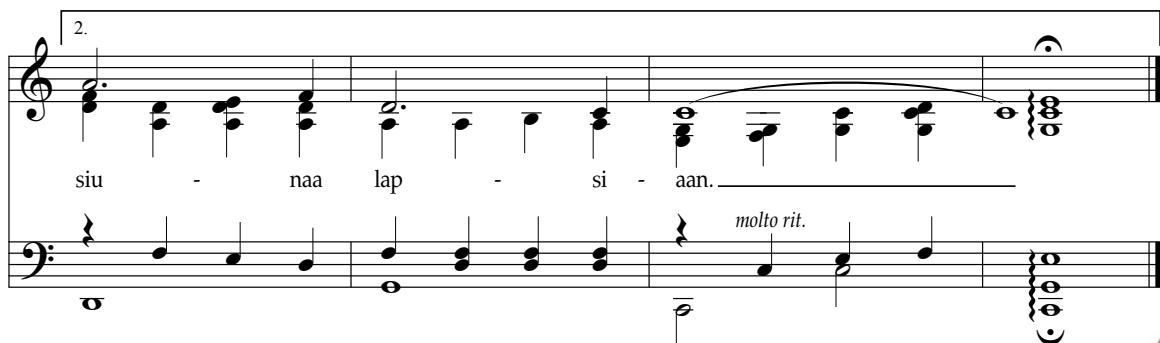
Niin temp - pe - liin suo kii - ruh - taa. Sua kut - suu

Her - ra sin - ne ain ja siel - lä o - dot - taa. Saat siel - lä rau - han suu - rim -

man. Siell' Her - ra siu - naa lap - si - aan.

siu - naa lap - si - aan.

molto rit.

Temppeleissä käymisestä luvattu siunaus

*Halusin käydä temppelissä useammin –
vähänpä tiesin, kuinka paljon se siunaisi
perhettämme.*

Cheri Evans

Muutama vuosi sitten veli Oldroyd vaarnan johtokunnasta oli vierailulla seurakunnassamme ja sanoi jotakin, mitä en koskaan unohda: ”Lupaan teille, että jos käytte temppelissä, elämänne *jokaista* osa-aluetta siunataan.”

Kun ajattelin sitä, en pystynyt kuvittelemaan, kuinka temppelissä käyminen voisi koskettaa elämäni jokaista osa-aluetta. Mutta kirkon jälkeen päätin, että tarttuisin joka tapauksessa hänen antamaansa haasteeseen ja kävisin temppelissä aiempaa säännöllisemmin. Halusin panna hänen lupauksensa koetteille. Mieheni oli halunnut käydä temppelissä useammin, mutta olin vastahakoinen, koska meillä oli pieniä lapsia. Meidän pitäisi ajaa puolitoista tuntia temppeleihin San Antonioon Texasissa Yhdysvalloissa, osallistua endaumentti-istuntoon ja ajaa sitten takaisin kotiin. Olisi hankalaa pyytää ketään vahtimaan lapsiamme seitsemää tai kahdeksaa tuntia.

Siunauksen alku

Ensin kokeilimme hoitaa lapsia vuorotellen erään toisen perheen kanssa, mutta väistämättä joku sairastui tai ilmaantui jotakin muuta. Päätimme, että meidän piti vain sopia päivämääristä koko vuodelle ja *lähteä!* Sitten keksimme ”pizza ja leikki”-menetelmän. Ajoimme temppeliin yhdessä. Toinen meistä vanhemmista meni temppele-istuntoon, kun toinen vei lapset ostamaan pizzaa. Sitten vaihdoimme: toinen vanhemmista tekisi temppeleityötä, kun taas toinen

kävelisi lasten kanssa temppele-alueella. Se toimi hyvin. Lapsemme tiesivät, että temppele on meille tärkeä – he tiesivät, mitä kaikkea muuta olisimme voineet tehdä lauantaina – ja me saimme viettää aikaa yhdessä perheenä.

Vähänpä tiesin, kuinka paljon temppeleissä käyminen siunaisi perhettämme. Kun olimme käyneet temppeleissä useammin yli vuoden ajan, niin istuessani eräässä istunnossa panin merkille miehen, jolla oli nelirajahalvaus. Ajattelin, kuinka hämmästyttävää

oli, että mies oli siellä. Tullessani ulos temppeleistä näin miehen istuvan pysäköintialueen vieressä, joten mieheni ja minä päätimme käydä tervehtimässä häntä.

Mies kysyi mieheltäni Chadilta ja minulta, voisimmeko auttaa häntä soittamaan yhden puhelun. Lupasimme auttaa, ja mies kertoi Chadille, missä hänen puhelimensa oli. Chad valitsi hänelle numeron ja ojensi sitten puhelimen. Mies ei pystynyt ottamaan sitä vaikka hymyilikin ystävällisesti. Chad katsoi miehen käsi-
varsia, jotka oli sidottu pyörätuoliin, ja tajusi pian, että hänen piti pidellä puhelinta miehen korvalla. Kaupungin bussipalvelu, jonka oli määrä hakea mies, oli myöhässä. Jäimme miehen luo juttelemaan, kunnes hänen bussinsa tuli. Hämmästelimme sitä, että haasteistaan huolimatta mies oli tullut temppeleihin. Hänellä oli aivan loistava asenne. Hänen hymynsä oli valoisa. Ennen kuin hän lähti, vaihdoimme yhteystietoja ja saimme tietää, että hänen nimensä oli Max Para.

Jos veli Para pystyi tulemaan temppeleihin, mekin pystyisimme – ilman tekosytä!

Veli Paran esimerkki

Seuraavassa kuussa päätimme osana temppeleikäyntiämme vierailla veli Paran luona. Soitimme etukäteen, ja hän sanoi, että voisimme tulla suoraan sisään, kun tulisimme hänen luokseen. Ajoimme San Antonioon ja löysimme veli Paran pienen kodin. Hän makasi vuoteessa, ja valkoinen lakana peitti hänet leukaan

asti. Hän käänsi päätään sivulle ja jutteli kanssamme hymyillen yhä säteilevästi. Hän kertoi, että hän oli halvaantunut pudottuaan katolta, kun hän oli kolmissakymmenissä. Hän kertoi vaikeuksistaan ja lausui todistuksensa.

Sen ensimmäisen vierailun jälkeen kävimme veli Paran luona vuosien ajan. Hänestä tuli erityinen osa elämäämme. Emme tietenkään, mitä tehdä hänen hyväkseen – hänen haasteensa olivat valtavia. Sen kuitenkin tiesimme, että voisimme olla hänen ystäviään. Voisimme viedä hänelle pieniä lahjoja: kuvan Vapahtajasta, Mormonin kirjan CD:n espanjan kielellä, kuvan temppeleistä, pussillisen tuoreita appelsiineja. Voisimme vierailla hänen luonaan, laulaa hänelle Alkeisyhdistyksen lauluja

ja kuunnella häntä. Se oli uskomaaton kokemus – Herralle ei voi antaa leivänmurua saamatta vastalahjaksi koko leipää.¹

Hän opetti meille kiitollisuutta, mikä muutti elämämme *jokaisen* osa-alueen. Opimme tuntemaan kiitollisuutta evankeliumin tuntemuksestamme, suhteestamme Jumalaan, pelastussuunnitelmaa koskevasta tiedostamme, kodistamme, autoista, ruoasta ja vaatteista, kyvystämme käyttää kehoamme, mahdollisuudesta tehdä hyvää paikakunnallamme ja hyvistä ihmisistä ympärillämme. Veli Para muutti määritelmämme sanoista *vaikea* ja *koettelemus*. Meillä oli syytä riemuita monista siunauksistamme ja käyttää noita siunauksia muiden kohottamiseksi.

Opimme palvelemaan

Kerran kun Chad oli temppelein luona yhden ystävämmen, veli Gonzalesin, kanssa, hän näki jälleen veli Paran siellä odottamassa, että auto tulisi hakemaan hänet. Veli Para oli odottanut pitkän aikaa. Chad ja veli Gonzales päättivät viedä itse veli Paran kotiin. Veli Gonzalesilla oli iso musta kuorma-auto. Juuri silloin paikalle ajoi autollinen vaarnamme pappeja, ja he auttoivat raskaan pyörätuolin nostamisessa kuorma-auton lavalle. Sitten he nostivat veli Paran kuorma-autoon, kiinnittivät turvavyön ja pitelivät hänestä kiinni, ettei hän kaatuisi. Uskon, että tuo päivä oli veli Paralle vaikuttava – kuinka hän olisi osannut edes kuvitella, että pääsisi kotiin temppeleistä unelmoimansa auton kyydissä!

Kaikin tavoin siunattu

Viimeisellä käynnillämme San Antonion temppeleissä ennen muuttoamme muualle pystyimme vierailemaan veli Paran luona. Tällä erityisellä viimeisellä vierailulla veli Para oli kutsunut koko perheemme päivälliselle.

Olen hyvin kiitollinen siitä, että panin veli Oldroydin lupauksen koetteille. Perheemme ei olisi koskaan tavannut veli Paraa, ellemmme olisi käyneet temppeleissä. Olen muuttunut – minusta on tulossa sellainen ihminen kuin Herra haluaa minun olevan. Kun olemme asettaneet Herran ensimmäiseksi ja käyneet temppeleissä, elämämme on siunattu *joka* tavalla. ■
Kirjoittaja asuu Utahissa Yhdysvalloissa.

VIITE

1. Ks. Melvin J. Ballard, artikkelissa Marion G. Romney, ”Welfare Services: The Savior’s Program”, *Ensign*, marraskuu 1980, s. 93.

Sinä, nuoret JA toimintailtojen johtoihe

Kuinka toimintailtojen johtoihe voi yhdistää meitä?

Jessica Griffith
kirkon lehdet

Joka vuosi Nuorten Miesten ja Nuorten Nais-ten ylimmät johtokunnat kutsuvat nuoret tutkimaan ensimmäisen presidenttikunnan hyväksymää pyhistä kirjoituksista valittua johtoihettä, oppimaan siitä ja pane-maan sen käytäntöön. Toimintailtojen johtoiheeseen sisältyvien opetusten oppiminen ja niiden mukaan elämi-nen voi vahvistaa uskoa ja todistusta sekä yhdistää koorumeita, luokkia ja perheitä.

Vuoden 2018 johtoihe

Tämän vuoden johtoihe opettaa nuorille, kuinka löytää Jeesuksen Kristuksen tuoma rauha. Kohdassa OL 19:23 Herra kehottaa: **”Ota vastaan oppia minulta ja kuuntele minun sanojani; vaella minun Henkeni sävyi-syydessä, niin sinulla on rauha minussa.”** Tämä on voimallinen lupaus maa-ilmassa, joka voi olla täynnä epävarmuutta ja pelkoa.

Tämä pyhien kirjoitusten kohta antaa vanhemmille, johtohenkilöille, ohjaajille ja opettajille tilaisuuden opettaa toimintamalleja, joiden vahvistamina nuoret voivat selviytyä läpi haasteellisten aikojen.

Kuinka voin käyttää johtoaihetta?

Nuorten Naisten ja Nuorten Miesten ylimmät johtokunnat ovat kutsuneet meitä opettelemaan ulkoa tämän pyhien kirjoitusten kohdan, tutkimaan sen oppia ja soveltamaan elämäämme sen periaatteita. Vaikka näitä asioita voi tehdä yksin, niiden tekeminen yhdessä voi osaltaan yhdistää ja vahvistaa nuoria ja heidän perheitään.

On monia mahdollisuuksia sisällyttää johtoaihe nuortemme elämään. Sitä voidaan käyttää perheilloissa, oppiaihessa kirkossa ja seminaarissa, nuorten sakramenttikokouspuheiden aiheena, toimintaillan alkuohjelman lisänä ja siihen voidaan keskittyä nuorten toiminnoissa kuten leireillä, nuorisokonferensseissa, yhteisissä toiminnoissa, tervetuliaisillissa ja hartaustilaisuuksissa.

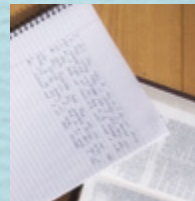
Muutamia toimintaideoita

Seuraavassa on muutamia ideoita, joihin toimintailtojen johtoaiheen voi sisällyttää vuoden kuluessa.

Lisäideoita on sivustolla youth.lds.org.

“Ota vastaan oppia minulta”

On tärkeää ottaa vastaan oppia Jeesukselta Kristukselta, jotta voi löytää rauhan Hänessä. Se, että tiedämme, millainen Hän on, opimme, kuinka Hän eli, ja ymmärrämme, mitä Hän tekee hyväksemme, tuo rauhaa ja varmuutta.

Kun presidentti Spencer W. Kimball (1895–1985) oli 14-vuotias, häneltä kysyttiin, oliko hän lukenut Raamatun alusta loppuun. ”Olin siihen mennessä lukenut paljon kirjoja, sarjakuvalehtiä ja viihdekirjallisuutta, mutta syyttävä sydämeni sanoi minulle: ’Sinä Spencer Kimball et ole koskaan lukenut läpi tuota pyhää kirjaa. Miksi?’”¹ Siitä hetkestä lähtien presidentti Kimball otti asiakseen kestitä itseään Kristuksen sanoilla (ks. 2. Nefi 32:3).

- Voisit pyytää nuoria kirjoittamaan tutkimismuistivihkoon, mitä he oppivat Jeesuksesta Kristuksesta ja Hänen evankeliumistaan.
- Voisit kehottaa nuoria sitoutumaan presidentti Russell M. Nelsonin haasteeseen pyhittää ”joka viikko osan ajastaan kaiken sen tutkimiseen, mitä Jeesus on sanonut ja tehnyt, kuten se on tallennettuna pyhissä [kirjoituksissa]”². Luokassa tai perheillä voit pyytää heitä kertomaan, mitä he oppivat parhaillaan ja kuinka he soveltavat sitä omaan elämäänsä.

Lähdeaineistoa

- Jaak. 1:22; Moos. 1
- ”Elävä Kristus – apostolien todistus”, *Liahona*, huhtikuu 2000, s. 2–3
- Russell M. Nelson, ”Kuinka ammennamme elämäämme Jeesuksen Kristuksen voimaa”, *Liahona*, toukokuu 2017, s. 39–42
- David A. Bednar, ”Kristuksen kaltainen luonne”, *Liahona*, lokakuu 2017, s. 50–53

”Kuuntele minun sanojani”

Vapahtajan sanojen kuuntelemiseen sisältyy paitsi niiden kuuleminen myös niiden noudattaminen. Suurta rauhaa ja varmuutta voi seurata tiedosta, että me elämme sopuinnussa Hänen opetustensa kanssa.

Kun presidentti Thomas S. Monson oli 8-vuotias, hän päätti sytyttää nuotion ystävänsä Dannyn kanssa. Oli vain yksi ongelma – se niitty, jolle he halusivat nuotion laittaa, oli kuiva, pistelevä ja täynnä ruohoa. Silloin nuori presidentti Monson sai idean: ”Sanoin Dannylle: ’Meidän ei tarvitse muuta kuin sytyttää tämä ruoho tuleen. Poltetaan vain *rinki* ruohon keskelle!’ Hän suostui heti, ja minä juoksin mökillämme hakemaan muutaman tulitikun. – –

Muistan ajatelleeni, että tuli polttaisi vain sen alueen, jonka halusimme, ja sitten se kuin taikaiskusta sammuisi itsestään.

Raapaisin tulitikulla kiveä ja sytytin rutikuivan kesäkuisen ruohon ilmiliekkeihin.” Pian pojat oivalsivat, ettei tuli sammuisi itsestään, joten he juoksivat hakemaan apua, ja roihu saatiin sammumaan vasta useiden tuntien työn jälkeen.

”Danny ja minä saimme sinä päivänä muutamia vaikeita mutta tärkeitä opetuksia”, presidentti Monson sanoi, ”joista vähin ei ollut suinkaan kuuliaisuuden tärkeys.”³

- Pyydä nuoria tutkimaan kuuliaisuutta oppaan *Saarnatkaa minun evankeliumiani* luvusta 6 ja luvun lopussa olevan ominaisuuskyselyn kohdasta ”Kuuliaisuus”.
- Puhukaa siitä, mitkä asiat voisivat kääntää huomiomme pois Herran sanojen kuuntelemisesta. Voit esimerkiksi pyytää nuoria korvaamaan 10 minuuttia ruutuajasta 10 minuutilla pyhien kirjoitusten tutkimista.
- Käytä säännöllisesti hyväksesi tilaisuuksia kysyä nuorilta, mitä he aikovat tehdä sen perusteella, mitä he ovat oppineet.

Lähdeaineistoa

- 2. Moos. 20; Matt. 5:1–12
- ”Kuuliaisuus”, *Saarnatkaa minun evankeliumiani – lähetystyöpalvelun opas*, 2005, s. 127
- Hadley Griggs, ”Kymmenen minuuttia päivässä”, *Liahona*, syyskuu 2017, s. 58–61
- Robert D. Hales, ”Jos te rakastatte minua, te noudatatte minun käskyjäni”, *Liahona*, toukokuu 2014, s. 35–38

”Vaella minun Henkeni sävyisyydessä”

Opin vastaanottaminen ja kuunteleminen kuvaavat sitä, mitä meidän pitää tehdä. Hänen Henkensä sävyisyydessä vaeltaminen on sitä, kuinka meidän pitää se tehdä.

Sävyisyys tarkoittaa sitä, että ”sietää loukkauksia kärsivällisesti ja kaunaa kantamatta”⁴, mihin tarvitaan sekä voimaa että nöyryyttä. Vuonna 1838 Thomas B. Marsh, joka toimi ensimmäisenä kahdentoista apostolin koorumin presidenttinä, jätti kirkon osittain siksi, että hän kantoi kaunaa kirkon johtohenkilöille, kun nämä eivät olleet asettuneet hänen vaimonsa puolelle eräässä maitoa koskevassa riidassa. Myöhemmin vuosinaan hän suri menettämiään siunauksia ja palasi kirkkoon sanoen: ”Olen usein halunnut tietää, millä tavoin luopumukseni alkoi, ja olen tullut siihen johtopäätökseen, että minun on täytynyt menettää Herran Henki sydämeistäni. – Tunsin suuttumusta ja vihaa, ja kun Herran Henki oli mennyt pois, kuten pyhissä kirjoituksissa sanotaan, minut oli sokaistu.”⁵

- Vapahtajan elämä ei ollut helppoa. Etsi pyhistä kirjoituksista esimerkkejä tilanteista, jolloin Jeesus osoitti sävyisyyttä kohdatessaan haasteita. Keskustelkaa siitä, kuinka voimme soveltaa Vapahtajan esimerkkiä tilanteisiin, joita saatamme kohdata nykyään.
- Yksi tapa tulla sävyisäksi on se, että palvelee muita. Voisitte miettiä, mitä eri palveluksia nuoret voisivat tehdä yksin tai ryhmänä.

Lähdeaineistoa

- Tit. 3:2–5; Moroni 8:26; OL 112:13
- Ulisses Soares, ”Ole sydämeltäsi sävyisä ja nöyrä”, *Liahona*, marraskuu 2013, s. 9–11
- Neal A. Maxwell, ”Meekness – A Dimension of True Discipleship”, *Ensign*, maaliskuu 1983, s. 70–74

”Sinulla on rauha minussa”

Rauha voi merkitä eri ihmisille eri asioita – toivoa siitä, että parantuminen on mahdollista, varmuutta siitä, että vaikeista ajoista selviydytään, tai vakuutusta siitä, että olemme oikealla polulla.

- Etsikää kertomuksia siitä, kuinka muut ovat löytäneet rauhan Kristuksessa, sivustolta mormon.org/fin/pääsiäinen ja tämän numeron sivuilta 60 ja 63. Kuinka te olette löytäneet rauhan?
- Voisitte katsoa sivustolta mormon.org/fin/pääsiäinen vuoden 2017 pääsiäisvideon ”Rauhan Ruhtinas”. Voisit kehottaa nuoria jakamaan verkossa videon ja todistuksensa siitä, kuinka he ovat löytäneet rauhan Kristuksessa.

Lähdeaineistoa

- Joh. 14:27; Fil. 4:7
- W. Christopher Waddell, ”Rauhan kaava”, *Liahona*, toukokuu 2016, s. 90–93
- Quentin L. Cook, ”Henkilökohtainen rauha – palkinto vanhurskaudesta”, *Liahona*, toukokuu 2013, s. 32–36 ■

VIITTEET

1. Spencer W. Kimball, ”Read the Scriptures”, *Friend*, joulukuu 1985, sisäkansi; ks. myös ”What I Read as a Boy”, *Children's Friend*, marraskuu 1943, s. 508.
2. Russell M. Nelson, ”Profeetat, johtajuus ja jumalallinen laki”, maailmanlaajuinen hartaustilaisuus nuorille aikuisille, 8. tammikuuta 2017; broadcasts.lds.org.
3. Thomas S. Monson, ”Kuuliaisuus tuo siunauksia”, *Liahona*, toukokuu 2013, s. 89–90.
4. *Merriam-Webster's Collegiate Dictionary*, 11. laitos, 2003, ”meekness”, merriam-webster.com.
5. Ks. Thomas B. Marsh, julkaisussa *Opin ja Liittojen Kirja ja kirkon historia*, seminaari, oppilaan opiskeluopas, 2002, s. 43.

ISTUMME neuvostossa

TUOMME SUUREMPAA VOIMAA
MELKISEDEKIN PAPPEUDEN JA
APUYHDISTYKSEN KOKOUKSIIN

**Kahdentoista apostolin koorumin jäsenen,
vanhin M. Russell Ballardin alkusanat**

Apostolisen palvelutyöni aikana olen johdonmukaisesti tähdentänyt neuvostojen – kuten vaarnan, seurakunnan, apujärjestöjen sekä perheen neuvostojen – voimaa ja tärkeyttä. Uskon, että neuvostoina toimiminen on tehokkain tapa saada aikaan todellisia tuloksia.

Tässä kuussa otamme käyttöön joitakin yksinkertaisia mutta tärkeitä muutoksia oppiaineistoon, jota Melkisedekin pappeuden koorumien ja Apuyhdistysten jäsenet tutkivat kokoontuessaan omissa järjestöissään sunnuntaisin. Sen lisäksi, että tutkimme elävien profeettojen sanoja viimeisimmästä konferenssista, me myös istumme neuvostossa (ks. OL 107:89) keskustellaksemme yhdessä ongelmista, joita kohtaamme, ja tarpeista, joita meillä on.

Kun opimme pitämään yhdessä neuvoa tehokkaammin, Jumala siunaa meitä lisääntyvällä ilmoituksen virralla ja ymmärryksellä sekä suuremmalla voimalla toteuttaa Hänen työtään.

Michael Magleby

opetusohjelmaosaston johtaja,
pappeuden ja perheasiain osasto

Ennen kuin tämä maailma luotiin, taivaallinen Isä toteutti työtään neuvostojen avulla (ks. OL 121:32). Aadamista ja Eevasta alkaen Jumalan kansa on tavoitellut Hänen neuvojaan neuvostoissa. Itse asiassa Jumala on viitannut itseensä nimityksellä ”Neuvon Ihminen” (Moos. 7:35). Tämän taloudenhoitokauden alkuvaiheissa Joseph Smith aloitti ”muinaisina aikoina vallinneen neuvostojen järjestyksen” palauttamisen¹. Nykyään kirkkoa hallitaan neuvostojen avulla joka tasolla.

Viime kuukausina kirkon ylin johto on pitänyt yhdessä neuvoa Melkisedekin pappeuden ja Apuyhdistyksen sunnuntaikokousten vahvistamisesta. Tuloksena on uusi opetusohjelma

nimeltään *Tule ja seuraa minua – Melkisedekin pappeus ja Apuyhdistys*, jossa lisätään yleiskonferenssi- ja neuvoston käyttöä ja ulotetaan neuvonpidon voima myös pappeuden koorumeihimme ja Apuyhdistyksiimme.

”Olemme tehneet aiemmalla tavalla paljon hyvää”, sanoo seitsemänkymmenen koorumin jäsen, vanhin Christoffel Golden, joka on ollut mukana ohjaamassa tätä muutosta. ”Mutta Herra haluaa meidän menevän eteenpäin. Tämä muutos, jonka tuloksena tutkimme elävien profettojen sanoja ja istumme neuvostossa, johtaa edistymiseen.”

Äskettäin Apuyhdistyksen ylin johtokunta ja joukko seitsemänkymmenen koorumin jäseniä kokoontuivat neuvostona keskustelemaan, kuinka neuvonpito tuo ilmoitusta, edistää ykseyttä ja antaa voimaa. He esittävät seuraavat periaatteet tietäen, että te rakennatte näiden ajatusten pohjalle löytäessänne ratkaisuja, jotka sopivat teille, seurakunnallenne ja koorumillenne tai Apuyhdistyksellenne.

Voimaa tarkoituksesta

”Koska te olette kokoontuneet yhteen – – ja olette yhtä mieltä tästä yhdestä asiasta ja olette pyytäneet Isältä minun nimessäni, niin te saatte” (OL 42:3).

Neuvostot ovat keino, jonka avulla me ”[etsimme] yhdessä Herran tahtoa”². Toisin sanoen ei riitä, että vain jaamme ideoita. Yhdessä neuvottelemalla me luomme ilmoitukselle otollisen ilmapiiirin, jotta voimme oppia, mitä Herra haluaa meidän tekemän tilanteessamme. Onnistumme paremmin saamaan tällaisen ilmoitusta tuovan kokemuksen, kun muistamme seuraavat asiat:

1. *Keskittyminen – aloittakaa erityisestä, mielekkästä ongelmasta tai tarpeesta.* Keskittyminen yhteen ongelmaan tai tarpeeseen lisää kykyämme edistyä mielekkäällä tavalla.

Keskittyminen auttaa meitä myös havaitsemaan näkyviä oireita (mitä on tapahtumassa) pidemmälle ja pyrkimään ymmärtämään syvempiä syitä (miksi ja kuinka jokin asia vaikuttaa ihmisiin). Saattaisimme esimerkiksi pitää neuvoa siitä, kuinka valmennamme nuoriamme solmimaan yhteyden taivaaseen, sen sijaan että keskustelemme nuorten mobiililaitteisiin käyttämästä ajasta.

2. *Näkökulmat – muotoilkaa ongelma tai tarve kysymykseksi.* Kysymyksenä ilmaistu aihe voi tuoda esiin opillista näkemystä. Saattaisimme kysyä: ”Kuinka voimme käsitellä tätä tilannetta hyödyllisellä ja parantavalla tavalla?” tai ”Mikä oppi, jos se ymmärrettäisiin paremmin, auttaisi ratkaisemaan tämän ongelman?”

3. *Voima – tavoittele ilmoitusta.* Vaikka neuvostoissa voidaankin ideoida ratkaisuja, neuvoston tarkoituksena on saada selville Jumalan tahto, ei vain tehdä luetteloa parhaista käytännöistä tai todeta: ”Näin tämä tehtiin edellisessä seurakunnassani.” Vanhin David A. Bednar kahdentoista apostolin koorumista onkin opettanut, ettemme me tarvitse kokouksia vaan me tarvitsemme ilmoitusta tuovia kokemuksia.³ Yhdessä neuvottelemisen tuo esiin voimallisia ratkaisuja, jotka johtavat toimintaan.

Voimaa osallistumisesta

”Nimittäkää keskuuteenne opettaja, älköötäkään kaikki puhuko samanaikaisesti; vaan yksi puhukoon kerrallaan ja kaikki kuunnelkoot hänen sanojaan, niin että kun kaikki ovat puhuneet, kaikki olisivat rakentuneet kaikkien sanoista ja jotta jokaisella olisi yhtäläinen oikeus” (OL 88:122).

Neuvostoissa yksilöiden ja organisaation – seurakunnan – kiinnostuksen kohteet yhdistyvät ainutkertaisella tavalla etenkin silloin, jos osallistujat ymmärtävät seuraavat asiat:

1. *Jokaisella neuvoston jäsenellä on ehdottoman tärkeä rooli.* Neuvoston jäsenten tulee osallistua aktiivisesti neuvoston toimintaan mutta ei hallita sitä. Kuten Paavali opetti: ”Ei silmä voi sanoa kädelle: ’Minä en tarvitse sinua’, eikä liioin pää jaloille: ’Minä en tarvitse teitä.’ Päinvastoin, juuri ne ruumiinjäsenet, jotka meidän mielestämme ovat muita heikompia, ovat välttämättömiä.” (1. Kor. 12:21–22.)

2. *Neuvoston jäsenet pyrkivät lisäämään valoa.* Profeetta Joseph Smith on opettanut, että ”ennen kuin kukaan esittää vastaväitteen missään neuvoston harkittavaksi jätetyssä asiassa, hänen tulisi olla varma siitä, että hän voi [valaista] asiaa eikä aiheuttaa hämmennystä ja että hänen vastalauseensa perustuu vanhurskauteen”⁴.

3. *Neuvoston jäsenet pyrkivät olemaan yhtä.* Eriävistä näkökannoista huolimatta neuvoston jäsenet pyrkivät yhdessä ”[saamaan] opastusta Pyhälta Hengeltä”⁵. Joseph Smith sanoi keran erään neuvoston kokouksessa, että ”ilmoituksen ja taivaan siunausten saamiseksi oli välttämätöntä, että kääntäisimme mielemme Jumalaan ja harjoittaisimme uskoa ja olisimme yhtä sydämeltä ja mieleltä”⁶.

Voimaa toimintasuunnitelmista

”Jokainen voi toimia tulevaisuutta koskevassa opissa ja periaatteissa moraalisen tahdonvapauden mukaan, jonka minä olen antanut hänelle” (OL 101:78).

Neuvoston toiminta on vajanaista ilman suunnitelmia siitä, kuinka toimia saadun ilmoituksen mukaan. Neuvoston jäseniä tulee kehottaa tekemään erityisiä sitoumuksia, joiden mukaan he toimivat. ”Neuvostonne lopussa teillä pitää olla annettuja tehtäviä”, sanoo sisar Jean B. Bingham, Apuyhdistyksen ylijohtaja. ”Tärkein työ tapahtuu kokousten välisenä aikana.”

Johtaja ohjaa neuvostoa kohti ymmärrystä ja yksimielisyyttä. Sitten hän johtaa neuvostoa sopimaan tehtävistä ja niiden kirjaamisesta myöhempää seurantaa varten. Sisar Sharon Eubank, ensimmäinen neuvonantaja Apuyhdistyksen ylimmässä johtokunnassa, lisää: ”Voima on meissä. Kun sitoudumme toimimaan, Herra pyhittää pyrkimyksemme (ks. OL 43:9). Liittoon kuuluvan toiminnan ydintä on se, että tarjoutuu tekemään tehtäviä ja sitten raportoi niistä.”

Johtajan rooli

”Saarnaaja ei ollut kuulijaa parempi, eikä opettaja ollut oppilasta parempi; ja näin he olivat kaikki samanarvoisia” (Alma 1:26).

Me kehitämme neuvostojamme välttämällä maailmallisia käsityksiä johtamisesta. Herran valtakunnassa johtaja on kaikkien palvelija (ks. Mark. 10:44). Samalla tavoin neuvoston johtaja, olipa hän kokouksen johtava virkailija tai opettaja, esittää, mihin keskitytään, mutta hän ei ole neuvoston keskipiste. Hän ei pyri olemaan hallitsevasti äänessä eikä ottamaan kantaa, ennen kuin hän on kuullut neuvoston jäseniä.

Neuvoston johtajalla on tärkeä rooli tavoitteen muotoilemisessa, keskustelun edistämässä ja osallistujien kutsumisessa tekemään sitoumuksia toimia. Neuvosto toimii paremmin, kun neuvoston johtaja kuuntelee, ohjaa, kutsuu, suojelee ja vahvistaa.

1. *Kuuntele.* Hyvät johtajat kuuntelevat puhujaa ja Pyhän Hengen kutsuja. Vanhin Bednar on sanonut: ”Uskon, että erottamisen lahja toimii tehokkaammin silloin kun kuuntelemme kuin silloin kun puhumme.”⁷

2. *Ohjaa.* Neuvoston johtaja ohjaa keskustelua ja antaa ideoiden rakentua. Tarvittaessa johtaja muokkaa keskustelun kulkua tai ohjaa keskustelun

lempeästi takaisin aiheeseen.

3. *Kutsu.* Herra jakaa ilmoitusta neuvoston jäsenten keskuuteen. Se, että kutsutaan jokaista – myös syrjään vetäytyviä – esittämään ajatuksia, lisää mahdollisuuksia saada selville Herran tahto.

4. *Suojele.* Neuvoston johtaja luo ilmapiirin, jossa on turvallista ja sopivaa kertoa ajatuksiaan, pitämällä huolta niistä, jotka puhuvat, ja suojelemalla heitä arvostelulta ja tuomitsemiselta. Arkaluontoiset aiheet edellyttävät huolellista ohjausta. Luottamuksellisten asioiden tulee pysyä luottamuksellisina.

5. *Vahvista.* Kun osallistujat esittävät ajatuksia ja ideoita, johtaja vahvistaa heidän panoksensa kiittämällä siitä ja yhdistämällä toisiinsa liittyviä ideoita. Tällainen vahvistaminen auttaa osallistujia tuntemaan, että he ovat osa ilmoitusta tuovaa prosessia, ja he pyrkivät yhä paremmin varmistamaan, että heidän panoksestaan on hyötyä.

Uusi opetusohjelma, uusi sitoumus

Tämä uusi vuosi ja uusi opetusohjelma tuovat mukanaan uuden sitoutumisen aikakauden. Meitä on siunattu Jeesuksen Kristuksen palautetulla evankeliumilla. Meidän vastuumme ja etuoikeutemme on tavoitella Hänen johdatustaan ja tehdä Hänen työtään. Tämä askel eteenpäin Melkisedekin pappeuden ja Apuyhdistyksen sunnuntaikokouksissamme tarkoittaa muutakin kuin että pidämme työtä käsittelevän oppiaiheen. Se tarkoittaa sitä, että me ”istumme neuvostossa” ja edistämme vanhurskasta toimintaa – toimintaa, joka ”[puskee] Siioniin monia ihmisiä, jotka [tuovat mukanaan] – ikuisen ilon lauluja” (OL 66:11). ■

VIITTEET

1. Joseph Smith, julkaisussa ”Minutes, 17 February 1834”, josephsmithpapers.org.
2. *Käsikirja 2: Johtaminen ja palveleminen kirkossa*, 2010, 2.4.4.
3. Ks. David A. Bednar, ”Paneelikeskustelu”, maailmanlaajuinen johtajien koulutuskokous, marraskuu 2010, <https://www.lds.org/broadcasts/article/worldwide-leadership-training/2010/11/panel-discussion?lang=fin>.
4. *Profeetta Joseph Smithin opetuksia*, toim. Joseph Fielding Smith, 1985, s. 92.
5. *Käsikirja 2*, 3.3.2.
6. Joseph Smith, julkaisussa *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 261.
7. David A. Bednar, ”Paneelikeskustelu”.

MITEN MELKISEDEKIN PAPPEUDEN JA APUYHDISTYKSEN KOKOUKSET EROAVAT AIEMMÄSTÄ?

Joka kuukauden ensimmäisenä sunnuntaina Melkisedekin pappeuden ja Apuyhdistyksen kokouksissa keskustelua johtaa joku johtokunnan jäsen tai ryhmän johtohenkilö. Nämä kokoukset ovat neuvostoja, joissa me opetamme ja rakennamme toisiamme (ks. OL 43:8), kun neuvottelemme yhdessä ongelmista ja tarpeista. Nämä keskustelut johtavat toimimaan – sekä yksilöinä että ryhmänä.

Muina sunnuntaina raportoimme keskustelustamme ja tehtävistämme sekä seuraamme edistymistämme niissä. Tarvittaessa sovimme uusista tehtävistä ja kirjaamme ne. Keskustelut näissä kokouksissa keskittyvät yleiskonferenssipuheissa opetettuun oppiin ja kirkon ylimmän johdon valitsemiin erityisaiheisiin, ja niitä johtaa joku johtokunnan jäsen, ryhmän johtohenkilö tai kutsuttu opettaja. Näissä keskusteluissa kokemamme tunteet innoittavat meitä yksilölliseen toimintaan ja muutokseen.

Vanhin M. Russell Ballard
kahdentoista apostolin
koorumista

Perheen

IANKAIKKINEN TÄRKEYS

Temppelet ovat myöhempien aikojen pyhille hyvin tärkeitä, koska niissä aviopareja vihitään ajaksi ja iankaikkisuudeksi, ei vain siihen asti, kunnes kuolema heidät erottaa. Kuten kirkko julisti 23 vuotta sitten asiakirjassa ”Perhe – julistus maailmalle”: ”Avioliitto miehen ja naisen välillä on Jumalan säätämä ja – – perhe on keskeisellä sijalla Luojan suunnitelmassa Hänen lastensa iankaikkiseksi päämääräksi.”¹

Tämä oppi selittää perhettä koskevan vahvan kantamme. Uskomme myös, että meidän tulee suhtautua kaikkiin ihmisiin ymmärrystä, rakkautta ja myötätuntoa osoittaen. Esitykseni keskittyy ensin niihin opillisiin syihin, joiden vuoksi perinteisellä perheellä on niin tärkeä rooli kirkossamme. Toiseksi selitän, mikä suhde on perhettä koskevalla uskonnollisella vakaumuksella ja uskonnonvapaudella. Lopuksi

ehdotan muutamia periaatteita, jotka ohjaavat suhtautumistamme ympärillämme oleviin ihmisiin mahdollisista väärinkäsityksistä tai erimielisyyksistä huolimatta.

Kirkon uskonkäsitteet perheestä

Haluaisin taustoittaa kirkkomme uskonkäsitteitä perheestä lainaamalla sanoja laulusta, jota lapsemme usein laulavat. Se on nimeltään ”Elin taivaassa”. Tämä laulu kertoo, mistä olemme tulleet, miksi olemme täällä ja minne olemme menossa. Sitä kaikkea myöhempien aikojen pyhät kutsuvat pelastussuunnitelmaksi – taivaallisen Isämme iankaikkiseksi suunnitelmaksi.

Yhdeksännessä perheiden maailmankongressissa Salt Lake Cityssä Utahissa Yhdysvalloissa pitämässään puheessa vanhin M. Russell Ballard sanoi, että perinteiseen avioliittoon uskovien on koottava yhteen kaikki mahdollinen tuki uskonsa, perheensä ja vapautensa vahvistamiseksi ja suojelemiseksi.

*Tiedän, ett taivaassa elin mä aikaisemmin.
Siell oli ystävät rakkaat ja niin sinäkin.
Siell Isä ilmoitti tien meitä odottavan:
Maailman kauniin ja pelastussuunnitelman.*

*Jonkun Hän tahtoi, ken tarpeeksi vois rakastaa,
Vuoksemme kuolla ja taivaaseen viel johdattaa.
Yksi vain itselleen kunniaa tavoitteli,
Vaan Jeesus sanoi: ”Sen teen Isän kunniaksi.”*

*Niin Jeesus valittiin maailmaa vapahtamaan.
Pahan ja kuoleman lannisti Hän voimallaan.
Toivon Hän toi: Kerran elämän kauneimman saa
Kodissa taivaan, miss Isä jo mua odottaa.²*

Saanan selittää tämän laulun pohjalta pelastussuunnitelman muutamia tärkeitä osatekijöitä, jotka tähdentävät meidän ja perheemme kuolematonta ja iankaikkista luonnetta.

Ennen tätä elämää me elimme Jumalan luona, joka on taivaallinen Isämme. Hän on henkemme kirjaimellinen Isä, ja me olemme Hänen henkilapsiaan. Siksi kaikki, jotka syntyvät tähän elämään, ovat henkiveljiä ja -sisaria.

”Jumalan koko tarkoitus – Hänen työnsä ja kirkkautensa – on antaa meille jokaiselle mahdollisuus nauttia kaikista Hänen siunauksistaan.” Päätöksemme siitä, noudatammeko Hänen käskyjään vai emme, ratkaisee iankaikkisen kohtalomme. ”Jeesus Kristus on keskeisellä sijalla Jumalan suunnitelmassa. Sovituksensa kautta Jeesus Kristus täytti Isänsä tarkoituksen ja teki meille kullekin mahdolliseksi saada kuolemattomuuden ja iankaikkisen elämän.”³ Avioliitto- ja perhesiteet sidotaan pappeuden valtuudella kestäämään haudan tuolle puolen, jos meidät on vihitty temppelissä ”sekä ajaksi että koko iankaikkisuudeksi” (OL 132:7).

Toivon, että tämä lyhyt katsaus auttaa teitä ymmärtämään, kuinka erottamattomasti teologiamme liittyy perinteiseen perheeseen. Yhteiskunta, laki ja yleinen mielipide saattavat muuttua, mutta yhteiskunnan tulkinta perheestä ei voi korvata eikä korvaa Jumalan tarkoitusta ja suunnitelmaa lapsiaan varten.

Nykyajan maailmassa, jossa avioliittoa ja lapsia yhä lisääntyvässä määrin väheksytään, Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko ei ole ainoa, joka pitää perinteistä perhettä yhtenä tärkeimmistä opillisista perustekijöistään.

Paavi Franciscus on sanonut: ”Hän [Jumala] loi miehet ja

naiset onneen, jakamaan matkansa jonkun heitä täydentävän kanssa, elämään ihmeellisen rakkauden kokemuksen: rakastamaan ja tulemaan rakastetuksi ja näkemään rakkautensa kantavan hedelmää lapsissa.”⁴

Eteläisessä baptistikirkossa julistetaan: ”Avioliitto on yhden miehen ja yhden naisen yhdistäminen sitoumusliittoon eliniäksi. – – Aviomies ja vaimo ovat yhtä arvokkaita Jumalan edessä, koska kumpikin on luotu Jumalan kuvaksi.”⁵

Iankaikkista perhettä koskevien opillisten uskonkäsitystemme ja muiden huomattavien kristillisten johtajien lausuntojen avulla on helpompi ymmärtää, miksi olemme niin omistautuneita vaalimaan, suojelemaan ja suosimaan perinteistä perhettä.

Maallinen tuki uskonnollisille näkemyksille

On niitä, jotka ajattelevat, että tällainen oppi ja tällaiset lausunnot ovat järjettömiä uskonnollisia mielipiteitä. Yhdysvaltain korkein oikeus näki kesäkuussa 2015 kuitenkin erityistä vaivaa todetessaan, että vaikka se hyväksyikin samaa sukupuolta olevien avioliiton, niin vilpittömällä ja järkevillä ihmisillä voi olla erilainen mielipide:

”Avioliitto on pyhä niille, jotka elävät uskontonsa mukaan. – –

Avioliiton kauneuteen on lukemattomia viittauksia uskonnollisissa ja filosofisissa teksteissä – ulottuen eri aikoihin, kulttuureihin ja uskontoihin – sekä kuvataiteessa ja kirjallisuudessa kaikissa muodoissaan. On oikeudenmukaista ja tarpeellista sanoa näiden viittausten perustuvan ymmärrykseen avioliitosta kahden vastakkaista sukupuolta olevan henkilön liittona. – –

Näiden näkemysten mukaan avioliitto on luonteeltaan eri sukupuolta olevien miehen ja naisen välinen liitto. Järkevillä ja vilpittömällä ihmisillä, joilla on hyvät ja rehelliset aikeet, on ollut tämä näkemys täällä ja kautta maailman jo kauan – ja on edelleen.”⁶

Korkein oikeus myönsi aivan oikein, että monet vilpittömät ja järkevät ihmiset maailmassa tunnustavat edelleenkin perinteisen avioliiton.

Usko, perhe ja vapaus

Yleisen ilmapiirin tulee hyväksyä nämä näkemykset ja ymmärtää, että järkevät ja vilpittömät ihmiset saavat pitää avioliittoa vain vastakkaista sukupuolta olevien yksilöiden

välisenä, ja uskonnonvapauden täytyy suojella näitä näkemyksiä. Todellakin, koska uskonnolliset käsitykset voivat vaikuttaa siihen, kuinka uskovat ihmiset suhtautuvat itse elämän tarkoitukseen, nämä näkemykset ilmaisevat, kuinka he toimivat yhteiskunnassa.

Mieleeni tulee uutisartikkeli pienistä lapsista, joiden opettaja luki heille kertomuksen kahdesta toisiinsa rakastuvasta prinsistä. Opettaja esitti tämän kertomuksen varoittamatta ja ilmoittamatta siitä etukäteen. Kun vanhemmat pyysivät, että heille ilmoitettaisiin, jos tämä kertomus aiottaisiin lukea uudelleen tulevaisuudessa, koulu kieltäytyi siitä.⁷

Olisiko tosiaan koulun johtajia vahingoittanut se, että he olisivat sallineet vanhempien hakea lapsensa pois koulusta silloin kun siellä opetetaan aineistoa, joka on vastoin vanhempien uskonkäsityksiä? Koulun päätös tuntuu suoralta hyökkäykseltä sitä roolia vastaan, joka vanhemmillä on lastensa kasvatuksessa.

Me elämme äärimmäisyyksien aikaa. Usein kompromissi näyttää vaikealta ja etäiseltä. Kuulemme kertomuksia ihmisistä, jotka ovat yrittäneet olla uskollisia omille mittapuulleen ja joita on sitten syytetty kiihkoilusta tai suvaitsemattomuudesta tai rangaistu ilmeisen kohtuuttomasti.

Useimmat maailman lähes 200 kansakunnasta, myös Yhdysvallat, ovat tunnustaneet vanhempien etuoikeuden

opettaa lapsiaan, kun ne ovat allekirjoittaneet Kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen. Sen 18. artiklassa sanotaan: ”Sopimusvaltiot sitoutuvat kunnioittamaan vanhempain – – vapautta taata lastensa uskonnollinen ja moraalinen opetus omien vakaumustensa mukaan.”⁸

Tämä kansainvälinen ihmisoikeussuoja on yhdenmukainen kirkon kannan kanssa, joka ilmaistaan perhejulistuksessa: ”Vanhemmilla on pyhä velvollisuus kasvattaa lapsensa rakkaudessa ja vanhurskaudessa – – ja opettaa heitä rakastamaan ja palvelemaan toisiaan [sekä] noudattamaan Jumalan käskyjä. – – Aviomiehiä ja vaimoja – äitejä ja isiä – pidetään Jumalan edessä tilivelvollisina näiden velvollisuuksien täyttämisestä.”⁹

Voi tuntua siltä, että yleinen mielipide on meitä vastaan, mutta me saamme paljon tukea pitäessämme edelleen kunniaa näkemyksemme perinteisestä avioliitosta. Olen tuonut esiin vain muutaman lähteen. Niitä on monia muita.

Meidän täytyy koota yhteen kaikki mahdollinen tuki vahvistaaksemme ja varjellaksemme uskontojamme, perheitämme ja vapauksiamme. Jotkut yrittävät aktiivisesti ottaa meiltä pois nämä oikeudet. Yhdessä uutisessa kerrottiin, että uskonnonvapautta koskevan suojan romuttamiseen Yhdysvalloissa on lahjoitettu miljoonia dollareita.¹⁰

Työtoverini, vanhin Dallin H. Oaks kahdentoista apostolin koorumista on uskoakseni ilmaissut parhaiten, kuinka suhtautua tällaisiin uhkiin: ”Silloinkaan kun pyrimme olemaan sävyisiä ja välttämään kiistelyä, me emme saa tehdä myönnytyksiä tai heikentää sitoutumistamme niihin totuuksiin, jotka me ymmärrämme. Me emme saa luopua näkemysistämme tai arvoistamme.”¹¹

Jos ne, jotka vastustavat meitä, ovat aidosti sitoutuneet monimuotoisuuden ja tasa-arvoisuuden arvoihin, meidän pitäisi pystyä työskentelemään yhdessä myötätunnon ja rauhan löytämiseksi. Se, että joku pakotetaan omaksumaan toisen uskonkäsitykset – kuten tapahtui lapsille, joille luettiin heidän vanhempiansa toiveiden vastaista aineistoa – vähentää monimuotoisuutta ja vinouttaa tasa-arvoisuuden vaakaa. Suostumalla sovitteluun ja osoittamalla rakkautta kaikkia Jumalan lapsia kohtaan, jotka ovat veljiämme ja sisariamme, me voimme luoda ihanteiden ja uskonkäsitysten rauhanomaisen, monimuotoisen kirjon.

Ohjaavia periaatteita siihen, kuinka rakastaa toisiamme

Kun nyt olen kuvaillut sitä, miten tärkeä perinteinen avioliitto on, ja sitä, että meidän täytyy puolustaa oikeuksiamme, saanen selittää, miksi meidän pitäisi ojentaa toveruuden käsi niille, joiden kanssa olemme eri mieltä. Jeesus Kristus on käskenyt:

”Rakastakaa vihamiehiänne, siunatkaa niitä, jotka teitä kiroavat, tehkää hyvää niille, jotka teitä vihaavat, ja rukoilkaa niiden puolesta, jotka vahingoittavat teitä ja vainoavat teitä; että olisitte taivaallisen Isänne lapsia” (3. Nefi 12:44–45).

Aivan kuten emme karta eikä meidän pitäisikään karttaa perheenjäseniä, joiden kanssa olemme eri mieltä, emme voi eikä meidän pitäisi karttaa niitä, jotka näyttävät erilaisilta tai ajattelevat tai toimivat eri tavoin kuin me. Me osoitamme parasta inhimillisyyttä, kun kohtelemme rakastavasti ja ystävällisesti kaikkia Jumalan lapsia. Me osoitamme opetuslapseuttamme, kun kieltäydymme käyttämästä karkeaa kieltä ja pilkallisia leimoja ja kun astumme julkisuuteen pyrkien oikeudenmukaisiin tuloksiin ymmärryksen ja keskinäisen kunnioituksen avulla.

Kirkko on hiljattain tukenut lainsäädäntöä, joka pitää tasapainossa sukupuolivähemmistöjen huolenaiheet ja niiden huolenaiheet, joilla on perinteinen uskonnollinen vakaumus. Lainsäädäntö suojelee sukupuolivähemmistöjä

niin, ettei heitä voi irtisanoa eikä heiltä voi kieltää asuntoa heidän seksuaalisen suuntautumisensa tai identiteettinsä vuoksi. Samaan aikaan tämä määrätietoinen lainsäädäntö suojelee uskonnollista omaatuntoa ja oikeutta elää syvästi koettujen uskonkäsitysten mukaan.¹²

Mikään osapuoli ei saavuttanut kaikkea haluamaansa, mutta työmme sukupuolivähemmistöjen yhteisön ja Utahin lainsäädäntöelimen kanssa on vähentänyt erimielisyyksiä yhteisössämme vaarantamatta tärkeitä periaatteita.¹³ Me voimme rakastaa toisiamme tinkimättä henkilökohtaisista jumalallisista ihanteistamme. Ja me voimme puhua noista ihanteista väheksymättä muita.

Jeesus Kristus oli paras esimerkki siitä, kuinka rakastaa muita. Vain tunteja ennen kuin Hän alkoi maksaa tuskallisesti meidän jokaisen syntejä, Hän kokoontui apostoliensa kanssa nauttimaan pääsiäisateriaa – viimeistä ateriaansa – ja antamaan heille viimeisiä ohjeitaan kuolevaisuudessa. Hänen opetustensa joukossa on tämä sykhdyttävä, elämää muuttava julistus: ”Minä annan teille uuden käskyn: rakastakaa toisianne! Niin kuin minä olen rakastanut teitä, rakastakaa tekin toistanne.” (Joh. 13:34.)

Me voimme tuoda yksityiskohtaisesti ja voimallisesti esiin miehen ja naisen välisen avioliiton hyötyjä

loukkaamatta niitä, jotka ajattelevat toisin, tai käyttäyty-mättä epäkunnioittavasti heitä kohtaan. Uskonkäsityksistä tai uskonnon harjoittamistavasta riippumatta meidän tulee veljinä ja sisarina pyrkiä ymmärtämään toisiamme. Muista-kaa, että loppujen lopuksi me jokainen, olimmepa naimi-sissa tai naimattomia, olemme ainutkertainen osa Jumalan suurta suunnitelmaa.

Lopuksi

Väkijoukko surmasi profeetta Joseph Smithin ja hänen veljensä Hyrumin 27. kesäkuuta 1844, kun osavaltion viranomaiset olivat vanginneet heidät. Heidän marttyyri-kuolemansa jälkeen vaino ja väkijoukot uhkasivat tuhota kirkon jäsenet heidän rakentaessaan Nauvoon temppeleä. Mutta jäsenet jatkoivat sitkeästi, vaikka he tiesivät, että joutuisivat jättämään temppelein. Ennen kuin väkijoukot karkottivat heidät, he olivat temppeleissä päivin ja öin anta-massa pyhiä lupauksia, jotka yhdistäisivät heidät perheinä iankaikkisesti.¹⁴

Vaelluksellaan Suolajärven laaksoon isovanhempieni isovanhemmat sekä äitini että isäni puolelta maksoivat valtavan hinnan kärsimyksinä ja puutteena. Kuolema erotti pioneeriperheitä, ja vaikka he hautasivat lapsia, puolisoita,

vanhempia, isovanhempia ja ystäviä matkan varrelle karulla taipaleellaan länteen, he ponnistelivat eteenpäin.

Heidän uskonsa meitä rakastavien taivaallisten vanhempien laatimaan jumalalliseen suunnitelmaan antoi heille rohkeutta heidän kohdatessaan suunnattomia haasteita. He etsivät paikkaa, jossa he voisivat ilman vainoa kasvattaa perheensä rakastamaan Jumalaa ja palvelemaan Häntä. Kiitän heitä siitä, että he näyttivät tien.

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kir-kon oppi ja teologia kirjaimellisesti alkavat perheestä ja päättyvät perheeseen. Toistan sen, mitä sanoin aiemmin: me uskomme, että me elimme ennen tätä maanpäällistä elämää Jumalan hengellisen, kuolevaisuutta edeltävän perheen jäse-ninä, ja taivaallisten vanhempien lapsina meidän tulee val-mistautua maan päällä ollessamme palaamaan ja vastaanotta-maan niille luvatut siunaukset, jotka pitävät Jumalan käskyt.

Tämä tieto valmistaa meitä jokaista sitä päivää varten, jolloin kuolemme, ja silloin, palatessamme pyhän Jumalan luo, tiedämme varmasti Hänen suunnitelmansa todellisen tarkoituksen meitä varten. Ja kuten perhejuhlituksessa huomautetaan: ”Me vetoamme vastuuntuntoisiin kansalai-siin ja viranhaltijoihin kaikkialla sellaisten toimenpiteiden edistämiseksi, joiden tarkoituksena on ylläpitää ja vahvis-taa perhettä yhteiskunnan perusyksikkönä.”¹⁵ ■

Lokakuun 27. päivänä 2015 pidetystä puheesta.

VIITTEET

1. ”Perhe – julistus maailmalle”, *Liahona*, marraskuu 2010, s. 129.
2. ”Elin taivaassa”, *Lasten laulukirja*, s. 140.
3. *Saarnatkaa minun evankeliumiani – lähetystyöpalvelun opas*, 2005, s. 48.
4. ”Pope Francis’s Homily at the Family Synod’s Opening Mass”, *Catholic Herald*, 4. lokakuuta 2015, catholicherald.co.uk.
5. ”Basic Beliefs: Family”, Southern Baptists Convention, sbc.net/aboutus/basicbeliefs.asp.
6. Obergefell et al. v. Hodges, 576 U.S. (2015), supremecourt.gov.
7. Ks. ”Teacher, School Sued over Gay Fairy Tale”, NPR, 27. huhtikuuta 2006, npr.org.
8. ”Kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskeva kansainvälinen yleissopimus”, artikla 18, http://www.finlex.fi/fi/sopimukset/sopsteksti/1976/19760008/19760008_2.
9. ”Perhe – julistus maailmalle”, s. 129.
10. Ks. Kevin Jones, ”LGBT Grant-maker Wants to Win Religious Liberty Fight within Three Years”, Catholic News Agency, 29. heinäkuuta 2015, catholicnewsagency.com.
11. Dallin H. Oaks, ”Rakastakaa muita ja tulkkaa toimeen eroavuuksista huolimatta”, *Liahona*, marraskuu 2014, s. 26.
12. Ks. Dennis Rombo, ”LDS Church, LGBT Advocates Back Anti-Discrimination, Religious Rights Bill”, *Deseret News*, 4. maaliskuuta 2015.
13. Ks. ”Utah Lawmakers Introduce Bill Balancing Religious Freedom and Nondiscrimination Protections”, 4. maaliskuuta 2015, mormonnewsroom.org.
14. Ks. *Kirkon historia aikojen täytyessä*, oppilaan kirja, uskonto 341–343, 2005, s. 320–322.
15. ”Perhe – julistus maailmalle”, s. 129.

Kun elämä Amandan teinivuosina muuttui haasteelliseksi, hän jäi pois kirkosta ja etsi uusia kokemuksia. Usean vuoden jälkeen Amanda tunsu tyhjyyttä. Onnen löytäminen alkoi eräästä tärkeästä kysymyksestä.

CODY BELL, VALOKUVAAJA

Amanda Jiri

Kapkaupunki, Etelä-Afrikka

Olin epäaktiivinen noin kahdeksan vuotta. Tuona aikana aloin liikkua vääränlaisten ystävien parissa. Äitini oli vakavasti sairaana. Olin melko lailla alamaissa. Tunsin sisälläni tyhjyyttä. Aloin miettiä: "Milloin viimeksi olen ollut todella onnellinen?"

Sitten muistelin aikaa, jolloin olin Nuorissa Naisissa. Tajusin, että silloin olin viimeksi tuntenut todellista onnea. Päätin mennä seuraavana sunnuntaina takaisin kirkkoon. Tapasin seurakunnanjohtajan ja aloitin parannuksen tieni.

Hieman myöhemmin minut kutsuttiin työskentelemään Nuorten Naisten järjestössä. Kun lausimme Nuorten Naisten johtoaihetta, muistin sen heti! Joka kerta kun nykyään lausun johtoaiheen, saan vahvistuksen, että kirkko on se, minne kuulun.

ETSI LISÄÄ

Lue lisää Amandan onnen etsinnästä sivustolla liahona.lds.org.

Opi lisää siitä, mitä presidentti Thomas S. Monson kertoo onnen löytämisestä osoitteessa lds.org/go/11839.

VASTAUKSIA TOISTEMME RUKOUKSIIN

Olin päättämässä lähetystyötäni Chicagon eteläisellä lähetyskentällä Illinoisin osavaltiossa Yhdysvalloissa, kun sain erityisluvan käydä eräällä aiemmalla alueella ja nauttia illallista Tremillon perheen kanssa. Olin palvellut heidän seurakunnassaan kokonaisen vuoden ja olimme tulleet läheisiksi.

Illallisella veli Tremillo kannusti minua esittämään kotimat kallani ainakin yhdelle henkilölle sanoman onnesta. Hän sanoi, että Herra sijoitaisi lennolleni jonkun, joka tarvitsisi apuani. Lupasin hänelle tehdä niin.

Siitä hetkestä aina Chicagosta lähtöni saakka rukoilin myös saadakseni vahvistuksen, että Herra hyväksyisi uhraukseni palvelulla lähetystyössä.

Kolme viikkoa myöhemmin nousin lentokoneeseen, joka veisi minut kotiin. Kun olin menossa paikalleni,

viereisellä istuimella oleva henkilö kohotti katseensa. ”Ei voi olla totta!” nainen sanoi. ”En voi uskoa tätä!”

Ensimmäinen ajatukseni oli: ”Loistavaa, hän vihaa mormoneja!” Kun istuuduin, hän kertoi, että hänen nimensä on Kelly ja että hän on uusi käännynnäinen. Hän ilmaisi olevansa hyvin iloinen siitä, että hänen vieressään istui lähetysaarnaja. Kelly kertoi minulle, että edellinen henkilö, joka oli istunut hänen vieressään, oli ollut mormoneja vastaan ja oli ilmaissut epäystävällisesti mielipiteensä Kellyn äskettäin löytämästä uskosta. Kelly oli järkyttynyt, ja hänellä oli kysymyksiä. Hän oli rukoillut vastauksia ja lohtua.

Pidin sydämessäni rukouksen ja todistin evankeliumin totuudesta ja Jumalan rakkaudesta lapsiaan – myös Kellyä – kohtaan. Kerroin hänelle neuvosta, jonka olin saanut veli

Tremillolta. Sain, että Jumala oli valmistanut tämän erityisen hetken juuri häntä varten.

Kyöneleet silmissään Kelly kiitti minua. Hän sanoi myös: ”Huomaan kyllä, että olet ollut hyvä lähetysaarnaja ja että Herra hyväksyy uhrauksesi.” Sillä hetkellä tunsin Jumalan rakastavan minua suuresti. Oli minun vuoroni liikuttua. Kyöneleet silmissäni kiitin Kellyä ja kerroin hänelle, että hän oli ollut vastaus rukoukseeni. Vastasin vielä muutamaa hänen kysymyksiinsä, ja me vaihdoimme sähköpostiosoitteita.

Lentokoneemme laskeutui, ja vilkuttimme hyvästiksi, kun Kelly jatkoi matkaa seuraavalle lennolle. Tulen aina olemaan kiitollinen taivaalliselle Isälle siitä, että Hän oli halukas siunaamaan meitä niin lempeällä tavalla. ■
Levi Kempton, Arizona, USA

Kun olin menossa paikalleni, viereisellä istuimella oleva henkilö kohotti katseensa. ”Ei voi olla totta!” nainen sanoi.

HUOLEHDIN SAIRAASTA VAUVASTANI JA KIRKON TEHTÄVÄSTÄNI

Kun minut kutsuttiin palvelemaan neuvonantajana seurakuntamme Nuorten Naisten järjestössä, otin kutsun vastaan mutta olin huolissani siitä, kuinka voisin toimia tehtävässä. Tunsin olevani valmistautumaton, ja kamppailin erään koettelemuksen kanssa.

Kolme kuukautta ennen tämän tehtävän vastaanottamista ja riskialttiin raskauden jälkeen meille oli syntynyt poikavauva Nicolas. Hän tarvitsi jatkuvaa lääketieteellistä hoitoa. Muutama viikko hänen syntymänsä jälkeen hänen silmäluomeensa ilmaantui pieni punainen pilkku, joka alkoi vähitellen kasvaa. Lastenlääkärimme selitti, että se oli hyvänlaatuinen kasvain ja katoaisi, kun Nicolas olisi vuoden vanha. Mutta kasvain kehittyi nopeasti. Se työntyä hänen silmäkuoppaansa ja aiheuttaisi hoitamattomana ennen pitkää pysyviä vaurioita hänen näkökyvyilleen.

Teimme vaikean päätöksen aloittaa kemoterapian. Nicolasin hento keho reagoi hoitoon epäsuotuisasti. Hänellä oli päivittäin kuumetta ja jatkuvasti tulehduksia, eikä hänen painonsa noussut. Hoito sai hänet itkemään paljon. Näissä olosuhteissa minun oli yhä vaikeampaa hoitaa kirkon tehtävääni. En tiennyt, miten pystyisin siihen.

Onneksi aviomieheni tuki minua. Meistä kummastakin tuntui, että

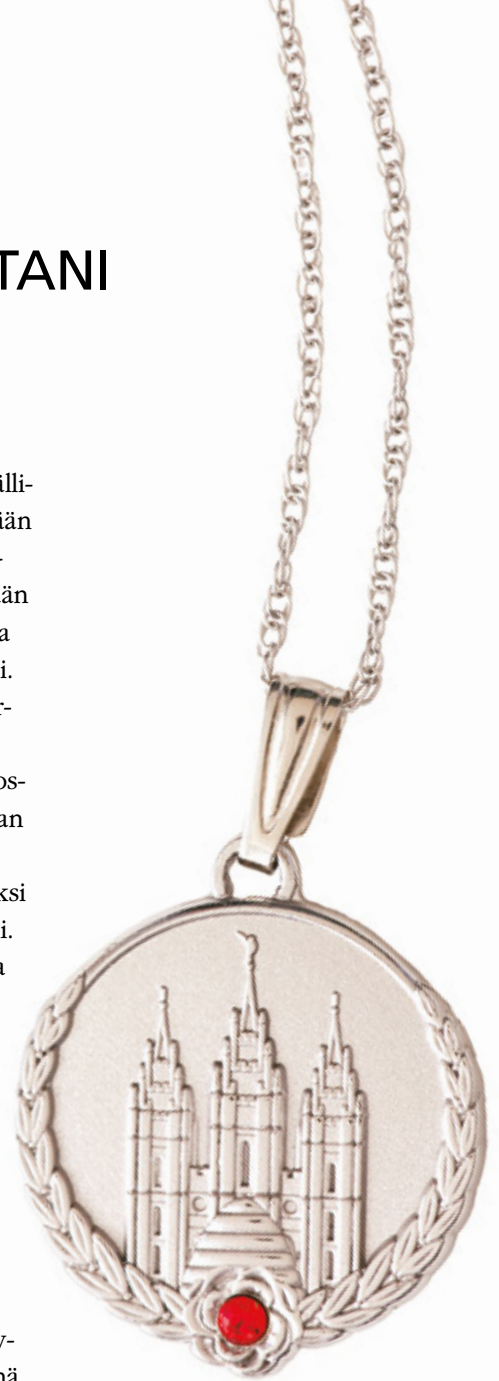
minun pitäisi jatkaa tehtävässäni. Myös Nuorten Naisten johtaja tuki minua. Hän on uskollinen ja kärsivällinen sisar. Hän auttoi minua näkemään ominaisuuksia, joita en tiennyt itselläni olevan, ja auttoi minua löytämään sellaisia keinoja, joilla voisin palvella mutta joita en ollut tullut ajatelleeksi.

Se, että sain olla joka viikko nuorten naisten kanssa, auttoi minua keskittymään muuhunkin kuin pistosten, tutkimusten ja lääkärin tuomaan rutiiniin. Se esti minua tuhlaamasta aikaa itsesääliin tai kyselemästä, miksi tämä tapahtui pikkuiselle enkelilleni. Kirkon tehtäväni on ollut siunaus, ja ennen kuin huomasinkaan, Nicolas kasvoi ja hoito päättyi. Nicolasista tuli iloinen ja terve poika, joka on täynnä tarmoa.

Noiden taivaallisen Isämme uskollisten tyttärien palveleminen on auttanut minua pääsemään eroon riittämättömyyden tunteista, luomaan iankaikkisia ystävyyden siteitä, löytämään kykyjäni ja kehittämään vastuullisissa tehtävissäni äitinä ja vaimona.

Herra ei aina ota meiltä pois koettelemuksia, mutta tiedän koko sydämeistäni, että Hän on aina valmis auttamaan meitä niin, että meillä on voimaa kohdata ne. ■

Ariele Queiroz Meyer Fischer, Santa Catarina, Brasilia

Minun oli yhä vaikeampaa hoitaa tehtävääni Nuorissa Naisissa. En tiennyt, miten pystyisin siihen.

RUKOUKSENI KATOLLA

Yhtenä sateisena syyspäivänä nousin ullakolle ja huomasin, että katto vuotaa. Vettä tippui kahden kattoparrujonon välillä olevista naulakohdista. Olin vuosia aiemmin tehnyt kodissani monia korjauksia enkä pelännyt kokeilla uusia hankkeita. Mutta nykyään minulla oli henkilökohtaisia ongelmia ja minulta puuttui itseluottamusta. Minusta tuntui, ettei minulla ollut emotionaalista voimaa hoitaa vuotoasiaa kuntoon, vaikka tiesin, että jotakin pitäisi tehdä ennen talven tuloa.

Viikkoa tai paria myöhemmin nousin katolle mukani mattoveitsi, lasta ja patruunapuristin, joka oli täynnä kattotervaa. Ajattelin, että minun piti vain löytää vuotokohta ja peittää se tahmealla tervalla. Mutta minulla ei ollut aavistustakaan, missä vuotokohta oli. Tunsin lannistuvani. Pysähdyin

pitämään rukouksen pyytäen, että Herra ohjaisi minut oikeaan paikkaan, jotta pystyisin korjaamaan vuotokohdan. Odotin, että Hän tuosta vain osoittaisi minulle oikean paikan. Sen sijaan mieleeni tuli yksi sana: *tutki*.

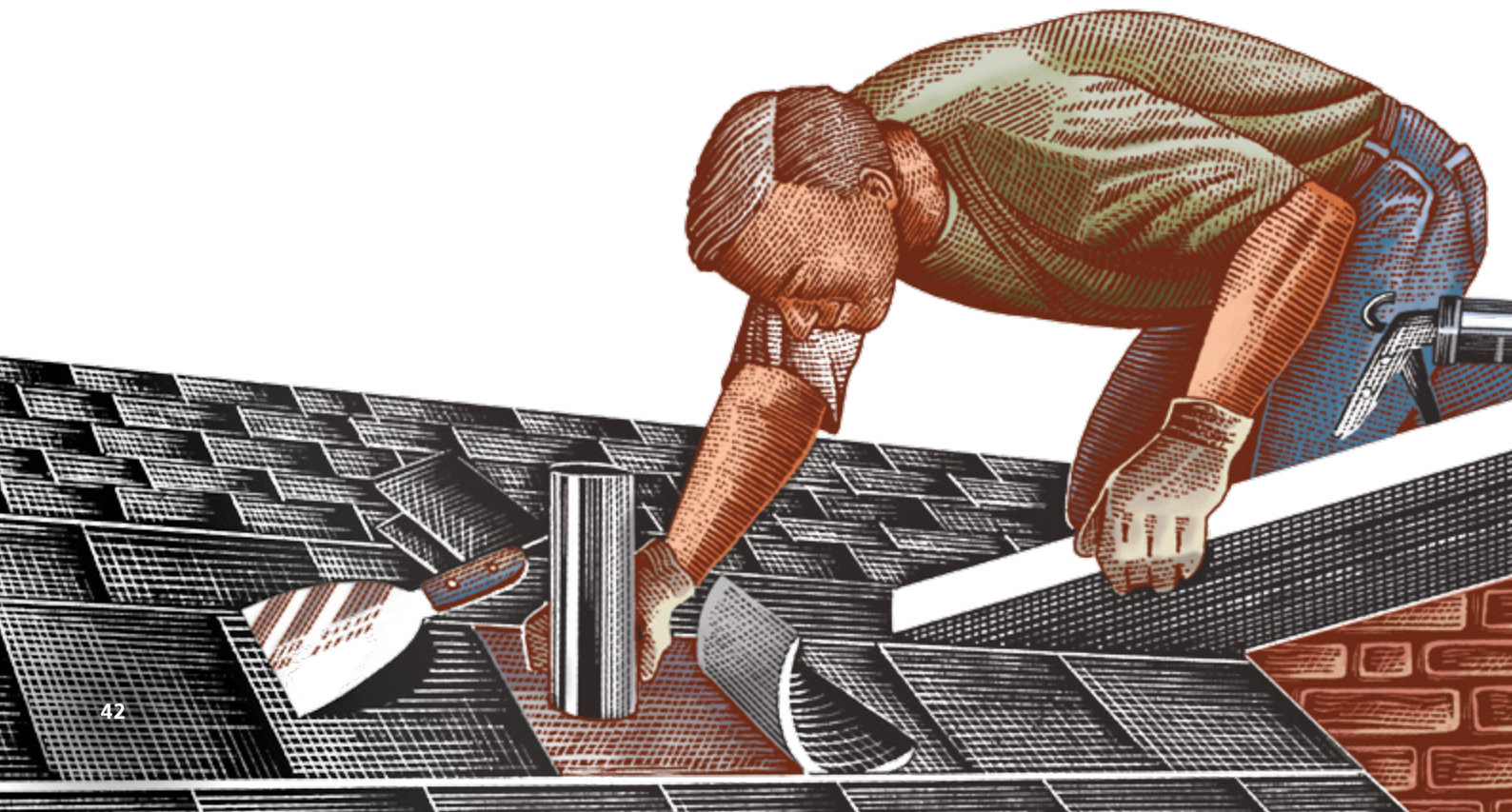
Se ei ollut haluamani vastaus, mutta aloin katsella ympärilläni. Katseeni kiinnittyi yhteen tuuletusputkeen. Revin irti putken vierestä kaksi pientä kattopaanua ja näin paikan, joka näytti vuotokohdalta. Leikkasin pois vanhan, kuivan tervan ja lisäsin runsaasti uutta tervaa. Laitoin paanut takaisin, ja vajaassa tunnissa olin saanut työn tehtyä. Lannistumisen tunteeni katosivat, ja minusta tuntui hyvältä se, mitä olin tehnyt ratkaistakseni ongelman. Seuraavan sateen tullen etsin ullakolta vuotokohtia ja huomasin, ettei niitä ollut!

Ajattelin Oliver Cowderya, joka ei ollut käyttänyt harkintaa, paitsi että

oli pyytänyt (ks. OL 9:7). Kuten hän, minäkin olin odottanut, että Herra antaisi tuosta vain minulle nopean vastauksen rukoukseeni eikä minun tarvitsisi tehdä mitään. Ja ajattelin sitä, kuinka paljon mielialani oli kohonnut, kun minun oli pitänyt ryhtyä itse toimeen eli tutkia asiaa tarkoin mielessäni (ks. OL 9:8). Opin, ettei Herra tee kaikkea puolestamme. Hän auttaa ja ohjaa meitä, mutta meiltä myös odotetaan, että me teemme sen, mihin pystymme itse, koska se saa aikaan henkilökohtaista kasvua. ■

Valiant K. Jones, Michigan, USA

Minun piti vain löytää vuotokohta, mutta minulla ei ollut aavistustakaan, missä se oli, joten pysähdyin pitämään rukouksen.

TÄHÄNKÖ ELÄMÄNI PÄÄTTYISI?

Olin terve mies, minulla oli suurenmoinen ja ahkera vaimo sekä kaksi kaunista lasta. Minulla oli hyvä työpaikka, josta sain vakaan toimeentulon. Elämä tuntui olevan täydellistä, mutta maailmani alkoi hajota, kun minulla todettiin nenänielun syöpä, joka on harvinainen pään ja kaulan alueen syöpä.

Palvelin tuolloin neuvonantajana piispakunnassa, ja meillä oli kirkolla meneillään vuosittainen koripalloturnaus, kun aloin tuntea oloni hyvin sairaaksi. Menin lääkärin vastaanotolle, ja monien laboratoriotestien jälkeen hän ilmoitti, että minulla on neljännen asteen nenänielun syöpä. Olin huolissani ja peloissani. Mietin, tähänkö elämäni päättyisi, ja mitä perheelleni tapahtuisi, jos kuolisin. Ainoa asia, johon pystyin todella luottamaan saadakseni ohjausta ja lohtua, oli rukoilla taivaallista Isää.

Kun olin rukoillut lakkaamatta kolme päivää, tunsin kuin lempeä ääni olisi kuiskannut: ”Älä pelkää.”

Sen hetken jälkeen mielessäni ei ollut enää kuolemanpelkoa. Elämä oli silti minulle vaikeaa. Yhdessä vaiheessa en pystynyt lainkaan nielemään ruokaa ja olin liian sairas nukkumaan, mutta en koskaan luovuttanut enkä kääntynyt pois Jumalasta – ja Hän on auttanut minua.

Syöpäni on ollut remissiossa yli 18 vuotta. En tiedä, kuinka kauan Jumala antaa minun elää, mutta olen iloinen siitä, että voin yhä palvella veljiäni ja sisariaani. Tiedän, että taivaallinen Isämme ei koskaan jätä eikä hylkää meitä. Ja jos haluamme saada siunauksia Jumalalta, meidän emme voi jättää emmekä hyljätä Häntä. ■

Samson Ho, Hongkong, Kiina

Kotiin suunniteltua aiemmin

Destiny Yarbro

Kumpikin vanhemmistani palveli lähetystyössä. Pienenä kuulin heidän kertomuksiaan lähetystyöstä ja unelmoin päivästä, jolloin voisin palvella Herraa kokoaikaisena lähetysaarnaajana.

Lähetystyöhöni valmistautuminen oli yksi kallisarvoisimpia ajanjaksoja elämässäni. Olin lähempänä Herraa kuin koskaan aiemmin. Sain lähetystyökutsun Budapestin lähetyskentälle Unkariin, ja mennessäni Provon lähetysaarnaajien koulutuskeskukseen olin päättänyt antaa kaikkeni taivaalliselle Isälleni.

Aika lähetysaarnaajien koulutuskeskuksessa oli minulle uskottoman hengellinen kokemus. Lähentyessäni Herraa rukoilin vilpittömästi, että olin halukas tekemään kaiken, mitä Hän pyytäisi, ja lupasin, että rakastaisin unkarilaisia koko sydämestäni.

Kun kokemukseni lähetysaarnaajien koulutuskeskuksessa oli lähestymässä loppuaan, minä sairastuin.

Kotona vietetyn lyhyen toipumiskauden jälkeen minulle annettiin tilaisuus jatkaa lähetystyötäni Unkarissa. Sain suurenmoisiksi kouluttajakseni sisar Sunshine Nestorin, joka opetti minulle, kuinka voi huomata Herran päivittäisiä lempeitä armoitekoja ja ihmeitä.

Muutaman kuukauden kuluttua sairastuin jälleen. Vaikka sisar Nestor ja minä jatkoimme työtä parhaamme mukaan, minun oli jälleen palattava kotiin.

Tunsin pettäneeni Herran, koska en ollut suorittanut lähetystyöpalvelua ”kokonaan”. Olin vakuuttunut siitä, että oli edelleen unkarilaisia, joita minun ”olisi pitänyt” opettaa, ellen olisi sairastunut. Mietin, eikö minulla ollut riittävästi uskoa tulla terveeksi, koska Herrahan suojelee lähetysaarnaajiaan. En ollut *milloinkaan* tullut ajatelleeksi, että uhrini Herralle ei olisikaan antaa hänelle puolitoista vuotta elämästäni vaan uhrata sellainen lähetystyö, jota olin odottanut.

On monia tapoja jatkaa Herran palveluksessa ja löytää tarkoitusta elämään sen jälkeen kun on palannut kotiin kesken lähetystyön.

Etsin tarkoitusta kotona

Kun kotiin palatessani tulin ulos lentokoneesta, en voinut olla ajattelemaan, että olin jättänyt taakseni lähetyskentälle elämäni tärkeimmän työn. Kesti aikansa, mutta opin, että kotonakin oli työtä, joka toisi elämäni tarkoitusta.

Olipa syy siihen, että palaat lähetystyöstäsi odotettua aiemmin, mikä tahansa, päätä tänään tehdä tästä

kokemuksesta askel *eteenpäin* edistymisessäsi eikä askelta taaksepäin. Tulin kotiin terveyteen liittyvistä syistä, mutta toiset tulevat kotiin monista eri syistä, myös rikkomuksen takia. Sen vuoksi muutamat seuraavista ideoista eivät ehkä sovellu omaan tilanteeseesi. Rukoile Herraa löytääksesi tapoja palvella Häntä kotoa käsin. Jos esimerkiksi palasit kotiin rikkomuksen vuoksi etkä ole vielä kelvöllinen käymään temppeleissä, voit silti löytää tarkoitusta elämään, kun kävelet säännöllisesti tempelialueella ja sitoudut palaamaan jonakin päivänä Hänen pyhään huoneeseensa.

Sen lisäksi että luin pyhiä kirjoituksia, rukoilin ja kävin kirkossa, jokainen seuraavista askelista matkallani oli ratkaisevan tärkeää toipumiselleni.

1. Pysy yhteydessä

Ensimmäinen askeleni tarkoituksen löytämiseksi elämäni oli pysyä yhteydessä pyhiin ja lähetyssaarnaajiin Unkarissa. Jonkin aikaa odotin innokkaasti valmistautumispäiviä, jolloin

saisin sähköpostia sisar Nestorilta ja tovereiltani, joita minulla oli ollut lähetyssaarnaajien koulutuskeskuksessa. On pakko myöntää, ettei aina ollut helppoa lukea toverieni lähetystyöstä tai puhua unkarilaisten kanssa, joita kaipasinkin niin kipeästi. Mutta kun nyt katson taaksepäin, ymmärrän, että toipumiseni kannalta oli ratkaisevan tärkeää kuulla siellä tapahtuvista ihmeistä.

2. Indeksoi verkossa

Pikkuveljeni, jota huomiokykyinen äitini lempeästi kehotti, suostutteli minut aloittamaan indeksoinnin.

Alkuun indeksoin nimieriä saadakseni veljeni tyytyväiseksi, mutta yhtenä päivänä ruudulleni putkahti unkarilaisten nimien arkisto. Henki täytti minut ja opetti minulle, että pystyin yhä auttamaan unkarilaisten sielujen tuomisessa Kristuksen luo – vaikkakin *toisella* puolen verhoa!

3. Aseta tavoitteita

Lähetystyön jälkeen kaikki ennen lähetystyötä asettamani tavoitteet elämälleni tuntuivat uuden terveydentilani vuoksi saavuttamattomilta. Mutta ajan kuluessa oivalsin, että oli yhä tavoitteita, joita voisin saavuttaa

makuulta. Kutsuin näitä tavoitteita, kuten lukea kirja *Jeesus Kristus*, ”vaakatason tavoitteiksi” ja tein työtä niiden eteen päivittäin.

4. Palaa opiskelemaan

Yksi ennen lähetystyötä asettamistani tavoitteista elämässä oli valmistua korkeakoulusta. Koska kursseille osallistuminen olisi ollut vaikeaa sairauteni ja jatkuvien lääkärikäyntien vuoksi, isäni kannusti minua opiskelemaan Brigham Youngin yliopiston itsenäisen opiskelun verkkokursseja. Se oli vaakatasossa saavutettava tavoite, ja tajusin lisäksi, että pystyisin ehkä toteuttamaan ennen lähetystyötä asettamiani tavoitteita enemmän kuin olin aiemmin pitänyt mahdollisena.

5. Palvele verkkolähetystyössä

Yhtenä päivänä kirkossa eräs sisar tuli äitini luo ja kysyi: ”Tiedätkö, että Destiny voi palvella verkkoindeksointilähetystyössä?” Tämä odottamaton kysymys oli vastaus rukouksiini.

Pystyin palvelemaan Herraa yhdeksän kuukautta kirkon palvelulähetysaarnaajana indeksointituessa. Se oli lähetystyö, johon minä *pystyin!**

6. Opeta lähetystyöhön valmistautumiskurssia

Kun aloin pärjätä paremmin terveydentilani kanssa, aloin opiskella paikallisessa oppilaitoksessa samalla kun palvelin verkkolähetystyössä. Minua pyydettiin opettamaan läheisessä instituutissa lähetystyöhön valmistautumiskurssia. Opettaminen auttoi minua ymmärtämään, ettei intoni lähetystyöhön ollut hiipunut ja että jopa lyhyt lähetystyöni oli antanut minulle monia kokemuksia, jotka voisivat olla arvokkaita oppilailleni.

7. Tarjoudu vapaaehtoiseksi lähetysaarnaajien koulutuskeskukseen

Kun olin onnistuneesti opiskellut lukukauden collegessa lähellä kotiani, muutin Utahiin opiskellakseni BYU:ssa. Alkuun pystyin tuskin

kävelemään Provon lähetysaarnaajien koulutuskeskuksen ohi kokematta ristiriitaisten tunteiden vyöryä. Mutta aloin toimia siellä viikoittain vapaaehtoisena ja huomasin, että oli parantavaa tavata suurenmoisia lähetysaarnaajia, jotka lähetettäisiin minulle rakkaaseen Unkariin.

8. Tee temppeilityötä

Eräs unkarilainen sisar nimeltä Edit, joka oli valmistellut lähes 150 000 nimeä temppeeliin, pyysi minua viemään muutamia niistä temppeeliin. Oli ilo tehdä pelastavia toimituksia näiden unkarilaisten puolesta!

Vähitellen toivuin tekemällä Hänen työtään

Palveleminen lähetystyössä oli tärkein unelma elämässäni ja on ymmärrettävää, että tunsin menettäneeni jotakin tullessani kotiin odotettua aiemmin. Jonkin aikaa minun oli vaikeaa puhua lähetystyöstäni. Minun oli käytävä läpi

epäonnistumisen tunteeni. Minun oli opittava arvioimaan lähetystyöni arvoa palveluhaluni eikä niinkään sen pituuden perusteella. Vaikka en sitä silloin ymmärtänyt, jokainen näistä askeleista kohti tarkoitusta elämässäni edisti myös toipumistani.

Vuosien ajan minua pelotti, että Unkariin palaaminen olisi tunnetasolla minulle vaikeaa. Kun viimein matkustin sinne, tajusin vasta toisena päivänä, etten tuntenut tuskaa vaan valtavaa iloa siitä, että olin siellä taas. Tiesin silloin, että taivaallinen Isä oli antanut minulle tilaisuuden kokea Vapahtajan sovituksen parantavan voiman. Tiedän nyt, että Jeesuksen Kristuksen sovituksen ansiosta kaikki saatetaan lopussa kohdalleen. ■

Kirjoittaja asuu Arizonassa Yhdysvalloissa.

*Monet kesken lähetystyönsä kotiin palanneet jatkavat palvelemista nuorina kirkon palvelulähetysaarnajina. Mene piispa tai seurakunnanjohtajasi luo kysymään lisää tietoa.

HYVÄKSYTTÄVÄ UHRI

”Kun minä annan joillekuille ihmislapsista käskyn tehdä jonkin työn nimelleni ja nuo ihmislapset ryhtyvät kaikkiin voimin ja kaikella, mitä heillä on, suorittamaan tuota työtä eivätkä lakkaa uurastamasta ja heidän vihollisensa käyvät heidän kimppuunsa ja estävät heitä suorittamasta tuota työtä, katso, minusta ei enää ole välttämätöntä vaatia tuota työtä noiden ihmislasten käsistä vaan hyväksyä heidän uhrinsa.”

– OL 124:49

VINKKEJÄ VANHEMMILLE

Mieti seuraavia ehdotuksia:

- Anna lähetysaarnajasi surra ja toipua.
- Kerro lähetysaarnajallesi usein, kuinka paljon rakastat häntä.
- Kannusta häntä puhumaan säännöllisesti vaarnanjohtajanne ja piispanne kanssa.
- Kysy lähetysaarnajaltasi, kuinka paljon hän haluaisi muiden tietävän syystä, jonka vuoksi hän on kotona.
- Kerro muille, että lähetysaarnajasi on kotona ja että olet innoissasi nähdessäsi hänet jälleen.
- Anna lähetysaarnajallesi aikaa puhua kanssasi lähetystyöstä ja kertoa sekä hienoista että vaikeista kokemuksista.
- Kannusta lähetysaarnajaasi rukoilemaan siitä, mitä tehdä seuraavaksi elämässä, ja tue hänen päätöstään, palaapa hän sitten lähetyskentälle tai ei.

VINKKEJÄ SEURAKUNNAN JÄSENI LLE

Voi olla vaikeaa tietää, mitä sanoa, kun lähetysaarnaja tulee kotiin odotettua aiemmin. Voit auttaa hänen siirtymistään kotielämään toivottamalla hänet tervetulleeksi kotiin, ilmaisemalla rakastavasi häntä ja kiittämällä häntä lähetystyössä palvelemisesta.

Et ehkä tiedä, miksi lähetysaarnaja on kotona, ja syy voi olla aivan erilainen kuin mitä odotit. Pidä mielessäsi, että hänen toipumisensa on hänen ja Herran välinen asia ja että hänen tarvitsee tietää vain, että tuet häntä.

Lähetysaarnajalle voi tehdä hyvää kertoa kokemuksiaan lähetystyöstä turvallisessa ympäristössä. Ymmärrätän, että hän saattaa tarvita aikaa, ennen kuin hän pystyy puhumaan lähetystyöstään. Jos haluat lähetysaarnajan kertovan jostakin kokemuksesta luokassa, soita hänelle etukäteen ja kysy, haluaako hän kertoa.

RESURSSIJA PALVELEMISEEN

Johtohenkilöt voivat saada ymmärrystä ja löytää verkosta keinoja auttaa kesken lähetystyön kotiin palaavia lähetysaarnajia sivustolla ministering.lds.org.

Kuinka instituutti auttaa sinua evankeliumin oppimisessa

Kokeile näitä kolmea tapaa saada enemmän irti uskontoinstituutin oppikursseistasi.

Po Nien (Felipe) Chou
seminaarit ja instituutit

Tämän päivän maailma on – – haastavampi kuin se oli – – [vuosia] sitten”, vanhin M. Russell Ballard kahdentoista apostolin koorumista on sanonut. ”Nuorten miestemme ja nuorten naistemme elämässä on paljon enemmän häiritseviä tekijöitä, jotka voivat saada heidät ajautumaan sivuraitteille, kun heidän pitäisi valmistautua sekä lähetystyötä että tulevaa onnellista

elämäänsä varten.” Nyt, enemmän kuin koskaan, meidän pitää oppia ”[kuuntelemaan] Pyhän Hengen kuiskauksia ja [vastaamaan] niihin”.¹

Kirkko on järjestänyt uskontoinstituutin auttaakseen sinua olemaan paremmin vireessä hengellisesti. Instituutti voi suoda sinulle omakohtaisia ja ”merkityksellisiä kokemuksia Jumalan sanasta”.²

Kun osallistut instituuttiin, valittavanasasi on monia oppikursseja. Opettajat, jotka ymmärtävät nuorten aikuisten tarpeita ja kysymyksiä, auttavat sinua oppimaan pyhien kirjoitusten ja lähempien aikojen profeettojen opetuksen avulla.

Äskettäinen muutos instituutissa tuo sinulle nyt tilaisuuden hyödyntää 1) oppikurssin opiskelupäiväkirjaa, 2) oppikurssin kysymyksiä ja 3) henkilökohtaisia oppimisprojekteja ja niiden avulla kohottaa oppimisesi tasoa ja vahvistaa uskoasi Jeesukseen Kristukseen. Nämä kolme opiskeluvaihtoehtoa auttavat sinua tutkimaan evankeliumia itsellesi sopivalla tavalla

ja oppimaan omakohtaisesti, kuinka Henki toimii kanssasi.

Oppikurssin opiskelupäiväkirja

Vanhin Richard G. Scott (1928–2015) kahdentoista apostolin koorumista on suositellut hengellisten vaikutelmien kirjaamista päiväkirjaan: ”Kirjoittakaa huolella muistiin ne tärkeät asiat, joita Henki teille opettaa. Tulette huomaamaan, että kirjoittaessanne muistiin kallisarvoisia vaikutelmia saatte niitä usein lisää.”³

Opiskelijat käyttävät päiväkirjaa (joko paperiversiota tai Evankeliumiaiheisen kirjaston sovelluksessa olevaa päiväkirjaa) luokassa ja kotona tallentaakseen vaikutelmia, kun he tutkivat pyhiä kirjoituksia. Jayme Dhennz, instituuttioppilas Filippiineillä, on nähnyt, mitä hyötyä on opiskelupäiväkirjan pitämisestä: ”En tosiaankaan voi olla kirjoittamatta muistiin pyhien kirjoitusten kohtia tai sanomia profeettojen puheista, koska se laajentaa evankeliumin oppimistani.”

Veli Seiichi Takahashin instituuttioppilaat Nagoyassa Japanissa pitävät

päiväkirjan kirjoittamisesta, koska sen ansiosta ”oppimisprosessi sujuu juohevasti”, ja se auttaa oppilaita tulemaan oppitunnille valmistautuneempina oppimaan ja osallistumaan.

Taisia Bartolomeo Etelä-Italiasta sanoo: ”Kun kirjoitan muistiin sen, mitä olen oppinut, pystyn paremmin muistamaan nämä ajatukset niitä tarvittessani.” Hänen kurssitoverinsa Mariateresa Santoro lisää: ”Voin päiväkirjani avulla palauttaa mieleeni jonkin tietyn hengellisen ajatuksen tai henkilökohtaisen ilmoituksen.”

Oppikurssin kysymykset

Oppikurssin alussa annetut kysymykset tarjoavat oppilaille aiheita mietittäväksi ja tutkittavaksi koko oppikurssin ajan. Lopuksi oppilaat antavat opettajalleen henkilökohtaiset, Hengen ohjaamat vastauksensa.

Ilaria Bellomo, opiskelija Etelä-Italiasta, selittää: ”Kysymykset saivat minut pohtimaan elämäni ja sitä seikkaa, että se, mitä opiskelen instituuttia varten, auttaa

minua tuntemaan paremmin Jeesuksen Kristuksen.”

Jinseop Jeong, instituuttioppilas Koreasta, sanoo: ”Kysymykset auttoivat minua ajattelemaan ja arvioimaan syvällisesti oppimaani. Se oli tärkeää aikaa tarkastella, pohtia ja sisäistää, mitä olin oppinut.”

Oppilaiden vastauksista ilmenee selkeästi heidän hengellinen kasvunsa. Sisar Seonsim Kang, vaaran instituutinopettaja Koreassa, sanoo: ”Minulle oli suurenmoinen kokemus lukea oppilaiden todistuksia ja ajatuksia ja saada tietää niistä.”

Henkilökohtaiset oppimisprojektit

Monet instituuttioppilaat valitsevat rukoillen tehtäväkseen jonkin merkityksellisen projektin. Kiinnostuksen kohteistaan riippuen oppilaat ympäri maailman ovat luoneet evankeliumiaiheista

kuvataidetta, musiikkia, videoita ja sosiaalisen median päivityksiä. Nämä projektit kutsuvat oppilaita toimimaan oppikurssilla oppimiensa asioiden pohjalta. Esimerkiksi oppikurssin ”Jeesus Kristus ja ikuinen evankeliumi” yhteydessä eräs opiskelija päätti maalata kuvan Vapahtajasta.

Oppikurssilla ”Iankaikkinen perhe” eräs opiskelija toteutti temppele- ja sukututkimusprojektin, joka ”hui-pentui temppelelmatkaan isoäitini ja lähisukulaisten kanssa, jolloin saimme tehtyä yhdessä yli 40 temppelel-sinetöimistä, joita oli valmisteltu koko lukukauden ajan. Se toi perheemme tiiviimmin yhteen.”

Kuten Cenia Avila Organis, instituuttioppilas Bicolista Filippiineiltä, selittää, työskentely henkilökohtaisen oppimisprojektin parissa ”tuo joustavuutta” antaessaan oppilaille vapauden oppia Jumalan sanaa ja tuntea Henkeä omia kykyjään käyttäen.

Kohonneita tuloksia

Näiden oppimismenetelmien hyödyntäminen voi parantaa evankeliumin tutkimistasi ja syventää todistustasi. Kun instituuttikurssien avulla syvennyt evankeliumin tutkimiseen, voit ymmärtää paremmin, kuinka voit käyttää Jumalan sanaa omassa elämässäsi ja kuinka voit siunata muiden elämää. ■

VIITTEET

1. M. Russell Ballard, ”Suurenmoisin nuorten aikuisten sukupolvi”, *Liahona*, toukokuu 2015, s. 67.
2. ”Teaching with Power”, [lds.org/si/objective/elevate-learning/teaching-with-power](https://www.lds.org/si/objective/elevate-learning/teaching-with-power).
3. Richard G. Scott, ”Miten hankit tietoa ja voimaa käyttää sitä viisaasti”, *Liahona*, elokuu 2002, s. 12–14.

VUODEN 2018 TOIMINTAILTOJEN
JOHTOAIHE

RAUHA KRISTUKSESSA

Ylijohtaja Bonnie L. Oscarson (keskellä), ensimmäinen neuvonantaja Carol F. McConkie (vasemmalla) ja toinen neuvonantaja Neill F. Marriott (oikealla)

Ylijohtaja Stephen W. Owen (keskellä), ensimmäinen neuvonantaja Douglas D. Holmes (vasemmalla) ja toinen neuvonantaja M. Joseph Brough (oikealla)

*Olivatpa olosuhteesi millaiset
hyvänsä, voit aina löytää rauhan
Jeesuksessa Kristuksessa.*

Nuorten Naisten ja Nuorten Miesten ylimmät johtokunnat

Maailmassa, joka on tulvillaan hälinää, kilpailevia ihanteita, houkutusia ja hämmentäviä ajattelutapoja, rauhan löytäminen ei aina ole helppoa. Mutta Vapahtajan lupaus kohdassa OL 19:23 (joka on vuoden 2018 toimintailtojen johtoaihe) tarjoaa varman tien rauhaan: ”Ota vastaan oppia minulta ja kuuntele minun sanojani; vaella minun Henkeni sävyisyydessä, niin sinulla on rauha minussa.”

Nuorten Naisten ja Nuorten Miesten ylimpinä johtokuntina me todistamme tämän olevan totta. Olemme nähneet sen omassa elämässämme, ja jos noudat tätä mallia, Jumala täyttää lupauksensa rauhasta myös sinun elämässäsi.

Monet teistä pohtivat ehkä levottomina ja huolestuneina, mitä tulevaisuus tuo tullessaan. Monet teistä mieltivät omaa ulkonäköään, omia kykyjään ja mahdollisuuksiaan. Mutta riippumatta siitä, mitä sinulla on edessäsi, voit löytää rauhan. Se ei tarkoita sitä, että kaikki nuo kysymykset tai huolenaiheet yhtäkkiä katoaisivat. Voit kuitenkin tuntea hiljaista varmuutta siitä, että kaikki järjestyy kyllä. Mikä tärkeintä, voit tuntea Jeesuksen Kristuksen rakkauden henkilökohtaisesti sinua kohtaan, ja se tuo suurta rauhaa.

Puhutaanpa jokaisesta tämän jakeen osasta erikseen.

OTA VASTAAN OPPIA MINULTA

Se, että opit tuntemaan taivaallisen Isän ja Jeesuksen

Kristuksen, on äärimmäisen tärkeä osa elämäsi matkaa. Herra on sanonut: ”Ikuinen elämä on sitä, että he tuntevat sinut, ainoan todellisen Jumalan, ja hänet, jonka olet lähettänyt, Jeesuksen Kristuksen” (Joh. 17:3). Kun opit tuntemaan Kristuksen paremmin, ymmärrät, kuinka hyvä, viisas, lempeä ja rakastava Hän on. Uskosi Häneen kasvaa, ja saat suuremman halun seurata Häntä ja taivaallista Isää.

KUUNTELE MINUN SANOJANI

Jeesus Kristus puhuu meille pyhien kirjoitusten, elävien profeettojen ja Pyhän Hengen välityksellä. Meidän tulee elämässämme kestitä itseämme näillä sanoilla, pohtia niitä ja soveltaa niitä käytäntöön. Kun tutkit Vapahtajan sanoja, keskity Mormonin kirjaan, koska se on Joseph Smithin opetuksen mukaan ”virheettömin kaikista kirjoista maan päällä ja uskontomme lakikivi ja – ihminen pääsee lähemmäksi Jumalaa noudattamalla sen opetuksia kuin minkään muun kirjan avulla”¹. Presidentti Thomas S. Monsonin huhtikuun 2017 yleiskonferenssissa esittämä voimallinen kehoitus lukea Mormonin kirjaa joka päivä auttaa meitä kuuntelemaan Kristuksen sanoja ja ymmärtämään niitä.²

VAELLA MINUN HENKENI SÄVYISYYDESSÄ

Vapahtajan sanojen kuunteleminen alkaa muuttaa meitä vasta silloin, kun olemme halukkaita

noudattamaan niitä. Se edellyttää meiltä sävyisyyttä. Se edellyttää meiltä, että luovumme omasta suunnastamme ja kuljemme Hänen polkuaan. Joskus ajattelemme oman suuntamme olevan parempi. Mutta kun olemme sävyisiä ja seuraamme Häntä minne hyvänsä Hän meitä johdattaa, tulemme aina olemaan parhaimmalla tiellä.

SINULLA ON RAUHA MINUSSA

Tämä on se suurenmoinen lupaus: Jos teet nämä kolme asiaa – opit, kuuntelet ja vaellat Vapahtajan kanssa – saat rauhan elämässäsi. Saat varmuuden siitä, että Jumala on rinnallasi ja Hän varjelee sinua riippumatta mistään peloista, epävarmuuksista tai heikkouksista, joita sinulla saattaa olla. Voit suhtautua luottavaisesti – paitsi itseesi myös Jeesukseen Kristukseen ja Hänen rakkauteensa ja voimaansa.

Me kehotamme kaikkia kirkon nuoria opettelemaan tämän jakeen ulkoa. Käyttäkää sitä oppaana elämässänne. Kun pimeyden sumut kieppuvat ympärillänne ja tuntuvat hämmentävän teitä, voitte palauttaa tämän jakeen mieleenne, noudattaa sen antamaa mallia ja ankkuroida itsenne Jeesuksen Kristuksen lujan ja varmaan perustukseen. ■

VIITTEET

1. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith, 2007, s. 66–67.*
2. Ks. Thomas S. Monson, ”Mormonin kirjan voima”, *Liahona*, toukokuu 2017, s. 86–87.

RAUHA KRISTUKSESSA

OTA VASTAAN OPPIA MINULTA JA KUUNTELE MINUN SANOJANI;
VAELLA MINUN HENKENI SÄVYISYYDESSÄ,
NIIN SINULLA ON RAUHA MINUSSA.

OL 19:23

Oppi ja liitot 19:23

Herra ilmoitti Joseph Smithille joitakin keinoja rauhan saamiseksi Jeesuksessa Kristuksessa.

1 OTA VASTAAN OPPIA MINULTA

”Me tiedämme, että tämä ’Jumalan lähettämä opettaja’ [Joh. 3:2] oli enemmän kuin pelkkä opettaja. Hän, joka opetti meitä rakastamaan Herraa, Jumalaamme, koko sydämeistämme, koko sielustamme, koko voimastamme ja koko mielestämme ja rakastamaan lähimmäistämme niin kuin itseämme, on Mestariopettaja ja täydellisen elämän esikuva. – –

Kun vastaamme Herran lempeään kutsuun ’Oppikaa minusta’, me saamme osamme Hänen jumalallisesta voimastaan.”

Presidentti Thomas S. Monson, ”Oppikaa minusta”, *Liahona*, maaliskuu 2016, s. 4, 6.

2 SÄVYISYYS

Sävyisyyteen kuuluu se, että ”on kärsivällinen” (PKO, ”Sävyisyys”, scriptures.lds.org/fi). Jos sävyisästi kestämmme koettelemuksemme katke- roitumatta Jumalalle, niin me koemme kääntymyksen ja Hän myös parantaa meidät (ks. OL 112:13).

3 VAELLA

Opin vastaanottaminen ja kuunteleminen ovat välttämättömiä, jotta voi todella seurata Jeesusta Kristusta. Mutta ne eivät yksin riitä. Meidän täytyy myös toimia sopusoinnussa sen kanssa, mitä opimme ja kuulemme.

”Aina on oikea aika kulkea Hänen tietään. Ei ole koskaan liian myöhäistä.” (Presidentti Dieter F. Uchtdorf, toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, ”Opetuslapsen tie”, *Liahona*, toukokuu 2009, s. 78.)

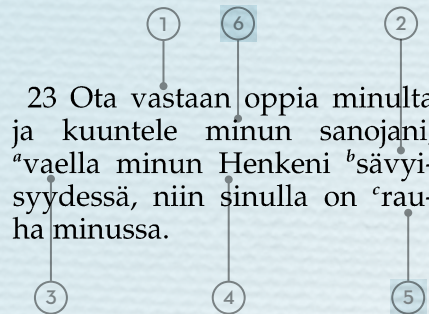

5 RAUHA MINUSSA

”Rauhaa ei saavuteta hankkimalla suurta vaurautta, valtaa tai asemaa. Rauhaa ei saavuteta tavoittelemalla nautintoa, viihdettä tai joutilaisuutta. Mikään niistä ei voi edes suurina määrinä tuoda minkäänlaista pysyvää onnea tai rauhaa.

– – Vapahtaja – – on rauhan lähde ja aikaansaaja. Hän on ’Rauhan Ruhtinas’ [Jes. 9:5].”

Vanhin Quentin L. Cook kahdentoista apostolin koorumista, ”Henkilökohtainen rauha - palkinto vanhurskaudesta”, *Liahona*, toukokuu 2013, s. 34.

4 MINUN HENKENI

Sävyisyys tuo Pyhän Hengen (ks. Moroni 8:26), ja se on ”Hengen hedelmä” (ks. Gal. 5:22–23).

6 KUUNTELE MINUN SANOJANI

Kuunteleminen on tärkeää uskon vahvistamiseksi Jeesukseen Kristukseen. ”Usko syntyy kuulemisesta, mutta kuulemisen synnyttää Kristuksen sana” (Room. 10:17).

”Jumalan lasten tulee oppia kuuntelemaan Herraa ja kuunnella oppiakseen Häneltä” (presidentti Russell M. Nelson, kahdentoista apostolin koorumin presidentti, ”Kuunnelkaa oppiaksenne”, *Valkeus*, heinäkuu 1991, s. 24).

RAUHAN ANTAA HÄN

Sanat ja sävel:
Nik Day

Ajatuksella ♩ = 72

1. Rau - han an - taa Hän, tun - net rak - kau - den. Syn - nit Kris - tus
2. Rau - han an - taa Hän. Kul - je kans - saan siis Ga - li - le - an

(Pienemmät nuotit sovitetaan 2. säkeistössä)

har - teil - leen ot - ti kan - taak - seen. Jos vain kuun - te - let Hä - nen sa - no -
po - luil - ta Je - ru - sa - le - miin. Kris - tus kyy - ne - leen, su - run, i - kä -

jaan, o - pit Hä - net tun - te - maan. Rau - han an - taa Hän. Hän toi - von
vän a - set - taa voi koh - dal - leen. Rau - han an - taa Hän.

tuo vaikk' yö jo saa. Sua vah - vis - taa, kun on vai - ke -

17

aa, ja myrs-kyis - sä - kin sua Hän loh - dut - taa. Kun le - vo - ton on

17 B $\flat$ E $\flat$ A $\flat$ B $\flat$ Cm ^{7}

20 To Coda Φ 1. 2.

maa, Rau-han an - taa Hän. Hän.

20 A $\flat$ B $\flat$ E $\flat$ A $\flat$ E $\flat$

23

A $\flat$ B $\flat$ E $\flat$ A $\flat$ B $\flat$ E $\flat$ A $\flat$ B $\flat$

28 D.S. al Coda Hän toi-von

28 Cm E $\flat$ A $\flat$ B $\flat$ E $\flat$

31 Φ CODA Hän. Kun le - vo - ton on

31 Cm E $\flat$

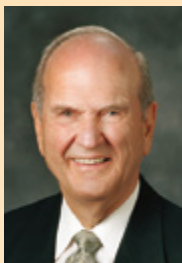
32

maa, Rau-han an - taa Hän.

32 A $\flat$ B $\flat$ E $\flat$ A $\flat$ Cm A $\flat$ B $\flat$ A $\flat$ E $\flat$

© 2017 Intellectual Reserve, Inc. Kaikki oikeudet pidätetään.
 Tämän laulun saa kopioida satunnaiseen, ei-kaupalliseen käyttöön kirkossa tai kotona.
 Tämä huomautus on liitettävä jokaiseen kopioon.

Presidentti Russell M. Nelson

kahdentoista apostolin
koorumin presidentti

Tutkikaa VAPAHTAJAN SANOJA

Sen lisäksi, että minulla on nyt vahvempi todistus Herrasta ja Vapahtajasta Jeesuksesta Kristuksesta, olen myös saanut vahvistuksen ehdottomalle vakaumukselleni siitä, että se menetelmä, jota Joseph Smith käytti kääntäessään Mormonin kirjan, oli lahja Jumalalta.

Tammikuun 2017 maailmanlaajuisessa hartaustilaisuudessa nuorille aikuisille haastoin katselijat vahvistamaan todistustaan Vapahtajasta varaamalla joka viikko aikaa

- tutkia kaikkea, mitä Jeesus on sanonut ja tehnyt, kuten Vanhaan testamenttiin on tallennettu
- tutkia Hänen lakiaan, kuten se on tallennettu Uuteen testamenttiin
- tutkia Hänen oppiaan, kuten se on tallennettu Mormonin kirjaan
- tutkia Hänen sanojaan, kuten ne on tallennettu Oppiin ja liittoihin.

Lupasin kuulijoille, että jos he ryhtyisivät opiskelemaan kaikkea, mitä he voivat oppia Jeesuksesta Kristuksesta, heidän rakkautensa Häntä ja Jumalan lakeja kohtaan kasvaisi enemmän kuin he sillä hetkellä pystyivät kuvittelemaan.

Jätin puheeni aikana kuitenkin mainitsematta, että tiesin tämän lupauksen olevan totta, koska olin itse ensimmäistä kertaa suorittamassa tätä samaa opiskelutehtävää.

Joulukuun 1. päivänä 2016 hankin itselleni uudet pyhät kirjoitukset ja aloitin saman opiskelutehtävän, jonka antaisin myöhemmin nuorille aikuisille tammi-kuussa. Kun sain tuon tehtävän valmiiksi kuusi viikkoa myöhemmin, olin etsinyt ja merkinnyt neljästä pyhästä kirjasta yli 2 200 lainausta.¹

Tutkittuaan kuusi viikkoa presidentti Nelson sai suoritettua tämän tehtävän.

”Olen omistanut suuren osan 93 elinvuodestani opin saamiseen Vapahtajasta, mutta harvoja ovat ne tilanteet, jolloin olen pystynyt oppimaan yhtä paljon kuin opin tuon kuuden viikon opiskelujakson aikana.”

Voit katsoa tai lukea presidentti Nelsonin tammikuun 2017 hartaustilaisuudessa pitämän puheen sivustolla lds.org/broadcasts napsauttamalla kohtaa ”Kirkon koululaitoksen hartaustilaisuudet nuorille aikuisille”.

Minusta se, että pystyin suorittamaan tuon tehtävän, oli kerrassaan kiehtovaa!

Erityisen oivaltavana koin mielestäni sen, mitä Vapahtaja kertoo meille itsestään näinä eri aikakausina – Vanhassa testamentissa, Uudessa testamentissa, palautuksen aikana ja meidän aikanamme. Kaikissa näissä pyhissä kirjoissa kertomus on sama ja kertoja on sama.

Olen omistanut suuren osan 93 elinvuodestani opin saamiseen Vapahtajasta, mutta harvoja ovat ne tilanteet, jolloin olen pystynyt oppimaan yhtä paljon kuin opin tuon kuuden viikon opiskelujakson aikana. Itse asiassa opin tämän tutkimisen perusteella Hänestä niin paljon, että aion kertoa suuren osan siitä muissa tulevilla puheissa, joita parhaillaan valmistelen.²

Aloittaessani tämän tehtävän en odottanut, että tämä tutkiminen auttaisi minua saamaan uuden todistuksen Joseph Smithin työn jumalallisuudesta – mutta niin tapahtui! Joseph Smithin tallentamat ilmoitukset ja Raamatusta löytyvät näkemykset ovat hämmästyttävän yhdenmukaisia. Minulle oli hyvin valaisevaa nähdä se tutkiessani.

Joseph Smithillä ei olisi mitenkään ollut aikaa korreloida Mormonin kirjaa ja Raamattua ja tehdä niistä ristiviitteitä siinä nopeassa tahdissa, jossa hän käänsi Mormonin kirjan – mutta kaikki löytyy sieltä!

Sen lisäksi, että minulla on nyt vahvempi todistus Herrasta ja Vapahtajasta Jeesuksesta Kristuksesta, olen saanut myös vahvistuksen ehdottomalle vakaukselleni siitä, että se menetelmä, jota Joseph Smith käytti kääntäessään Mormonin kirjan, oli lahja Jumalalta.

Ymmärrän kyllä, että muutamat teistä ajattelevat luultavasti mielessään, ettei teillä mitenkään voi olla aikaa suorittaa tällaista tehtävää.

Tiedän, miltä teistä tuntuu. Ajattelin itsekin samoin – ettei minulla mitenkään olisi aikaa tehdä tätä kaikkea. Minun piti muistuttaa itselleni, ettei sellainen ajatus ole uskoa edistävä. Uskoa edistävä ajatus olisi: ”Tiedän, ettei minulla ole aikaa tähän, mutta aion

järjestää aikaa. Ja aion tehdä sen siinä ajassa, joka minulla on.”

Jokainen meistä, joka ottaa vastaan tämän haasteen, saa sen päätökseen oman aikansa rajoissa. Omalla kohdallani suuri osa tässä tehtävässä kokemastani riemusta johtui siitä, että sain sen kaiken tehtyä ainoastaan kuudessa viikossa. Tämän tiiviin ja suhteellisen lyhyen tutkimisajan ansiosta opin arvostamaan sitä, miten Vanhassa testamentissa, Mormonin kirjassa, Uudessa testamentissa ja Opissa ja liitoissa olevat opetukset täydentävät toisiaan.

Jos teistä tuntuu, ettei teillä ole aikaa, niin jos teette uhrauksen, teidät palkitaan runsaasti ja tulette olemaan erittäin kiitollisia näkökulman muutoksesta, lisääntyneestä tiedosta ja aiempaa syvemmästä kääntymyksestänne. Tiedän, että niin käy, koska minua on palkittu samalla tavoin omassa elämässäni.

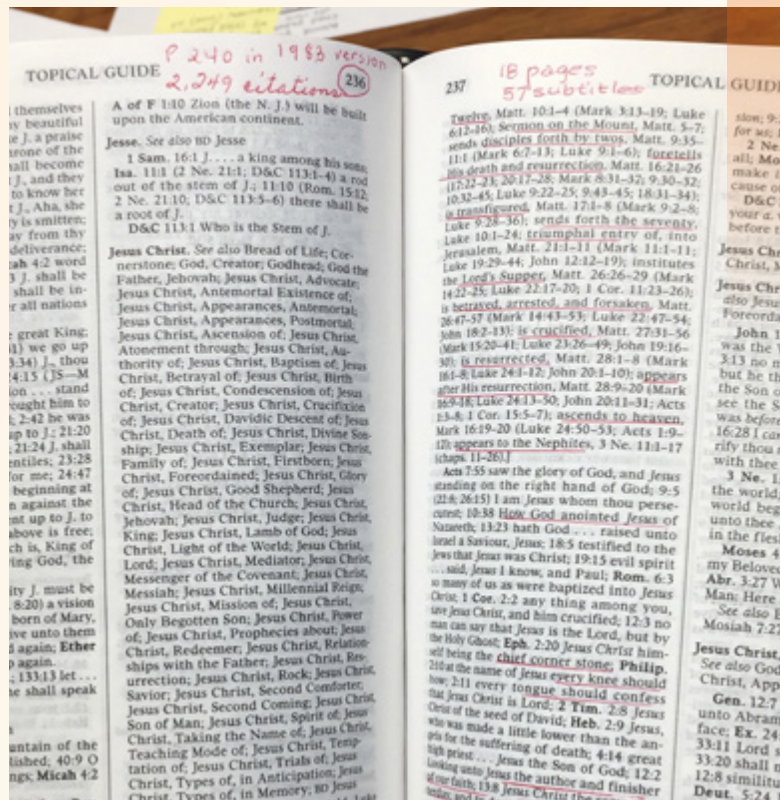
Kuten mainitsin siinä hartaustilaisuudessa, niin jonakin päivänä esittäydytte Vapahtajan edessä. Tulette liikuttumaan kyyneliin saadessanne olla Hänen pyhässä seurassaan. Kamppaillette löytääksenne sanat kiittäaksenne Häntä siitä, että Hän maksoi syntienne hinnan, että Hän antoi teille anteeksi mahdollisen epäystävällisyytenne muita kohtaan, että Hän paransi teidät tämän elämän vaurioista ja epäoikeudenmukaisuuksista.

Kiittäte Häntä siitä, että Hän vahvisti teitä niin, että suoriuduitte mahdottomasta, että Hän käänsi heikkoutenne vahvuudeksi ja teki teille mahdolliseksi sen, että saatte elää Hänen ja perheen kanssa ikuisesti. Te saatte henkilökohtaisen ja todellisen tiedon Hänen sovitukseltaan, Hänen ominaisuuksistaan ja siitä, kuka Hän on.

Mutta teidän ei tarvitse odottaa siihen saakka. Päätäkää olla yksi Hänen todellisista opetuslapsistaan nyt. Olkaa niitä, jotka todella rakastavat Häntä, jotka todella haluavat palvella ja johtaa kuten Hän. Lupaam teille, että jos tutkitte Hänen sanojaan, kykyenne olla enemmän Hänen kaltaisensa lisääntyy. Tiedän, että tämä on totta. ■

Artikkelista sivustolla lds.org/blog.

”Jos teistä tuntuu, ettei teillä ole aikaa, niin jos teette uhrauksen, teidät palkitaan runsaasti.”

Presidentti Nelson tutki yli 2 200 pyhien kirjoitusten kohtaa Jeesuksesta Kristuksesta ja Hänen opetuksistaan.

VIITTEET

1. Kuten presidentti Nelson ehdotti hartaustilaisuuden puheessaan, voit käyttää avukseksi Pyhien kirjoitusten oppaan artikkelissa ”Jeesus Kristus” olevia viitteitä.
2. Ks. presidentti Nelsonin huhtikuun 2017 yleiskokouksen puhe, ”Kuinka ammennamme elämäämme Jeesuksen Kristuksen voimaa”.

Willille päätös olla pelaamatta jalkapalloa sunnuntaisin voisi tarkoittaa päätöstä olla pelaamatta yhdessä parhaimmista joukkueista.

JALKAPALLO, SUNNUNTAIT

JA HENGELLISIÄ HYPPYJÄ MAHALLEEN

Charlotte Larcabal

kirkon lehdet

Kun olin lapsi, ystävälläni ja minulla oli leikki nimeltä ”Hyppää tai sukella”. Periaatteessa tarvitaan vain syvä uima-allas tai järvi ja jokin hyppyalusta kuten ponnahduslauta. Leikissä hypätään ponnahduslaudalta. Juuri kun on hyppäämässä, joku huutaa ”hyppää”, jolloin pitää osua veteen jalat edellä, tai ”sukella”, jolloin pitää osua veteen kädet edellä sukeltaen.

Kun siihen yrittää ilmassa ollessaan reagoida, päätyy yleensä muistuttamaan räpyttelevää rinkiä tai iskeytyy veteen tosi kipeästi mahalleen.

Elämän ei tarvitse olla ”Hyppää tai sukella” -leikkiä. Voit tehdä monia valintoja paljon aiemmin ja välttää monia hengellisiä mahalleen päätyviä hyppyjä. Vanhan testamentin profeetta Joosua ei sanonut: ”Valitkaa juuri ennen kuin on liian myöhäistä.” Hän sanoi: ”Valitkaa *tänä päivänä*, ketä palvelette” (Joos. 24:15, kursivointi lisätty).

Will W. on 14-vuotias poika San Franciscosta Kaliforniasta Yhdysvalloista. Hän ei todennäköisesti useinkaan päädy hengellisesti veteen mahalleen, koska hän uskoo valintojen tekoon ennen viime minuuttia.

”Jos päättää tehdä tai olla tekemättä jotakin ennen kuin tilanne edes tulee eteen, se helpottaa asioita paljon”, hän selittää. ”Sanotaan, että lähtee juhliin ja joku tarjoaa alkoholia. Jos sillä hetkellä on tehtävä päätös, juoko vai ei juo, saattaa tuntea houkutusta kokeilla. Mutta jos on kauan sitten päättänyt kieltäytyä, jos joku joskus tarjoaa alkoholia, itsevarmuutta on paljon enemmän. Silloin ei ole edes aikaa tuntea houkutusta. Sitä kieltäytyy, koska on jo kauan sitten päättänyt tehdä niin.”

Vuoden 2018 toimintailtojen johtoiheessa sanotaan: ”Ota vastaan oppia minulta ja kuuntele minun sanojani; vaella minun Henkeni sävyisyydessä, niin

sinulla on rauha minussa” (OL 19:23). Willille rauha tarkoittaa sitä, että hän tuntee varmuutta valitessaan oikein eikä kannu huolta muiden kielteisistä huomautuksista. Will kokee tuota rauhaa, koska hän on tehnyt etukäteen päätöksen kuunnella – ja noudattaa – Jeesuksen Kristuksen sanoja.

”Joskus kaverit kiusaavat minua sen vuoksi, mitä teen tai en tee, mutta ei se oikeastaan vaivaa minua, koska päätin kauan sitten, että näin minä aion elää”, hän sanoo.

Yksi asia, jonka Will ja hänen perheensä päättivät kauan sitten, oli lepopäivän pyhittäminen. Siitä tuli vähän hankalaa, kun Will valittiin huipputason jalkapallojoukkueeseen. Mutta Nefin tavoin hänen perheensä uskoo, ”ettei Herra anna ihmislapsille mitään käskyjä valmistamatta heille keinoa toteuttaa sitä, mitä hän käskää heidän tehdä” (1. Nefi 3:7).

Willille jalkapallo on lähestulkoon koko elämä. Kuten hänen äitinsä sanoo: ”Hän syö, juo ja nukkuu jalkapalloa varten ja toden totta rakastaa sitä. Se on hänen intohimensa, ja hän on siinä erittäin hyvä.”

Kun siis Will valittiin yhteen alueen parhaimmista joukkueista, hän oli innoissaan. Ainoa ongelma: joukkue pelasi monet peleistään sunnuntaisin. Useimmat joukkueet eivät kelpuuttaisi pelaajaa, joka jättäisi jokaisen sunnuntaipelin väliin. Päätös olla pelaamatta jalkapalloa sunnuntaisin voisi merkitä sitä, että hän menettäisi paikkansa joukkueessa.

Mutta Will oli tehnyt tuon päätöksen kauan sitten. Hän pyhittäisi lepopäivän.

Will ja hänen perheensä rukoilivat yhdessä ja kertoivat taivaalliselle Isälle halustaan pitää Hänen käskynsä ja

pyysivät Hänen apuaan. Sitten Will ja hänen äitinsä puhuvat joukkueen valmentajille uskonkäsitteistään. Heidän yllätyksekseen valmentajat halusivat Willin joukkueeseen, vaikka hän ei pelaisikaan sunnuntaisin!

”Tiedän, että kun kunnioitan lepopäivää, minua siunataan”, Will sanoo. ”En ehkä pääse pelaamaan yhtä monissa peleissä kuin muut, mutta olen nähnyt siunauksia, kuten sen, että sunnuntaipelejä onkin äkkiä vaihdettu toiselle päivälle. Uskon myös, että pelaan paremmin, koska voin levätä yhden päivän.”

Eikä tässä vielä kaikki. Will sai pian tietää, että myös yksi hänen joukkueovereistaan on kirkon jäsen. Kun he olivat pelanneet muutaman kuukauden yhdessä, se toinen poika noudatti Willin esimerkkiä ja lakkasi myös pelaamasta sunnuntaisin.

Jos sinusta tuntuu, ettet saa kuuliaisuuden siunauksia, se saattaa johtua siitä, ettet voi nähdä kaikkea, mitä taivaallisella Isällä on varattuna sinulle. Se, että päätät kuunnella Kristuksen sanoja ja palvella Herraa, on aina oikea päätös, joten tee se nyt!

”Pyydän teitä hartaasti päättämään tässä ja nyt, ettette poikkea siltä tieltä, joka johtaa päämääräämme: iankaikiseen elämään taivaallisen Isämme luona”, presidentti Thomas S. Monson on sanonut (”Valintojen kolme V:tä”, *Liahona*, marraskuu 2010, s. 68).

Älä tee elämästäsi ”Hyppää tai sukella” -leikkiä. Älä ota hengellisten tai minkään muunkaanlaisten mahalleen päätyvien hyppyjen riskiä. Päätä tässä ja nyt seurata Jeesusta Kristusta ja nauti rauhasta, jota Hän tuo elämääsi. ■

OUTO NAAPURIMME

Samantha Best

Mutama vuosi sitten olin masentunut, koska minusta tuntui, ettei minulla ollut ketään, jolle puhua. Perheeni oli kaukana eikä minulla ollut ystäviä, joten en pystynyt käsittämään, miten jaksaisin enää elää.

Asuin tätini ja enoni luona, ja ainoa asia, josta he minua kielsivät, oli puhuminen naapurin kanssa. He väittivät, että hän on outo, ja he keksivät hänestä juttuja pelotellakseen minua pysymään hänestä kaukana.

Yhtenä lauantaina naapurimme ja kaksi ikäistäni teinityttöä pyysivät minulta kuitenkin apua aidan pystytyksessä. Suostuin ja ryhdyin työhön.

Tarkkailtuani niitä tyttöjä tajusin, että he olivat mukavia, joten aloin jutella heidän kanssaan, mikä johti keskusteluun Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkosta. Minulla oli todella monia kysymyksiä, joihin he vastasivat. Kiinnostuin. Naapurimme kutsui minut seuraavana päivänä kanssaan kirkkoon, jotta näkisin, pitäisinkö siitä. Elämässäni oli silloin vaikea vaihe, joten ajattelin, ettei minulla ollut mitään menetettävää.

Kävellessäni seuraavana aamuna kirkon ovista sisään tunsin heti sisäistä rauhaa, jota en ymmärtänyt, mutta tiesin, että minun piti olla juuri siinä kirkossa. Sinä aamuna minut esiteltiin lähetyssaarnaajille, ja näin, että he *tiesivät* kirkon olevan tosi.

Aloin kuunnella lähetyssaarnaajien eri lähetystyöoppiaiheita. En olisi voinut pyytää taivaallista Isää lähettämään minulle parempaan aikaan noita kahta rakastavaa, huolehtivaa ja hengellistä lähetyssaarnaajaa. Heidän avullaan sain tietoa, jota heillä oli evankeliumista.

Kuunneltuani, kuinka he kertoivat tietonsa taivaallisesta Isästä auttaneen heitä selviytymään koettelemuksista, minusta tuntui, että minun pitäisi rukoilla, jotta näkisin, olivatko heidän sanomansa asiat totta. Kun olin rukoillut, tunsin sisimmässäni valtavaa onnen, rauhan ja tyyneyden tunnetta. Tiesin, että olin sinä iltana saanut vastaukseni Pyhän Hengen välityksellä.

Tämän tiedon myötä todistukseni on kasvanut nopeasti. Sen jälkeen kun vuonna 2013 liityin kirkkoon, olen todellakin nähnyt siunauksia, joita tieto taivaallisesta Isästämme on minulle tuonut. Olen kiitollinen noista lähetyssaarnaajista ja naapurista, joka kutsui minua tulemaan Kristuksen luo. ■

Kirjoittaja asuu Victoriassa Australiassa.

Elämässäni oli vaikea vaihe mutta kaikki muuttui, kun lähdin naapurimme kanssa kirkkoon.

PANIN USKONI TYÖHÖN

Pingispelini ystäväni Erfreyn kanssa keskeytyi, kun hänen etuoveensa koputettiin kolme kertaa. Kuulin tuntemattoman äänen, joka puhui oudolla korostuksella hiligainoa, äidinkieltämme.

Erfrey kiiruhti ovelle ilmeisesti odottaen tulijoita. ”Tule!” hän sanoi minulle. ”Haluan, että tapaat ystäväni!”

Tulijoilla oli valkoiset paidat ja solmiot, ja he olivat tulleet opettamaan Erfreyn pikkuveljeä valmistautumaan kasteelle. Puhuin heidän kanssaan englantia, ja he olivat siitä

niin vaikuttuneita, että kysyivät, toimisiko tulkkina heidän keskustelussaan Erfreyn veljen kanssa.

Luulin, että toimisoin vain passiivisena tulkkina. Mutta minusta tuli aktiivinen osallistuja, kun heidän sanansa saivat sijaa sydämessäni. Sain selittämättömän, pitkään kestävä onnellisuuden tunteen, jollaista en ollut kokenut aiemmin.

Tuon kokemuksen jälkeen pyysin lähetyssaarnaajia opettamaan perhettäni. Mutta kun he tulivat, vanhempani ottivat sen kannan, ettei mormonilla olisi koskaan paikkaa perheessämme.

Halusin mennä kasteelle, joten panin uskoni työhön. Paastoin ja rukoilin. Pyrin olemaan heille esimerkkinä.

Kaksi vuotta myöhemmin, oman yksinkertaisen uskoni ja taivaallisen Isän rakastavan tuen ansiosta, isäni sydän oli viimein pehmennyt, ja hän allekirjoitti suostumuksen, että minut voitiin kastaa. Olen iloinen voidessani sanoa, että todistukseni palautetusta evankeliumista on kalkein omaisuuteni. ■

Arnel M., Negros Occidental, Filippiinit

ALKEIS- YHDISTYKSESTÄ NUORIIN NAISIIN

Minun on aina ollut vaikea sopeutua uusiin tilanteisiin. Siitä syystä minua pelotti lähteä Alkeisyhdistyksestä ja aloittaa Nuorissa Naisissa.

Alkuun aikataulu tuntui minusta omituiselta. Nuorten Naisten järjestö oli täysin erilainen ympäristö – ei musiikkituokiota, ei yhteistä tuokiota. Meillä oli viikolla myös toimintailta.

Halusin vain sopia joukkoon ja tuntea oloni mukavaksi, joten annoin uudelle aikataululle mahdollisuuden. Rukoilin paljon ja aloin sopeutua uuteen rutiiniin ja luoda suhteita muihin nuoriin naisiin.

Kun viikot kuluivat, aloin ymmärtää, miksi olin Nuorten Naisten ohjelmassa. Opin lisää evankeliumia, sain lisää tilaisuuksia tehdä hieman hyvää joka viikko ja pystyin menemään temppeleihin ja tuntemaan Herran Hengen Hänen huoneessaan.

Olen nyt hyvin kiitollinen Nuorista Naisista. Olen iloinen siitä, että annoin tälle muutokselle mahdollisuuden ja että taivaallinen Isäni auttoi minua tekemään niin. ■

Bethany W., Florida, USA

PUHDAS HENKI – TÄRKEÄMPÄÄ KUIN KILPAILU

Kahdeksannella luokalla olin mukana kirjakerhossa. Joka kuukausi kokoontuimme keskustelemaan jostakin kirjasta, ja vuoden lopussa meillä oli kilpailu siitä, mikä joukkue tiesi eniten kustakin kirjasta. Yksi sääntö, jota aina noudatimme, oli lukea vain puhdashenkisiä kirjoja.

Kun kerran aloin lukea sen kuukauden kirjaa, minusta tuntui, ettei se ollut puhdashenkinen. Mutta minun piti lukea se, jos halusin joukkueeni voittavan kilpailun. En voinut pettää heitä. Muutamaa lukua myöhemmin kirja paheni. Viimein panin sen pois. Tiesin, etten voisi lukea sitä – hengellinen puhtauteni oli arvokkaampaa kuin kilpailun voittaminen.

Mutta minua huolestutti kertoa se joukkueelleni. Kerhon kokousta edeltävänä iltana rukoilin, että taivaallinen Isä auttaisi minua saamaan rohkeutta kohdata heidät.

Seuraavana päivänä olin todella huolissani. Istuuduin joukkueeni pariin. Heti kun kokous alkoi, aoin selittää kaikille, etten voinut lukea sitä kirjaa. Mutta ennen kuin ehdin, kerhon johtaja nousi ja esitti anteeksipyyntönsä. Hän selitti, ettei hän ollut lukenut sitä kirjaa ennen kuin oli pannut sen kirjaluetteloomme, eikä hän ollut tajunnut, millainen se oli. Hän sanoi, että hän ottaisi sen luettelosta. Kun pääsin kotiin, kiitin taivaallista Isää.

Tiedän, että kun pidämme kiinni tasovaatimuksistamme, Herra varjelee meitä. Hän ei aina ratkaise tilannetta kuten minun kohdallani, mutta Hän antaa meille aina rohkeutta tehdä hyviä päätöksiä. ■

Ashleigh A., Utah, USA

ON SINUN VUOROSI

Liahona ottaa mielellään vastaan kokemuksiasi ja näkemyksiäsi evankeliumin mukaisesta elämästä. Lähetä kertomuksesi sivustolla liahona.lds.org (napsauta "Submit an Article" [Lähetä artikkeli]).

Välipaloja ja hymyjä muille

**Me olemme
Sam ja
Anastasia,**

ja me yritämme ANTAA
VALOMME LOISTAA
jakamalla omastamme
muille!

1

Kuinka me voisimme auttaa?

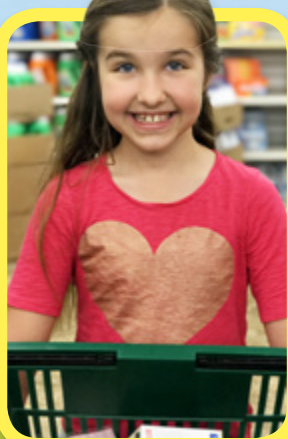
Me asumme Floridassa Yhdysvalloissa ja näemme paljon kodittomia ihmisiä. Mietimme, kuinka me voisimme auttaa heitä. Jeesus ruokki ihmisiä, jotka olivat nälkäisiä, ja jokaisen pitää syödä! Niinpä päätimme koota välipaloista hätäpakkauksia.

2

Ostimme tarvikkeita

Ystävämme Joa auttoi meitä ostamaan tarvikkeita yhden dollarin kaupasta.

3

Kokosimme pakkauksia

Panimme pakkauksiimme myslipatukan, juustoisia leipätikkuja ja muita maukkaita välipaloja. Sam jopa söi yhden niistä!

4

Mahtavaa!

Pakkaustemme jakaminen muille sai meidät hymyilemään. Jotkut sanoivat: "Kiitos!" ja "Mahtavaa!"

5

Paljon enemmän pakkauksia

Äiti kirjoitti hankkeestamme verkossa, ja yksi nuorten naimattomien aikuisten seurakunta sai tietää siitä. He kokosivat

vielä sata välipalapakkausta lisää meidän paikalliseen kodittomien yömajaan. Yömajassa kutsuttiin niiden avulla ihmisiä ilmoittautumaan ohjelmaan, joka auttaa heitä saamaan kodin. Se teki meidät tosi iloisiksi!

MITEN SINÄ VOIT LOISTAA?

- Valitse palveluprojekti, jonka haluat tehdä perheesi kanssa.
- Anna kymmenen vuorokauden paastouhri. Rahasi auttaa jotakuta apua tarvitsevaa.

LÄHETÄ MEILLE TÄHTI!

Kuinka sinä annat valosi loistaa, kuten Jeesus pyysi meitä tekemään? Lähetä meille tähti, kertomuksesi, valokuvasi ja vanhempasi antama lupa. Katso lisätietoja sivulta 71.

*”On mulle pyhät kirjat rakkaat, Ja kun mä niitä luen,
Niin hengen hyvän saan; se auttaa tuntemaan, Ett
kirjoitukset totta on” (Lasten laulukirja, s. 66).*

Lucia pyyhki pois kyyneleen. Hän ei halunnut muiden lasten näkevän. Hän lähti koululta ja kiiruhti kotia kohti.

Lucia asui pienellä, kauniilla saarella. Hän oli ainoa kirkon jäsen koulussaan. Kaikki muut kävivät toisessa kirkossa. He kiusasivat Luciaa eivätkä leikkineet Lucian kanssa, koska hän oli erilainen.

Se ei ollut ainoa ongelma. Joskus opettajat eivät olleet huomaavinaan, kun Lucia viittasi.

”Mutta tämä päivä oli pahin!” Lucia ajatteli. Hän potki kiveä edellään tiellä. Luokassa opettaja oli lukenut

Raamatusta muutaman jakeen, joita Lucia ei ollut ymmärtänyt. Niiden mukaan kuulosti siltä kuin taivaallinen Isä, Jeesus ja Pyhä Henki olisivat yksi ja sama olento. Sitten opettaja oli sanonut, että *muutamissa* kirkoissa ei uskottu siihen, mitä Raamattu opettaa. Hän oli katsonut suoraan Luciaa. Kaikki luokassa olivat nauraneet.

Lucia oli ymmällään. Eivätkö taivaallinen Isä, Jeesus ja Pyhä Henki olleetkaan erillisiä olentoja? Mistä oikein oli kyse?

Äkkiä hän sai hyvän ajatuksen. Hän voisi kysyä lähe-tyssaarnaajilta! He kävivät Lucian kotikylässä joka päivä. ”He osaavat kyllä auttaa!” Lucia ajatteli.

Kun Lucia tuli kotiin, hän näki sisar Brownin ja sisar Ruizin. He olivat auttamassa veden pumppaamisessa katolla olevaan säiliöön.

Lucia esitti kysymyksensä saman tien. ”Miksi

VASTAUS LUCIALLE

Raamatussa sanotaan, että taivaallinen Isä ja Jeesus ovat yksi ja sama olento?”

Sisar Brown hymyili. ”Se on hyvä kysymys. Etsitään lounaan jälkeen apua pyhistä kirjoituksista.”

Lucia tuskin maistoi maukasta *ropa vieja* -pataa, jonka äiti oli tehnyt. Hän halusi vain vastauksen!

Lopulta lounas oli syöty. Lucia ja lähetyssaarnaajat avasivat pyhät kirjoituksensa. He lukivat Joseph Smithin näystä. Sitten he lukivat Jeesuksen kasteesta. Kumpikin kohta osoitti, että taivaallinen Isä, Jeesus ja Pyhä Henki ovat erillisiä olentoja.

”Miksi sitten niissä muissa Raamatun kohdissa sanotaan, että He ovat yksi ja sama?” Lucia kysyi.

Sisar Brown alkoi käännellä sivuja. ”Luetaan luku Joh. 17. Siinä Jeesus rukoilee taivaallista Isää apostoliensa puolesta.”

He kaikki lukivat vuorotellen. Tässä luvussa Jeesus rukoili, että Hänen apostolinsa olisivat yhtä kuten Hän ja taivaallinen Isä ovat yhtä. Lucia laski, että Jeesus sanoi niin kolme eri kertaa.

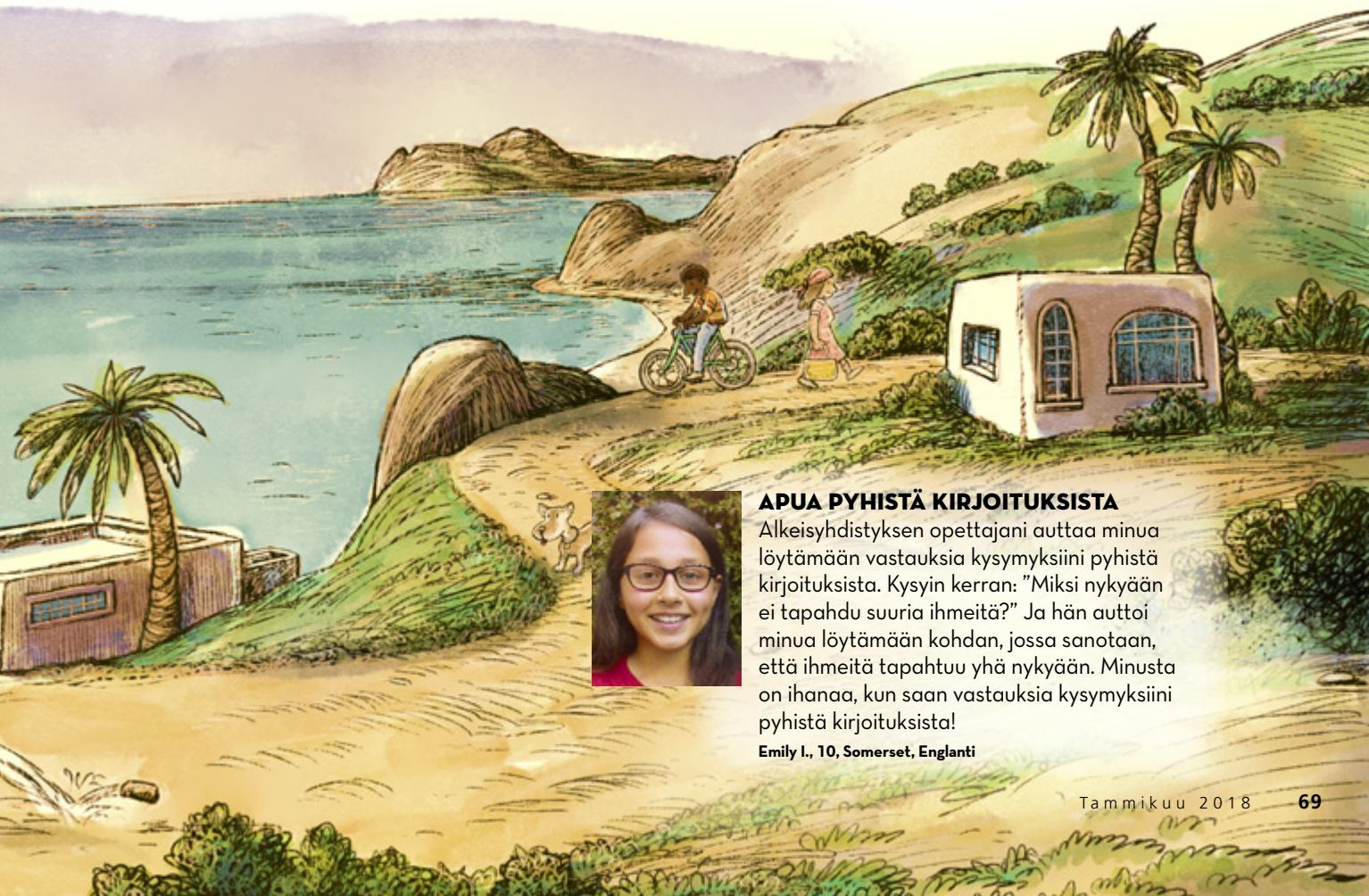
”Apostolit eivät voisi kaikki tulla yhdeksi ja samaksi ihmiseksi”, sisar Ruiz sanoi. ”Mutta he *voisivat* tulla yhdeksi siinä, kuinka he uskoivat ja toimivat. Sillä tavoin taivaallinen Isä, Jeesus ja Pyhä Henki ovat yhtä.”

Lucia sai lämpimän tunteen sisälleen. Hän tiesi, että se oli Pyhä Henki. Pyhä Henki kertoi hänelle, että se, mitä sisar Ruiz oli sanonut, oli totta.

Taivaallinen Isä ja Jeesus eivät ole yksi ja sama olento. Mutta He ovat yhtä siinä, mitä He sanovat ja tekevät. Ja Lucia tiesi, että He kumpikin rakastavat häntä. ■

Kirjoittaja asuu Kaliforniassa Yhdysvalloissa.

Lucia oli hämmentynyt siitä, mitä hänen opettajansa oli sanonut. Kuka voisi auttaa?

APUA PYHISTÄ KIRJOITUKSISTA

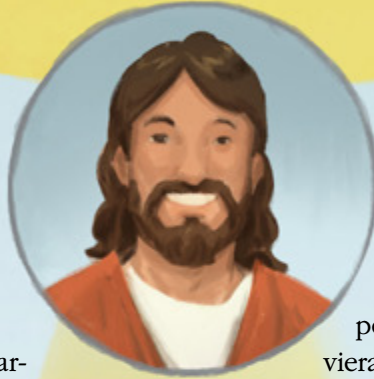
Alkeisyhdistyksen opettajani auttaa minua löytämään vastauksia kysymyksiini pyhistä kirjoituksista. Kysyin kerran: ”Miksi nykyään ei tapahdu suuria ihmeitä?” Ja hän auttoi minua löytämään kohdan, jossa sanotaan, että ihmeitä tapahtuu yhä nykyään. Minusta on ihanaa, kun saan vastauksia kysymyksiini pyhistä kirjoituksista!

Emily I., 10, Somerset, Englanti

Presidentti
Thomas S. Monson

Anna valosi LOISTAA

Jokaiselle meistä, jotka olemme tulleet maan päälle, on annettu Kristuksen **valo**. Meidän tehtävämme on pitää **valomme** palamassa kirkkaana, niin että muut näkevät sen ja seuraavat sitä. Yksi parhaita tapoja säilyttää usko, jota tarvitsemme, on tutkia pyhiä kirjoituksia ja rukoilla.

Kun pidät todistuksen liekkisi loistamassa kirkkaana, sinusta tulee vanhurskauden **merkkivalo**, jonka kaikki näkevät. Vapahtaja sanoi: ”Näin loistakoon teidänkin **valonne** ihmisille, jotta he näkisivät teidän hyvät tekonne ja ylistäisivät Isääne, joka on taivaissa” (Matt. 5:16).

Meidän mahdollisuutemme loistaa ovat rajattomat. Ne ympäröivät meitä joka päivä.

Kun noudatamme Vapahtajan esimerkkiä, me olemme **valona** ympärillämme olevien elämässä – ovat he sitten oman perheemme jäseniä, ystäviämme tai aivan vieraita ihmisiä.

Me voimme olla **valona** maailmalle. Aivan kuten **valon** sytyttäminen pimeässä huoneessa täyttää huoneen **valolla**, vanhurskaana esimerkkinä oleminen voi **valaista** yhä pimeämmän maailman.

Ystäväni, me voimme olla, kuten apostoli Paavali sanoi, esimerkkinä uskovista (ks. 1. Tim. 4:12). Meidät voidaan aina tuntea Kristuksen seuraajina, ja me voimme **loistaa** maailmassa (ks. Fil. 2:15). ■

Brigham Youngin yliopiston hartaustilaisuudessa 1. marraskuuta 2011 pidetystä puheesta ”Be a Light to the World” [Olkaa valona maailmalle], speeches.byu.edu.

LÄHETÄ MEILLE TÄHTESI!

Kuinka sinä annat
valosi loistaa, kuten
Jeesus pyysi meitä tekemään?
Näytätkö hyvää esimerkkiä, palve-
letko lähimmäistäsi tai lausutko todistuksesi?
Kerro siitä *Liahonalle* lähettämällä kertomuksesi ja tähti!

1. Jäljennä tämä tähti ja kirjoita siihen, kuinka loistat kirkkaasti olemalla hyvä esimerkki tai auttamalla muita.
2. Leikkaa tähti irti ja ota siitä kuva. Tai pyydä jotakuta ottamaan kuva sinusta, kun pitelet tähteä!
3. Lähetä se vanhempiesi avulla sivustolla liahona.lds.org (napsauta "Submit an Article" [Lähetä artikkeli]).

3. Nefi 17:7, 9

3. Nefi 17:21

Joh. 8:10-11

PYHIEN KIRJOITUSTEN TÄHTIÄ

Väritä tähti, kun luet siinä mainitun pyhien kirjoitusten kohdan, jossa kerrotaan Jeesuksen Kristuksen esimerkistä.

3. Nefi 11:13-15

Joh. 11:33-44

Mark. 10:46-52

Lucas ja kiusaaja

Lucasista tuntui hienolta se, mitä hän oli sanonut... kunnes hän näki Pedron ilmeen.

Eric B. Murdock

kirkon lehdet

Perustuu tositahtumaan

"Jos vain lausumme lempeät sanat, Täällä ain, missä kuljemmekaan" (MAP-lauluja, 153).

"Voi ei! Tuolta Pedro tulee!"

Kaikki koulussa tiesivät, että Pedro oli kiusaaja. Hän oli iso ja hän oli ilkeä! Hän haukkui muita lapsia, vei heidän eväänsä ja ajoi heitä takaa ympäri koulun pihaa. Kukaan ei halunnut olla hänen lähellänsä.

Pedro käveli Lucasin ja tämän ystävän Arthurin ohi. Hän haukkui heitä "surkimuksiksi" ja tönäisi Arthuria.

Lucas oli kyllästynyt siihen, että Pedro oli niin ilkeä. Sen enempää ajattelematta hän huudahti: "Lopeta tuo, Pedro!"

Lucas tuskin uskoi sitä todeksi. Hän oli juuri noussut koulun pahinta kiusaajaa vastaan!

Pedro ryntäsi Lucasin luo ja tarttui tätä paidasta. "Mitä sinä sanoit?" Lucasin sydän hakkasi niin kiivaasti, että tuntui kuin se hyppäisi pois rinnasta! "Tällä kertaa saat varoituksen", Pedro sanoi. "Mutta ensi kerralla pidä varasi!" Hän tyrkkäsi Lucasia ja käveli pois.

Sen jälkeen Lucas teki parhaansa vältelläkseen Pedroa mutta Pedro löysi hänet aina. Pedro esti Lucasia pääsemästä keinuihin, tönä häntä polttopalloa pelatessa, kamppasi hänet ruokalassa ja puhui aina ilkeyksiä.

Yhtenä päivänä Lucas ja Arthur olivat potkimassa Arthurin jalkapalloa. Pedro hyppäsi esiin puun takaa ja sieppasi pallon.

"Anna se takaisin", Arthur pyysi.

"Kuka muka pakottaa?" Pedro tönäisi Lucasin puuta päin ja nauroi.

Lucas tunsu vatsansa olevan ihan solmussa. Hän oli niin vihainen! "Tiedätkö mitä, Pedro?" Lucas sanoi. "Sinä olet ilkein

poika, minkä tunnen! Kukaan ei pidä sinusta. Kaikki toivovat, että häviäisit iäksi!"

Pedro lakkasi nauramasta. Lucasista tuntui hienolta se, mitä hän oli sanonut... kunnes hän näki Pedron ilmeen. Alkoiko Pedroa itkettää? Pedro painoi kiireesti päänsä ja käveli pois.

Lucasista tuntui heti kamalalta. Vaikka hän kuinka yritti, hän ei päässyt koko loppupäivänä eroon siitä

kamalasta tunteesta. Sinä iltana hän pyöriskeli ja kääntyi vuoteessa. Hän ajatteli koko ajan sitä, miten surulliselta Pedro oli näyttänyt.

”Miten Pedrosta voisi tuntua pahalta?” Lucas mietti.

”Hän ei välitä siitä, että hän on ilkeä muille lapsille. Pakkohan minun oli sanoa jotakin, vai mitä?” Mitä enemmän Lucas asiaa ajatteli, sitä paremmin hän tajusi, että hän oli ollut *oikeassa* puolustaessaan itseään ja ystävänsä. Mutta hän oli ollut *väärässä* sanoessaan niitä kamalia asioita.

Lucas polvistui vuoteensa viereen ja pyysi taivaallista Isää antamaan hänelle anteeksi. Hän sanoi taivaalliselle

Isälle, ettei hän enää koskaan halunnut loukata kenenkään tunteita. Hän halusi olla ystävällinen. Sanottuaan ”aamen” Lucas tiesi, mitä hänen oli tehtävä.

Seuraavana päivänä ruokailun jälkeen Lucas huomasi, että Pedro seiso i itsekseen seinän vieressä. Lucasia pelotti. Mitä Pedro tekisi? Lucas veti syvään henkeä ja meni Pedron luo.

”Öö, olen pahoillani eilisestä.”

Pedro näytti yllättyneeltä. ”Sinäkö pahoillasi?”

”Niin. Sanoin sinulle tosi ilkeitä asioita eikä minun olisi pitänyt. Anteeksi.”

Pedro katseli kenkiään. ”Ei se mitään.”

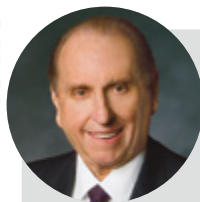
Kello soi. Lucas lähti kävelemään takaisin luokkaan. Hänestä tuntui paljon paremmalta. Mutta hän halusi sanoa vielä yhden asian. Hän kääntyi ympäri. ”Jos haluat, me voitaisiin pelata jalkapalloa huomenna välitunnilla.”

Pieni hymy käväisi Pedron kasvoilla. ”Se kuulostaa hyvältä.”

Sen jälkeen asiat alkoivat sujua Pedron kanssa paremmin. Toisinaan hän yhä kiusasi mutta hän ei ollut yhtä ilkeä. Hän jopa pelasi Lucasin kanssa muutaman kerran välitunnilla. Ja se oli itse asiassa hauskaa! Kouluvuoden lopussa Pedro kertoi Lucasille, että hän muuttaisi pois. Sitten hän sanoi jotakin, mikä todella yllätti Lucasin.

”Kiitos, että olit ystäväni”, Pedro sanoi. ”Silloinkin kun en ollut kiltti.”

Lämmin tunne Lucasin sydämessä kertoi, että ystävällisyys on aina oikea valinta. ■

PUHU AINA YSTÄVÄLLISESTI

”Käyttäkää kieltä lähimmäistenne vahvistamiseen ja kohottamiseen.”

Presidentti Thomas S. Monson, ”Herran majakka”, *Valkeus*, tammikuu 1991, s. 92.

Vanhin
Claudio R. M. Costa
seitsemänkymmenen
koorumiasta

Moroni ja mekaanikko

*”Ja pikkulapsi paimentaa niitä”
(2. Nefi 30:12).*

Monia vuosia sitten Brasiliassa perheemme oli ajamassa kotiin São Pauloon käytyämme sukulaisten luona. Juuri kun ajoimme jyrkkää ylämäkeä, automme sammui.

Yritimme usean minuutin ajan käynnistää autoa uudelleen. Mutta se ei lähtenyt käyntiin. Auto toisensa jälkeen ajoi ohitsemme. Kukaan ei pysähtynyt auttamaan.

Viimein sanoin perheelleni, että meidän pitäisi rukoilla. Kuusivuotias poikamme Moroni sanoi: ”Älä ole huolissasi, isi. Minä rukoilin jo.”

”Mitä sinä rukoilit?” kysyin.

”Rukoilin taivaalliselta Isältä, että *oikeanlainen* ihminen tulisi auttamaan meitä”, hän sanoi.

Pian kaksi kirkasta valoa ilmaantui automme taakse.

Siellä oli hinausauto. Sen kuljettaja oli mekaanikko.

”Olette kyllä tosi onnekkaita”, hän sanoi. ”Lopetin juuri päivän työt ja olin kotimatalla.”

Hän korjasi automme. Sitten hän ajoi perässämme varmistaakseen, että pääsimme turvallisesti kotiin.

Kysyin Moronilta, tiesikö hän, kuinka erityinen tämä kokemus oli. ”Tietysti”, hän sanoi. ”Taivaallinen Isä kuuli minun rukoukseni. Ja nyt minulla on oma todistus! Minun ei tarvitse lainata sitä enää sinulta, isi.” Sydäntäni liikutti Moronin uskollinen esimerkki.

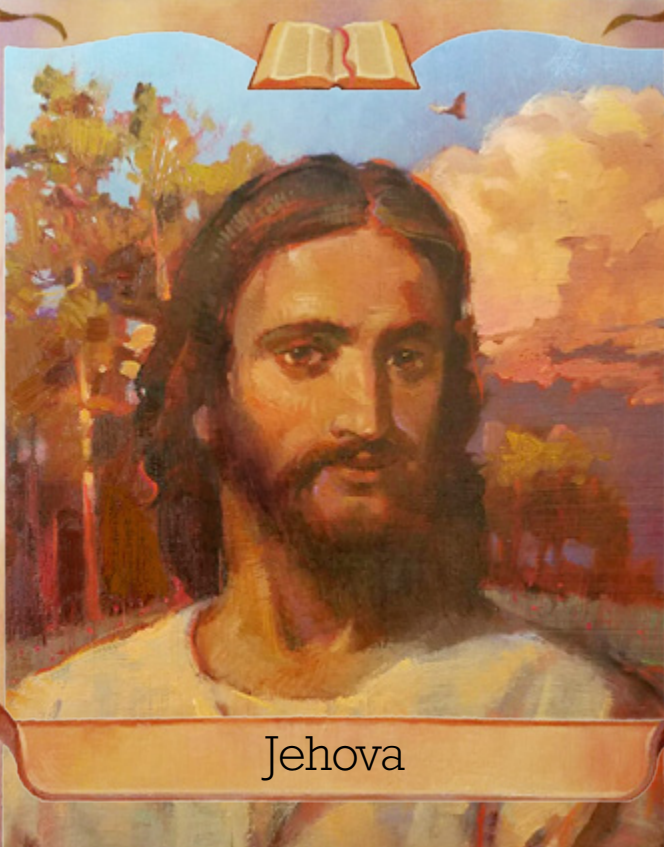
Moroni on nyt aikuinen, mutta muistan yhä hänen pienenä näyttämänsä hyvän esimerkin. Vaikka olet lapsi, voit olla esimerkki perheellesi ja ystävillesi. ■

MINÄ VOIN LUKEA PYHIÄ
KIRJOITUKSIA

Jumalan suunnitelma minua varten

Kun olet lukenut jonkin näistä
pyhien kirjoitusten kohdista,
väritä yksi kuvan eläimistä!

1. Abr. 3:24–28
2. Moos. 2:1–13
3. Moos. 2:14–25
4. Moos. 2:26–31
5. Abr. 5:1–7
6. Hepr. 5:8–9; Alma 12:33
7. Moos. 1:39
8. Ps. 82:6; Room. 8:16

Jehova

Jehova oli Jeesuksen nimi ennen maailman luomista. Hän on taivaallisen Isän vanhin lapsi ja meidän isoveljemme. Hän auttoi taivaallista Isää luomaan maailman, kasvit ja eläimet. Ja Hän tuli maan päälle auttamaan meitä palaamaan taivaallisen Isän luo.

- Lue ja opettele ulkoa kohta Jes. 26:4.
- Katso Vanhan testamentin luvut 1 ja 2 sivustolla scripturestories.lds.org.
- Kirjoita tai piirrä päiväkirjaasi tilanteesta, jolloin osoitit rakkautta taivaallisen Isän ja Jehovan luotuja kohtaan.
- Pidän huolta Jumalan luoduista siten, että...

Luominen

Kim Webb Reid

Paljon aikaisemmin
kuin pystyn muistamaan
Jumala loi minulle kauniin
paikan, jossa voin asua.

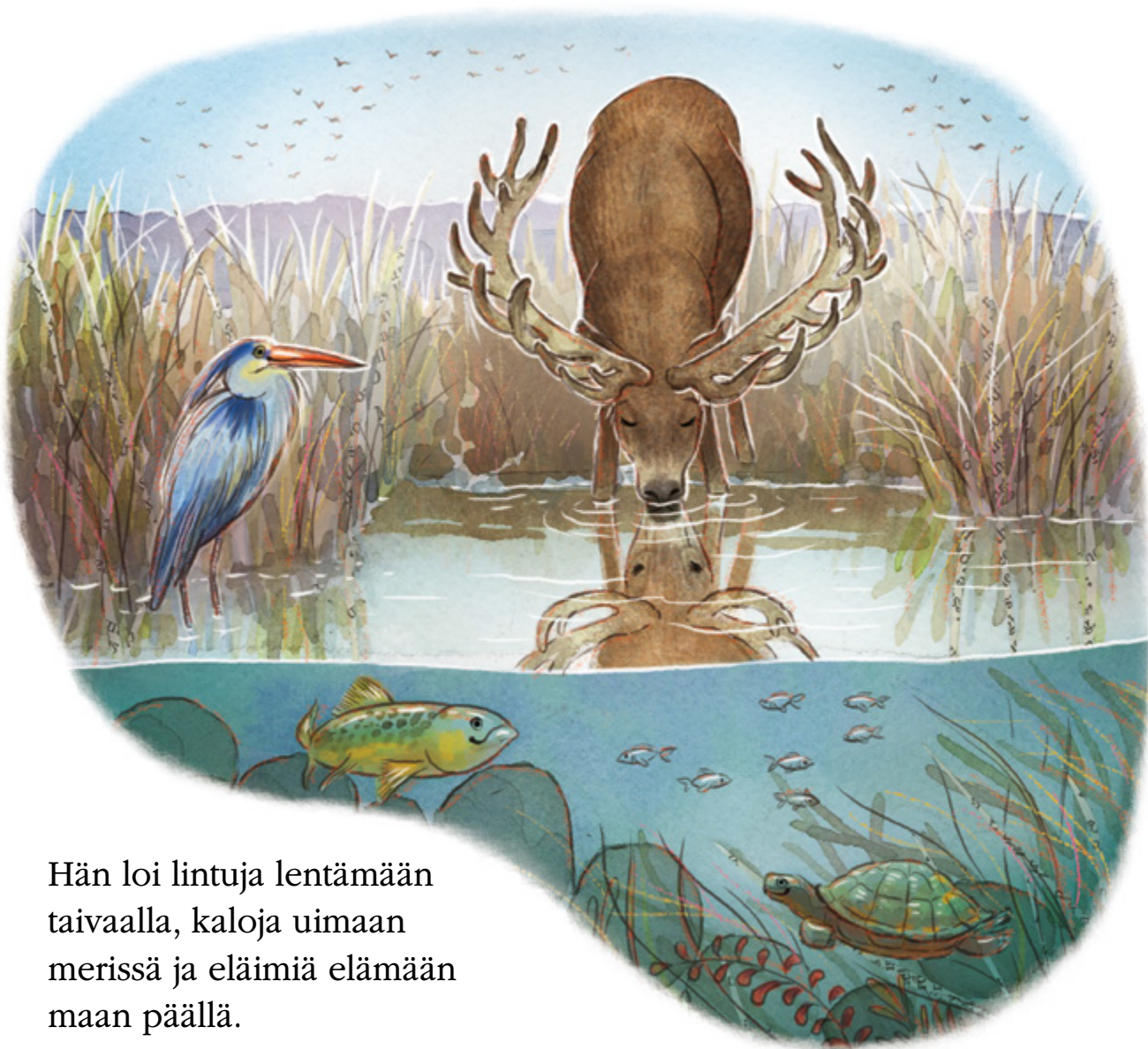

Kun Hän alkoi luoda maailmaa, Hän erotti päivän yöstä. Hän teki auringon, kuun ja tähdet, jotta minua ohjaamassa olisi aina valoa.

Hän loi taivaan, meret ja
maan. Hän peitti maan
kaikenlaisilla kasveilla.

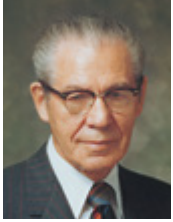
Hän loi lintuja lentämään
taivaalla, kaloja uimaan
merissä ja eläimiä elämään
maan päällä.

Aina kun näen Jumalan luotuja, tunnen kunnioitusta ja rakkautta Häntä kohtaan. Olen kiitollinen siitä, että Hän teki tämän maailman minua varten. ■

Minä olen osa kaunista maailmaa

Presidentti N. Eldon Tanner (1898–1982)

ensimmäinen
neuvonantaja
ensimmäisessä
presidenttikunnassa

LUOMISEN TARKOITUS

Me jokainen voimme tehdä kodistamme maanpäällisen taivaan.

Tarkastelkaamme – – maan luomisen tarkoitusta. Pyhät kirjoitukset tekevät selväksi, että maan luomisen tarkoituksena oli – – tarjota Jumalan pojille ja tyttärille paikka, missä he voisivat asua kuolevaisuudessa ja käskyt pitämällä osoittautua kelpollisiksi palaamaan Jumalan kasvojen eteen, mistä he ovat tulleet.

Maan luomisen jälkeen ”Jumala sanoi: ”Tehkäämme ihminen, tehkäämme hänet kuvaksemme, kaltai-seksemme.” – –

Ja Jumala loi ihmisen kuvakseen, Jumalan kuvaksi hän hänet loi, mieheksi ja naiseksi hän loi heidät.

Jumala siunasi heidät ja sanoi heille: ’Olkaa hedelmälliset, lisääntykää ja täyttäkää maa ja ottakaa se valtaanne.’” (1. Moos. 1:26–28.)

Luodessaan naisen ja tuodessaan hänet miehen luo Jumala sanoi:

”Siksi mies jättää isänsä ja äitinsä ja

liittyy vaimoonsa, niin että he tulevat yhdeksi lihaksi” (1. Moos. 2:24).

Niin, avioliitto on Jumalan sää-tämä, ja tämän ensimmäisen miestä ja vaimoa koskevan maininnan jälkeen löydämme monia pyhien kirjoitusten kohtia, jotka todistavat, että miehistä ja naisista tuli aviomiehiä ja vaimoja vihkimistoimituksissa – –. Me emme ole täällä vain syödäksemme, juodaksemme ja ollaksemme iloisia (ks. 2. Nefi 28:7). – –

Meidän on tärkeätä ymmärtää se pyhien kirjoitusten opetus, että Jumala on iankaikkinen, että Hänen luotunsa ovat iankaikkisia ja että

Hänen totuutensa ovat iankaikkisia. Kun Hän siis antoi Eevan Aadamille avioliitossa, tuo liitto oli oleva iankaikkinen. – –

Kun vanhemmat ymmärtävät ole-massaolonsa tarkoituksen ja sen, että he ovat kirjaimellisesti taivaallisen Isänsä henkilöitä ja että heidän velvollisuutensa on antaa kuolevainen ruumis toisille, silloin he riemuitsevat syntymän ihmeestä ymmärtäen, että he ovat Jumalan työtovereita kunkin tuohon kotiin tulevan lapsen luomisessa. – –

Minä tiedän, että Jeesusken Kristuksen evankeliumin kautta sekä pitämällä Jumalan käskyt ja Hänen kanssaan tekemämme liitot me jokainen voimme tehdä kodistamme maan-päällisen taivaan valmistautuessamme lastemme kanssa palaamaan taivaallisen Isämme luo. ■

Puheesta ”Selestinen avioliitto ja iankaikkinen perhe”, Valkuus, lokakuu 1980, s. 26–33.